

ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3

วิทยานิพนธ์
ของ
รามेघ ลางกระโทก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏนรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา^๑
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

กรกฎาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนรีรัมย์

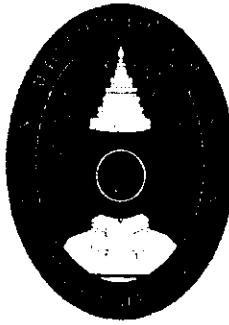
**PROBLEMS AND GUIDELINES FOR MEASUREMENT AND
EVALUATION ADMINISTRATION OF SCHOOLS UNDER
BURIRAM PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 3**

Ramet Langkratok

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in
Educational Administration**

July 2018

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นายรามณ ถางกระโทก
เรียนร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรัตนย์

คณะกรรมการสอน

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์)

..... กรรมการ
(ดร.เทพพร โฉนรักษ์)

..... กรรมการ
(ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

..... กรรมการ
(ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช)

..... กรรมการ
(ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

..... กรรมการ
(ดร.สุจิตาภรณ์ เวียงวิเศษ)

บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรัตนย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....
(ดร.พัชนี ฤทธานันท์)
คณบดีคณะครุศาสตร์
วันที่..... 17 ก.ค. 2561

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่..... 17 ก.ค. 2561

บทคัดย่อ

รายชื่ ลางกระโตก. 2561. ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐรัมย์ เขต 3. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ดร.เทพพร โลมารักษ์
ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช 160 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวัดผล
ประเมินผลของโรงเรียน โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน และ
เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครรัฐรัมย์ เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน 102 คน
และครุวิชาการจำนวน 102 คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครื่องสุ่มและ
นอร์แอกน และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การสัมภาษณ์ มีจำนวน 10 คน
ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.792
และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียวและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ่ ส่วนการสัมภาษณ์
ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐรัมย์ เขต 3 โดยรวมมีปัญหาในระดับมาก
เมื่อพิจารณารายด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีปัญหาในระดับมากที่สุด
ส่วนด้านอื่นๆ มีปัญหาในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงาน
วัดผลประเมินผลของโรงเรียน ตามสถานภาพตำแหน่ง พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้ง โดยรวมและ
รายด้าน เปรียบเทียบระหว่างขนาดโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน พบว่า
โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็น
ของครุวิชาการ พบว่า โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้าน
พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่านคิววิเคราะห์และเขียนไม่แตกต่างกันส่วนด้านอื่น

แตกต่างกัน 3) แนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอนในเรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริง ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน กิตติภราห์ และเขียน ใช้สื่อต่างๆ ช่วยในการประเมินผลการอ่าน กิตติภราห์ และเขียนของนักเรียน ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ควรประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุข ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทั้งกิจกรรมแนะนำและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ โดยการประเมินผลงานและเวลาเรียน ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ สถานศึกษาจะต้องเตรียมผู้เรียนให้ทราบนักเรียนสามารถสำคัญของการประเมินระดับชาติ เข้ารับการประเมินด้วยความเข้าใจ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขการประเมินอย่างเคร่งครัด

คำสำคัญ: การวัดผลประเมินผลของโรงเรียน ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผล

ABSTRACT

Ramet Langkratok. 2018. *Problems and Guidelines for Measurement and Evaluation Administration of Schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3.* Master of Education Program in Educational Administration. Thesis Advisors: Dr. Tepporn Lomarak, Dr. Sripen Poldech. 160 pages.

The purposes of this research were to study and compare the problems for measurement and evaluation administration of schools classified by locations and sizes of schools and to study the guidelines for measurement and evaluation administration of schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3. The samples that filled out the questionnaire were 102 principals and 102 teachers, derived through Krejcie and Morgan's sample-size table and stratified random sampling. The samples for interview were 10, selected by purposive random sampling. The instruments used in this study were a questionnaire and interview. The reliability of the questionnaire was 0.913. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation. The statistics used to test hypotheses were t-test and one-way ANOVA. When the differences in each pair were found, they were compared by Scheffe's method. The data obtained from the interview were analyzed by content analysis. The results of the study were as follows: 1) the problems for measurement and evaluation administration of schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 as a whole were at high level. When considering each aspect, it was found that desirable trait measurement and evaluation had the highest problem, whereas other aspects were at a high level; 2) the results of a comparison of teachers' opinions about the problems for measurement and evaluation administration of the schools classified by locations were found that there were no differences in both overall and to each aspect. When comparing the opinions classified by the schools' sizes according the school principals, it was found that there was difference with statistical significance at .05 level in overall and each aspect. When comparing the opinions of the teachers of academic department, it was found that there was difference with statistical

significance at .05 level in overall and each aspect. When considering each aspect, it was found that reading, thinking, analyzing and writing aspects were not different, whereas other aspects were different; and 3) the guidelines for measurement and evaluation administration of schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 were as follows: In learning achievement measurement and evaluation of learning area aspect, there should be a training on learning measurement and evaluation for teachers, enhancing the teachers to use the evaluation under real conditions; In reading, writing, critical thinking measurement aspect, the schools should use media for assessing students' reading, critical thinking, and writing; In the desired trait aspect, the schools should evaluate ethic, moral, values, conscience, and ability to live with others in the society happily; In measurement and evaluation of learners development activities aspect, the schools should evaluate the guidance activities and activities for society and public by evaluating output and study time; and in the measure of national achievement, schools must encourage students to realize the importance of the national assessment for participating in the assessment with understanding and complying with the conditions and criteria strictly.

Keywords: Schools' measurement and evaluation, Problems and guidelines for measurement and evaluation administration

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากผู้เกี่ยวข้องหลายท่านที่จะได้กล่าวถึงไว้ ณ ที่นี่ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ ออาจารย์ ดร.เทพพร โภมารักษ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ออาจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ พลดเศษ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมและกรรมการสอบอาจารย์ ดร.สุจิตากรณ์ เวียงวิเศษ ที่ได้กรุณาแนะนำให้คำปรึกษาและเอาใจใส่แก่ไขข้อบกพร่องด้วยดี ทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง ของขอบพระคุณอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วย นายประชัยด้วย หนึ่ง พร้อม ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 นายชาลิต เจนเจริญ ผู้อำนวยการ โรงเรียนสามัคคีพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 และนายอุดนิษฐ์ จันทร์สุขวงศ์ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น และให้สัมภาษณ์ เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

ประโยชน์คุณค่าและความคุ้มค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบให้แก่บุตร นารดา และครุนาอาจารย์ทุกท่าน

รามyx ลาภกระโทก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ก
หน้าอนุมติ	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ก
สารบัญภาพ	ภ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ดำเนินการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.4 สมมติฐานของการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 การบริหารการศึกษา.....	11
2.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	16
2.3 การบริหารงานวัดผลประเมินผลในโรงเรียน	21
2.4 การบริหารงานตามการกิจกรรมบริหาร PDCA	67
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
2.5 รองแนวคิดในการวิจัย	77
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	79
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	79
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	81
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	83
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	84
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	85

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	86
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	86
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	113
5.1 สรุปผลการวิจัย	113
5.2 อภิปรายผล.....	117
5.3 ข้อเสนอแนะ	123
บรรณานุกรม.....	125
ภาคผนวก	134
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	135
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ	136
หนังสือขออนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย	139
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	142
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	143
แบบสอบถาม.....	144
แบบสัมภาษณ์.....	152
ภาคผนวก ค คุณภาพของเครื่องมือ	155
ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ.....	156
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ	159
ประวัติย่อของผู้วิจัย	160

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกثุ่มตัวอย่าง.....	80
4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	87
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐฯ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและรายด้าน...	88
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐฯ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามความคิดเห็น ของผู้อำนวยการโรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและรายข้อ	88
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐฯ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน กิตติเกราะห์ และเขียน ตามความคิดเห็น ของผู้อำนวยการโรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและรายข้อ	90
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐฯ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความคิดเห็น ของผู้อำนวยการโรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและรายข้อ	92
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐฯ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความคิดเห็น ของผู้อำนวยการโรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและรายข้อ	93
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐฯ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติตามความคิดเห็น ของผู้อำนวยการโรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและรายข้อ	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับ ปัญหาระบบทริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมและรายด้าน	96
4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน	97
4.10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	98
4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	99
4.12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	99
4.13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	100
4.14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยรวม จำแนกตามขนาดโรงเรียน เป็นรายคู่	101
4.16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน	102
4.17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	103
4.18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จำแนกตาม ขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	104
4.19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตาม ขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	104
4.20 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	105
4.21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยรวม จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่	106

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

2.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	78
-----------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ในการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงพยาบาล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1.2 ค่าదามของการวิจัย
- 1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.4 ขอบเขตของการวิจัย
- 1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ
- 1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดแนวคิดพื้นฐานของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีองค์ประกอบหลากหลายประการ เพื่อนำไปสู่ เป้าหมายที่พึงประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ การจัดการศึกษาจึงเป็นความจำเป็น ที่ทุกประเทศต้องดำเนินการ เพื่อยกระดับคุณภาพประชากรและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ ใน การแข่งขันระหว่างประเทศ โดยการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2553, หน้า 3) ได้กล่าวว่าการศึกษามีความสำคัญต่อการสร้างและเพิ่มพูนความรู้ และความคิดของบุคคล เพื่อให้สามารถปรับตัวอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข การศึกษา เป็นรากฐานสำคัญที่สุดในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และเป็นการบันเกลื่อนให้เกิด การพัฒนาในทุกด้าน รวมทั้งการแก้ปัญหาต่างๆ ในสังคม สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา (2559, หน้า 7) กล่าวถึงแนวทางในการจัดการศึกษาในปัจจุบันว่า โลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการบริหารจัดการทางเศรษฐกิจและสังคม โลกเศรษฐกิจ สมัยศตวรรษที่ 21 เมื่อการใช้แรงงานที่มีความรู้ มีทักษะ คิดวิเคราะห์เป็น มีจินตนาการ การจัด

การศึกษาจึงต้องเปลี่ยนแปลงอย่างขนาดใหญ่ เพื่อพัฒนาผลเมืองให้มีความรับผิดชอบ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ใช้เป็น มีความสามารถในการทำงาน แก้ไขปัญหา และแห่งขันทางเศรษฐกิจ ได้มากขึ้น และศิริชัย กาญจนवาสี (2550, หน้า 5-8) กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องสอดคล้อง กับปรัชญาการศึกษา หลักสูตรการศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ของหลักสูตร การวัดผลประเมินผลเพื่อติดตามผลของการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย เพื่อหาข้อเท็จจริง ข้อมูลพรองตลอดจนอุปสรรคของการจัดการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2553, หน้า 14) กล่าวว่า การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาประกอบไปด้วย งาน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 18-30) ได้กำหนดขอบเขตการปฏิบัติงานตามคู่มือการปฏิบัติงานของข้าราชการครู ดังนี้ 1) การกำหนด ระเบียบวัดและประเมินผล 2) การจัดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ได้แก่ การประเมินผล การเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ 3) การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล 4) งานทะเบียน 5) การทีบทวน ผลการเรียน 6) การตัดสินและอนุมัติผลการเรียนผ่านช่วงชั้น และ 7) การออกแบบฐานแสดงผล การจัดการศึกษา

งานวัดผลและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของงานด้านวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2553, หน้า 14) ได้กล่าวว่างานวัดผลประเมินผลเป็นส่วน สำคัญที่ช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของการศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลจากการวัดผลประเมินผลการศึกษา สามารถใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจของครูและนักการศึกษา เพื่อใช้ปรับปรุงการเรียน การสอน การใช้สื่อการสอน แบบเรียน การจัดระบบบริหารโรงเรียนตลอดจนการจัดทำหลักสูตร ในระดับต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินการจัดการศึกษารุ่ง ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ฉะนั้นการจัดการศึกษาในทุกระดับตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดจึงต้องให้ความสำคัญด้วยงานวัดผลประเมิน โดยหน่วยงานระดับต้นที่ต้องให้ความสำคัญ กับงานบริหารงานวัดผลประเมินผล คือ สถานศึกษา หากการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ได้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการนำไปวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป นอกจากนี้ศิริชัย กาญจนวาสี (2550, หน้า 12-13) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลประเมินผล ไว้ว่า กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับประโยชน์คือ 1) ผู้เรียนจะได้ทราบความสามารถของตน 2) ครูผู้สอน เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน 3) ด้านการแนะนำแนวโน้มที่นักเรียนสามารถ

ด้านต่างๆ ของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและแก้ปัญหาผู้เรียนรายบุคคล
 4) ด้านการบริหารช่วยให้ทราบสถานภาพทางการศึกษาที่แท้จริงของสถานศึกษาใช้เป็นข้อมูล
 ใน การวางแผนการปฏิบัติงานต่างๆ ของสถานศึกษา 5) ด้านการวิจัยช่วยให้เห็นปัญหาต่างๆ
 เกี่ยวกับการเรียน การสอน การบริหาร และศึกษาหาความจริง และแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆ
 สองด้านสืบสานกับสุทธิธรรม ต้นตระจันวงศ์ (2556, หน้า 10-19) กล่าวว่า การวัดผลประเมิน
 มีความสำคัญต่อการบริหารในด้านการกำหนดนโยบายและแผน หรือ ทิศทางการพัฒนาคุณภาพ
 การศึกษา ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากร กำหนดงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ สื่อ
 การนิเทศ คิดตามการดำเนินงานตลอดจนดูแลคุณภาพการจัดการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา
 ต้องมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผนและออกแบบการประเมิน จัดทำคู่มือเกี่ยวกับ
 การวัดและประเมินการจัดการศึกษา พัฒนาบุคลากร สนับสนุนงบประมาณ จัดทำระบบสารสนเทศ
 ที่ดีสนับสนุนให้มีวัฒนธรรมการประเมิน จัดให้มีระบบกำกับ ติดตามที่ดี และสร้างเครือข่าย
 ความร่วมมือในการวัดและประเมินที่มีประสิทธิภาพ และผลการวิจัยของยังคง ตุงกะสนิต
 (2550, บทคัดย่อ) เรื่องการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนตามหลักสูตรการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาโรงเรียน
 บ้านนาศรีคงเคียง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การนำระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนไปสู่
 การปฏิบัติตามการใช้ประโยชน์ของระบบ มีความชัดเจนในทุกขั้นตอน ตอบสนองต่อ
 ความต้องการของทุกฝ่ายและทำให้เกิดการพัฒนาการสอนของครูและการเรียนของผู้เรียน
 ผลการประเมินเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายในการร่วมมือแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น
 ด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงเป็นที่ยอมรับ เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของทุกฝ่าย
 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 11-13) ได้กำหนดแนวปฏิบัติ
 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 ให้สถานศึกษาดำเนินการวัดผลในด้านต่อไปนี้ 1) การวัดผลประเมินผลตามกลุ่มกลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ 2) การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน 3) การวัดผลประเมินผล
 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 4) การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 5) การวัดผล
 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ โดยเป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความ
 ผลการเรียนรู้และพัฒนาการค้านต่างๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของหลักสูตร
 นำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน

จากสาเหตุและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ด้านการวัดผลประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ โดยนำแนวคิดในการบริหารงานคุณภาพกระบวนการ PDCA คือ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุง (Act) ซึ่งเป็นกระบวนการปรับปรุงด้านงานที่มีคุณภาพดีอยู่แล้ว เป็นระบบ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ การวัดผลประเมินผลให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดีอย่างต่อไป

1.2 คำความของการวิจัย

- 1.2.1 ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 อยู่ในระดับใด
- 1.2.2 ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน หรือไม่
- 1.2.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3
- 1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3
- 1.3.3 เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียน และครุวิชาการ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 แตกต่างกัน

1.4.2 ผู้อำนวยการ โรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็น ต่อปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลแตกต่างกัน

1.4.3 ครุวิชาการที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับ แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ตามทัศนะของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการ โดยมีขอบเขตเนื้อหา ประชากรและ กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารงานวัดผลประเมินผลในด้านการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 11-13) โดยมีกรอบดังนี้

1.1 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.2 การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

1.3 การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.4 การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.5 การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

โดยนำมาประกอบกับการบริหารแบบวงจรคุณภาพสี่ขั้นตอนของเดมинг (Deming) หรือ PDCA คือ ด้านการวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุง (Act)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 432 คน จำแนกเป็นผู้อำนวยการ จำนวน 216 คน ครุวิชาการ จำนวน 216 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการทดสอบงานวิจัย 2 ประเภท คือ วิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาและเบริชเชนเพิ่บความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาแนวทางการวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ดังนี้

2.2.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำหรับของเครจิและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 204 คน แยกเป็น ผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 102 คน ครุวิชาการ จำนวน 102 คน แล้วนำไปสู่แบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดโควตาตามจำนวน 10 คน ประกอบด้วยผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 4 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ครุวิชาการ จำนวน 5 คน ซึ่งมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

- 1) เป็นผู้ที่มีภารกิจการศึกษาด้านการวัดผลประเมินผล
- 2) เป็นผู้ที่มีผลงานด้านการวัดผลประเมินผลเป็นที่ยอมรับ เช่น ผลคะแนนทดสอบระดับชาติสูง นักเรียนได้รับรางวัลในระดับเขตพื้นที่ ระดับภาคหรือ ระดับประเทศ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบไปด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพตำแหน่ง แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

- 3.1.1.1 ผู้อำนวยการ โรงเรียน
- 3.1.1.2 ครุวิชาการ

3.1.2 ขนาดของโรงเรียน แบ่งเป็น 3 ขนาด ดังนี้

- 3.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
- 3.1.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การบริหารงานวัดผลประเมินผล หมายถึง หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับ การวัดผลประเมินผลในด้านการวางแผน การดำเนินงาน การกำกับติดตามและการนำผล การประเมินมาวางแผนพัฒนางานตามกระบวนการต่อไป ใน 5 ด้าน ดังนี้

1.6.1.1 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามคุณลักษณะการเรียนรู้ หมายถึง การตัดสินคุณค่าเป็นตัวเลขหรือตัวอักษรให้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้โดยการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการเรียนรู้ ร่วมกันกำหนดกรอบ แผนงาน ดำเนินการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และสรุปผลการเรียน จัดทำเอกสาร บันทึกผล การนิเทศ กำกับ ติดตามและนำผลการประเมินมาวางแผนการพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีการ ประเมินที่หลากหลายทั้งการประเมินตามสภาพจริง การใช้แฟ้มสะสมผลงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูล ในการตัดสินผลการเรียน

1.6.1.2 การวัดผลประเมินผลการอ่าน กิจวิเคราะห์ และเขียน หมายถึง การประเมินศักยภาพของผู้เรียนในการอ่านอย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว แล้วนำมายกคิดสรุป เป็นความรู้ ความเข้าใจของตน ความสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตลอดจนสร้างสรรค์งาน จากเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน และสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นนี้ด้วยการเขียนสื่อความ โดยคณะกรรมการที่โรงเรียนจัดตั้งขึ้นจะกำหนดมาตรฐานและแนวทางการวัดผลประเมิน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตลอดจนเก็บเอกสารหลักฐาน นำเสนอผลการประเมินต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และนำไปใช้ในการพัฒนาการอ่าน กิจวิเคราะห์และเขียนต่อไป

1.6.1.3 การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง การประเมิน ด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอื่นๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นจากคณะกรรมการ โดยการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการประเมินเชิงวินิจฉัยทั้งในห้องเรียนและ นอกห้องเรียน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สัมภาษณ์หรือการรายงานตนเอง โดยต้องรวมรวมข้อมูลผลการประเมินนำเสนอต่อนักเรียน ผู้ปกครองและใช้เป็นข้อมูล ในการพัฒนาการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อไป

1.6.1.4 การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การประเมินการจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถของเด็กด้านความคิดและความสนใจให้เด็มศักยภาพ

โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยมีกิจกรรม 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนวแนวและกิจกรรมนักเรียน การประเมินการผ่านกิจกรรม จะใช้เวลาการเข้าร่วมกิจกรรมและการผ่านจุดประสงค์ การดำเนินงานต้องมีคณะกรรมการประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดำเนินการทุกภาคเรียน ตลอดจนรวมรวมผลการประเมินเสนอต่อนักเรียน ครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองนักเรียน และนำไปใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของนักเรียนต่อไป

1.6.1.5 การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ หมายถึง การประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นมาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจาก การประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเก็บคะแนนคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการ วางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวน พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดังนั้นสถานศึกษาที่จะต้องเตรียมตัวผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะรับ การประเมิน โดยมีคณะกรรมการเตรียมความพร้อม ระบบจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์และนำเสนอ ข้อมูลต่อนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง

1.6.2 ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล หมายถึง สิ่งที่เป็นข้อบัคเบี้ยง อุปสรรค ผลกระทบต่างๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานบริหารการวัดผลประเมินผล ของโรงเรียน ใน 5 ด้าน คือ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติ

1.6.3 แนวทางการวัดผลประเมินผล หมายถึง ความคิดเห็นหรือความคาดหวังเกี่ยวกับ แนวปฏิบัติในการวัดผลประเมินผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 3

1.6.4 สถานภาพตำแหน่ง หมายถึง การดำรงตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1.6.4.1 ผู้อำนวยการโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการที่รักษา ราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 3

1.6.4.2 ครุวิชาการ หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

- 1.6.5 ขนาดของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประจำมูลนิธิรัตน์ฯ เขต 3 โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการแบ่งขนาดโรงเรียน ดังนี้
- 1.6.5.1 โรงเรียนขนาดเล็ก คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1-120 คน
 - 1.6.5.2 โรงเรียนขนาดกลาง คือ โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 121-499 คน
 - 1.6.5.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ผู้จัดทำศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

2.1 การบริหารการศึกษา

2.1.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา

2.1.2 การบริหารสถานศึกษา

2.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.3 การบริหารงานวัดผลประเมินผลในโรงเรียน

2.3.1 ความหมายและความสำคัญของการวัดผลประเมินผล

2.3.2 ขอบข่ายการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา

2.3.3 แนวปฏิบัติการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.3.3.1 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.3.3.2 การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน

2.3.3.3 การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.3.3.4 การวัดผลประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.3.3.5 การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

2.4 การบริหารงานตามภารกิจการบริหาร PDCA

2.4.1 การวางแผน (Plan)

2.4.2 การปฏิบัติ (Do)

2.4.3 การตรวจสอบ (Check)

2.4.4 การปรับปรุง (Act)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การบริหารการศึกษา

1. ความหมายของการบริหารการศึกษา

การบริหารการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ คุณธรรม มีความรู้ โดยมีผู้ที่ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาไว้ดังนี้

1.1 ความหมายของการบริหาร

การบริหาร หมายถึงศาสตร์และศิลปะในการทำงานให้สำเร็จ โดยใช้คนอื่น ตามความต้องการหรือทักษะส่วนบุคคล โดยการบริหารเป็นกระบวนการสำหรับผู้บริหารในองค์กร ซึ่งมีหน้าที่ส่งการให้ความสะดวกในการทำงานของกลุ่มคนที่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน ตามกระบวนการดำเนินงาน 4 อย่าง คือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม โดยผู้บริหารต้องมีทักษะทางการบริหาร แสดงบทบาทและหน้าที่ให้สอดคล้องกับระดับการศึกษา รวมทั้งจะต้องเข้าใจสภาพแวดล้อมขององค์การทั้งภายในและภายนอกและภายใน การที่จะพัฒนาระบบ การบริหารและการจัดการศึกษาให้การศึกษา เป็นกระบวนการให้คนได้พัฒนาตนอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งจะต้องการมีปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการที่ดีพอ เพื่อเปลี่ยนแปลง แนวคิดให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสม ร่วมมือกัน ดำเนินการพัฒนาให้เด็ก เยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้านให้มีความสามารถ ทัศนคติ พฤติกรรม ค่านิยม หรือคุณธรรม ให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยอาศัยกระบวนการต่างๆ ที่เป็นระบบที่ขับเคลื่อน พร้อมทั้งพัฒนาสมาชิกของสังคมให้มี ความเจริญงอกงามในด้านต่างๆ และให้เป็นสมาชิกที่ดี มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งการบริหารให้ประสบผลสำเร็จต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุ สิ่งของ (Material) และวิธีการปฏิบัติงาน (Method) เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน (สูชี ฤทธิสมบูรณ์, 2536, หน้า 12; วิโรจน์ สารัตนะ, 2542, หน้า 4; ชาญชัย อาจินสมานาร, 2545, หน้า 39; สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2545, หน้า 59-60; ประพันธ์ สุริหาร, 2547 หน้า 18; ทนงศักดิ์ คุ้มไช่, 2550, หน้า 13 และ สุธรรม ธรรมทศนานนท์, 2550, หน้า 7)

1.2 ความหมายของการบริหารการศึกษา

นอกจากนี้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า การปฏิบัติการกิจ ของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบในด้านการบริหารวิชาการ การบริหาร งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ โดยการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ จะขึ้นเป็นมาก คือ คุณภาพการศึกษาของนักเรียน โดยมีงานวิชาการเป็นหลัก งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดในการที่จะทำให้นักเรียนบรรลุ

จุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ส่วนงานอื่นเป็นงานสนับสนุนและเป็นงานเสริมให้งานวิชาการ ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นซึ่งการบริหารงานใน สถานศึกษาทุกๆ ด้าน แต่ละสถานศึกษาจะมีรูปแบบ และวิธีการในการบริหารงานแตกต่างกันไปตามความรู้ความสามารถในการใช้ศาสตร์และศิลป์ ในการบริหารงานของผู้บริหารแต่ละภารกิจ ของผู้บริหารสถานศึกษาหรืออาจเป็นการส่งเสริม ช่วยเหลือกันของผู้เกี่ยวข้องที่จะผลักดันให้แผนยุทธศาสตร์ของสถานศึกษาให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ (นิคม แก้วสา, 2548, หน้า 13; บุญจันทร์ จันทร์เจียม, 2548, หน้า 13; มนพิพัฒ์ ทรงกิติพิศาล, 2552, หน้า 33 และ อุบล เพียรพิทักษ์, 2548, หน้า 13)

2. การบริหารสถานศึกษา

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา มีความสำคัญในการจัดการ ส่งเสริม ช่วยเหลือกันของผู้เกี่ยวข้องที่จะผลักดันให้การบริหารจัดการของสถานศึกษารบรรลุ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งได้สรุปหลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษาไว้ดังนี้

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ในมาตรา 39 ว่า ให้กระทรวง กระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา โดยแบ่งขอบเขตงานบริหารสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2553, หน้า 14) คือ

1. ด้านการบริหารวิชาการ

2. ด้านการบริหารงบประมาณ

3. ด้านการบริหารงานบุคคล

4. ด้านการบริหารทั่วไป

โดยในการบริหารงานตั้งกล่าวให้มีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัด การศึกษา ให้มีผู้ให้หลักการบริหารงานไว้ดังนี้ Stoner and Wankel (1986, p. 7) กล่าวว่า บริหาร หมายถึง กระบวนการที่ประกอบด้วยหลักมี 4 ประการ คือ

1. การวางแผนและวิธีการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ รวมทั้งทรัพยากรและกำลังคนที่ต้องใช้ การวัดความก้าวหน้าของงาน

2. การจัดองค์กรหลังการวางแผนงาน โดยมีการออกแบบองค์กรและจัดคนเข้าทำงาน ให้เหมาะสมกับงานเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

3. การเป็นผู้นำหรือผู้บริหาร เพื่อทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

4. การควบคุมกำกับคุณภาพเป็นหน้าที่สุดท้ายของ การบริหาร เพื่อให้กิจกรรมที่ทำได้บรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งมี 3 ขั้นตอน คือ

4.1 การตั้งมาตรฐาน

4.2 การวัดการทำงานเปรียบเทียบกับเป้าหมาย

4.3 การแก้ไขปัญหา

ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ Haiman and Scott (1974, pp. 45-47) ที่ได้กล่าวว่า หลักการบริหารประกอบด้วย

1. หน้าที่ทางการบริหาร (Management function) 5 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (co-Ordination) การควบคุม (Controlling)

2. ผู้บริหารจะต้องมีคุณลักษณะ พร้อมด้วยความสามารถทางด้านร่างกาย จิตใจ ไหวพริบ การศึกษาและความรู้ เทคนิคในการทำงาน และประสบการณ์ต่างๆ

3. หลักการบริหาร (Management principles) ซึ่งมีหลักทั่วไปที่ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ สำหรับผู้บริหาร 14 ประการ คือ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and responsibility) การมีจุดหมายร่วมกัน (Unity of Command) การมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน (Unity of direction) การร่วงไว้ซึ่งสายงาน (Scalar chain) การแบ่งงานกันทำ (Division of work or specialization) การมีระเบียบ วินัย (Discipline) การถือประจำหน้าที่ (Discipline) การรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง (Centralization) ความมีระเบียบเรียบร้อย (Order) ความเสมอภาค (Equity) ความมีเสถียรภาพของการว่าจ้างทำงาน (Stability of tenure) ความคิดริเริ่ม (Intensive) ความสามัคคี (Esprit)

ในทำนองเดียวกับ Guilford (1976, p. 75) กล่าวว่ากระบวนการบริหารจะประกอบด้วย การวางแผนและการตัดสินใจ (Planning and decision making) การจัดองค์กร (Organization) การเป็นผู้นำหรือผู้บริหาร (Leading) และการควบคุมกำกับ (Controlling) หลักการบริหาร (Principle of management) โดยทั่วไปจะประกอบด้วยกลุ่มกิจกรรมหลัก 8 กิจกรรม คือ การวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบัน การวางแผนงาน (Planning) การดำเนินงานตามแผน (Implementing) การประเมินผลการดำเนินงาน (Evaluating) การนำสิ่งที่ได้จากการดำเนินงาน ไปใช้ประโยชน์ (Utilizing) การติดตาม ประสานงาน และการควบคุม (Monitoring coordinating and Controlling) ข้อมูลข่าวสาร (Information) และการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (Continuity) ซึ่งสันพันธ์และเชื่อมโยงกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ถวิล นาตรเลี้ยม (2545, หน้า 33) ได้ให้ แนวคิดในการบริหารการศึกษาว่า ควรบีด โรงเรียนเป็นศูนย์กลาง (Site-based making) หรือ (School based decision making) ที่มุ่งให้โรงเรียนมีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเองได้ โดยบีด ประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญและให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางการผลิต (Profit center) โดยผลิต นักเรียนให้มีคุณภาพมีมาตรฐานขั้นสูง เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สามารถ

ดำเนินการในสังคมที่มีการแข่งขันสูง และสามารถร่วมมือในโลกนานาชาติได้ เมื่อการมีส่วนร่วมและร่วมคิดร่วมทำ (Participation and collaboration) เพราะการศึกษาเป็นเรื่องของทุกคนในสังคม ที่จะต้องร่วมกันพัฒนา ไม่ใช่เป็นความรับผิดชอบของผู้ใดผู้หนึ่ง โดยการกระจายอำนาจ โดยคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้กับผู้ที่อยู่ใกล้เคียง ได้แก่ โรงเรียน ผู้บริหาร ครุและชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปการศึกษาที่เชื่อว่าผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการศึกษาหรือผู้อยู่ใกล้ชิดเคียง สามารถจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนผู้สอน และเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ตามความหมายของหลักการบริหารการศึกษาในฐานะนักบริหารต้องสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) ให้เกิดขึ้นทำให้เกิดพลังในการที่จะอาชันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น และภารกิจที่ซับซ้อนนี้ ได้ด้วยศักยภาพที่สูงสุด เกิดภาพการทำงานในลักษณะที่เป็นการรวมพลังของทุกคนในองค์กร ซึ่งได้แก่ พลังความคิดที่ทุกคน ได้ร่วมคิดสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน เกิดพันธกิจ และร่วมกันดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ จะสร้างพันธสัญญาผูกพัน (Commitment) ให้เกิดขึ้นกับทุกคนในองค์กร ทำให้เกิดพลังในการจัดการกับกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน สามารถพัฒนาศักยภาพให้กับคนในองค์กร ได้อย่างเท่าเทียมกันและการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่นี้ มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน (Result based management) ที่มีทั้งผลผลิตและผลสัมฤทธิ์ที่สามารถวัดและจับต้องได้อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ของงานจะเกิดขึ้นได้นอกจากนี้ในการบริหารการศึกษาผู้บริหารต้องมีหลักการบริหารจัดการสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, หน้า 30-32) ได้กำหนดว่า การบริหารจัดการของสถานศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ให้บริการการศึกษาแก่ประชาชนและเป็นสถานศึกษาของรัฐ จึงนำหลักการว่าด้วยบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ซึ่งที่เรียกทั่วไปว่า ธรรมาภิบาลมาบูรณาการในการบริหารและจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนที่เป็นนิติบุคคล หลักการดังกล่าว ได้แก่

1. หลักนิติธรรม
2. หลักคุณธรรม
3. หลักความโปร่งใส
4. หลักการมีส่วนร่วม
5. หลักความรับผิดชอบ
6. หลักความคุ้มค่า

นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ให้หลักการในการบริหารการศึกษา ดังนี้ อุบล เพียรพิทักษ์ (2548, หน้า 14) ได้แบ่งงานบริหารสถานศึกษาเป็น 8 งานด้วยกัน คือ

1. งานบริหารหลักสูตรและการสอน

2. งานบริหารเศรษฐกิจการศึกษา

3. งานธุรการ

4. งานบริหารบุคคล

5. งานกิจกรรมนักเรียน

6. งานสภากาแฟผู้นำ ในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

7. งานด้านการประเมินผลการวิจัย

8. งานสร้างความเชื่อถือจากประชาชน

และสอดคล้องกับแนวคิดของ มนพิพิพัฒน์ ทรงกิติพิศาล (2552, หน้า 32) ได้เสนอแนะว่า

งานการบริหารสถานศึกษา ควรประกอบไปด้วยงานสำคัญ 8 ประการ เช่นเดียวกันคือ

1. งานสัมพันธ์กับชุมชน

2. งานกิจกรรมนักเรียน

3. งานหลักสูตรการสอน

4. งานบริหารบุคลากร

5. งานอาคารสถานที่

6. งานธุรการ

7. งานพัฒนาบุคลากร

8. งานประเมินผล

นอกจากนี้ยังมีผู้ที่กำหนดหลักการในการบริหารการศึกษาออกเป็น 6 งานตามแนวคิด

ของ ปกรณ์กุช อินทร์มงคล (2550, หน้า 15) ได้ทำการศึกษาถึงงานบริหารสถานศึกษาไว้แล้ว

มีความเห็นว่า งานการบริหารสถานศึกษา มีงานสำคัญๆ คือ

1. งานด้านหลักสูตรและการสอน

2. งานบริหารบุคลากร

3. งานกิจกรรมนักเรียน

4. งานอาคารสถานที่

5. งานงบประมาณและธุรการ

6. งานสัมพันธ์ชุมชน

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญของสถานศึกษา ควรมีหลักการบริหารงานวิชาการดังนี้

1. สถานศึกษาต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลักที่สำคัญของงานวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อönวัตกรรมการเรียนการสอน และการจัดประเมินผลการเรียนการสอน
 2. สถานศึกษาต้องมีกลไกควบคุมมาตรฐานทางวิชาการของสถานศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาทางวิชาการจะได้มีทิศทางพัฒนางานวิชาการอย่างชัดเจน และไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายใน และการประเมินจากหน่วยงานภายนอก
 3. สถานศึกษาต้องมีการพัฒนาครุและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ
 4. สถานศึกษาต้องมีโครงสร้างการบริหารงานวิชาการที่ชัดเจนมีการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้ผู้ปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และความเหมาะสมของผู้ปฏิบัติงาน
 5. สถานศึกษาต้องมีการประเมินติดตามผลการปฏิบัติงานทางวิชาการเพื่อให้ได้มาตรฐานของงานวิชาการ และนำผลที่ได้มาปรับปรุงวางแผนงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 6. สถานศึกษาต้องมีเครือข่ายการประสานงานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการของสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียน
 7. สถานศึกษาต้องสามารถบริหารงานวิชาการได้อย่างมีอิสระคล่องตัวและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน
- จากการศึกษาการบริหารสถานศึกษาสรุปได้ว่า หลักของการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพในด้านต่างๆ ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนสามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามภาระงานของสถานศึกษา 4 งาน ได้แก่ งานบริหารวิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารทั่วไป

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งหลักสูตรแบบอิงมาตรฐาน (Standards-based curriculum) มีองค์ประกอบดังนี้

1. วิสัยทัคณ์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะที่นิ้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและ การศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และ พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2. หลักการ

2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐาน การเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐาน ของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษา อย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของห้องถีน

2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างขึ้นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัด การเรียนรู้

2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำคัญที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาในระบบ นอกรอบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

3. จุดหมาย

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และ ประกอบอาชีพได้ กำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

3.1 มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและ ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พولีศิริ

3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและ มีทักษะชีวิต

3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกรักในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิธีชีวิตและการปกป้องความสงบเรียบร้อยของประเทศอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.5 มีจิตสำนึกรักในครอบครัว ภรรยา สามี ภรรยาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ๕ ประการ ดังนี้

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคม ได้อย่างเหมาะสม

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการบัญชาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี ด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้าน การเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผู้พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

5.1 รักชาติ ศาสนา กฎหมาย

5.2 ซื่อสัตย์สุจริต

5.3 มีวินัย

5.4 ใฝ่เรียนรู้

5.5 อุทิberger พอดเพียง

5.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

5.7 รักความเป็นไทย

5.8 มีจิตสาธารณะ

6. มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา ได้กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

6.1 ภาษาไทย

6.2 คณิตศาสตร์

6.3 วิทยาศาสตร์

6.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

6.6 ศิลปะ

6.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

6.8 ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญ ของ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์ เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ

7. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละ ระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับ

การวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

7.1 ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)

7.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6)

หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกัน ดังนี้

ว 1.1 ป. 1/2

ป.1/2 ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อที่ 2

1.1 สาระที่ 1 มาตรฐานข้อที่ 1

ว กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ต 2.2 ม.4-6/ 3

ม.4-6/3 ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อที่ 3

2.3 สาระที่ 2 มาตรฐานข้อที่ 3

ต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

8. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

8.1 กิจกรรมแนะนำ

8.2 กิจกรรมนักเรียน

8.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สรุปได้ว่า เป็นหลักสูตรแบบอิงมาตรฐาน พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกรักในความเป็นพลเมือง ไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข ซึ่งเป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา มีทักษะชีวิตและสามารถใช้เทคโนโลยีได้

การบริหารงานวัดผลประเมินผลในโรงเรียน

1. ความหมายความสำคัญและประโยชน์ของการวัดผลประเมินผล

1.1 ความหมายของการวัดผลประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับใด โดยการวัดผลและประเมินผล มีความหมายดังนี้

1.1.1 ความหมายของการวัดผล

นงลักษณ์ วิรัชษย (2546, หน้า 1) การวัดหมายถึง การกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ค่าที่เป็นตัวเลขนั้นมีความหมายในเชิงปริมาณ เพื่อแทนคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด ผลจากการวัดได้เป็นค่าสังเกต (Observed value) หรือค่าการวัด (Measure)

ทิวัตต์ มนีโชติ (2549, หน้า 2) ก่อสร้างว่าการวัดผล หมายถึง การกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด โดยสิ่งที่ต้องการวัดนั้น เป็นกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลักข้อข่ายอย่างร่วมกัน เช่น การวัดผลการเรียนรู้สิ่งที่วัดคือผลที่เกิดจาก การเรียนรู้ของผู้เรียน

วรรณา แสงประทีปทอง (2556, หน้า 5) ก่อสร้างว่าการวัดหมายถึงการกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการวัดตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ซึ่งประกอบด้วย สิ่งที่ต้องการวัด และเกณฑ์การวัด หมายถึงคุณลักษณะ (Characteristics) หรือคุณสมบัติ (Properties) ของสิ่งที่ต้องการวัด

การวัดผลเป็นกระบวนการใดๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่งแทนขนาด สมรรถภาพนานาธิรรนที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตอนนี้ ใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องกระตุ้นกีดืออาจำนวนผลงานที่นักเรียนแสดงงปฎิกริยาโดยตอบออกมากเป็นเครื่องชี้ บอกเขาว่ามีสมรรถภาพในเรื่องนั้นๆ เพียงใดตามความหมายของชวาล แพรตคุล (2528, หน้า 40) ส่วน Guilford (1965, p. 6) ได้อธิบาย ความหมายการวัดผลว่า เป็นกระบวนการของการกำหนดรายละเอียดของข้อมูลให้เป็นตัวเลข ภายใต้กฎเกณฑ์ที่มีเหตุผลย้อนรับได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Tyler (1969, p. 7) คือ การกำหนดจำนวนตัวเลขให้เข้ากับสิ่งที่จะวัดภายใต้กฎเกณฑ์ ส่วน Grondlund (1976, p. 6) ได้อธิบายว่า การวัดผลอยู่ในกระบวนการประเมินผลหรือเป็นส่วนเริ่มต้นของการประเมินผล ได้อธิบายความหมายของการวัดผลว่าเกี่ยวข้องกับขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นในการให้ความหมายของสิ่งที่จะวัดให้ชัดเจน

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการวัด

ขั้นที่ 3 ขั้นของการสร้างกฎหมายที่ในการกำหนดตัวเลขแทนปริมาณของสิ่งที่วัด ส่วน Gay (1985, p. 8) อธิบายว่า การวัดผลทางการศึกษาเป็นการกระทำ ในการกำหนดปริมาณให้เข้ากับคุณลักษณะของบุคคลที่ต้องการวัด ส่วนการประเมินผลการศึกษา คือ คุณภาพจากการตีราคาสิ่งที่ต้องการวัดนั้นเอง โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Cronbach (1963, p. 391) ที่ว่า การวัดผลเป็นการกำหนดจำนวนให้กับวัตถุหรือเหตุการณ์ตามกฎหมายที่วางไว้ เป็นตัวเลข เช่น 1, 2, 3, 4 เป็นต้น ตัวเลขเหล่านี้จะมีความหมายก็ต่อเมื่อได้กำหนดกฎหมายที่ชี้แจ้ง เช่น เพศชายให้เป็นเลข 1 เพศหญิงให้เป็นเลข 2 หรือกำหนดปริมาณมากที่สุดเป็น 5 มากให้เป็น 4 ปานกลางให้เป็น 3 น้อยให้เป็น 2 น้อยที่สุดให้เป็น 1 เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การวัดผล (Measurement) คือ กระบวนการกำหนดค่าตัวเลขหรือ สัญลักษณ์ให้กับสิ่งที่วัดตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.1.2 ความหมายของการประเมินผล (Evaluation) นักวิชาการหลายท่านได้ให้ ความหมายและคำจำกัดความไว้ว่าดังนี้

Alkin (1969, p. 107) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการพิจารณาตัดสินใจ เสือกทางเดือกที่เหมาะสมจากข้อมูลสารสนเทศที่มาวิเคราะห์แล้ว

Cronbach (1963, p. 672) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการตัดสินใจอย่างมี ระบบจากข้อมูลที่รวมรวมและวิเคราะห์แล้ว อาจเกี่ยวกับโครงการ การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของโครงการ

Stufflebeam and Shinkfield (2007, p. 205) กล่าวว่า การประเมินเป็นการรวบรวม ข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเสือกตัดสินใจ

ศิริชัย กาญจนวاسي (2550, หน้า 21 - 22) ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า เป็นกระบวนการตรวจสอบการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่นำเสนอเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ เพื่อการตัดสินใจหรือตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ประเมิน

สมหวัง พิธิyanuwalln (2553, หน้า 113-114) กล่าวว่า การประเมินค่า คือ สิ่งที่เกิดจาก การวัด (Measurement) และการตัดสินใจ (Judgment)

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายท่านที่ให้ความหมายการประเมินไว้ว่า การประเมินผล เป็นกระบวนการหรือกรรมวิธีของการวางแผนเก็บรวบรวมและการใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการตัดสินใจ เพื่อนำมาแปลงค่าหรือประเมินค่าตามเกณฑ์ หรือตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นกระบวนการわりเคราะห์ข้อมูลอย่างมีระบบ เพื่อ弄รู้ชี้ดึงคุณค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนในการประเมินผล การศึกษาที่เป็นระบบย่อมประกอบด้วย การประเมินคุณค่าของเหตุการณ์ต่างๆ

ทางค้านการศึกษา (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535, หน้า 15; อันนต์ ศรีโสกา, 2545, หน้า 2; Scriven, 1991, p. 13 & Popham, 1993, p. 7)

จากความหมายของการประเมินผลข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสินใจหรือให้คุณค่าจากข้อมูลที่เป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่รวมรวมและวิเคราะห์ แล้วในรูปสารสนเทศ

1.2 ความสำคัญของการวัดผลประเมินผล

การวัดประเมินผลการศึกษา มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการดังนี้

ชوال แพร็ตคุล (2528, หน้า 21-25) อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการสอบวัด ไว้ดังนี้

1. เพื่อจัดตัวແහນ່ ເປັນກາຮສອນເພື່ອຈັດລຳດັບຄວາມສາມາດທ່ວົງເປີຍບໍ່ເຫັນພລ
ຮ່ວ່າຜູ້ເຂົ້າສອນທຸກຄົນ ໂດຍເປັນສອນແລະຈຳແນກຜູ້ເຮັນອອກເປັນ “ສອນໄດ້” ກັບ “ສອນຕກ” ອ່ວຍ
ສອນເພື່ອຕັດເກຣດທີ່ກວະຈະໄດ້ຮັບ ຄືອ A B C D ອ່ວຍ F ເປັນດັນ

2. ເພື່ອວິນິຈັນຍ ເປັນກາຮຕຽງສອນວ່າຜູ້ເຮັນທ່ວົງຜູ້ເຂົ້າສອນມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ
ໃນດ້ານໄດແລະອູ່ໃນຮະດັບໄດ

3. ເພື່ອເປີຍບໍ່ເຫັນ ເປັນກາຮເປີຍບໍ່ເຫັນສ່າມຮຽດກາພທ່ວົງພັນນາກາຮຂອງແຕ່ລະຄນ
ໂດຍໃຊ້ວິທີສອບໜ້າ (Test-retest method) ເຮັດຈາກໃຊ້ຂໍ້ສອບຫຼຸດເດີມວັດທອນຕົ້ນເກອນແລະວັດອຶກຮັ້ງ
ຕອນປາຍເຫຼອນ

4. ເພື່ອພາກຮັນ ໂດຍເປັນກາຮຕຽງສອນຜູ້ເຂົ້າສອນມີຄວາມເໝາະສາມກັບອະໄໄ ໂດຍນິຍົມ
ໃຊ້ກັບກາຮແນວກາຮສຶກຍາພໍ່ເຮັນດ່ອທ່ວົງແນວວາຈີພ

5. ເພື່ອປະເມີນຄ່າ ເປັນກາຮສອບພລກາຮທົດສອນກັບເກີບທ່ວົງມາຕຽບຮູ້ານໂດຍສາມາດ
ນໍາພລໄປວາງແຜນໃນກາຮພັນທະນາທ່ວົງບໍ່ມີກາຮສອນທີ່ກໍາຫັນດ່ອໄປ
ສ່ວນ Grondlund (1976, p. 1240) ໄດ້ກ່າວວ່າ ກາຮວັດແລະປະເມີນພລກາຮສຶກຍາ
ໃນສດານສຶກຍາຕ່າງໆ ມີວັດຖຸປະສົງທີ່ເວັດຂະໜາດໃຫ້ໄດ້ມາຕຽບຮູ້ານຕາມເກີບທ່ວົງທີ່ກໍາຫັນດ່ອໄປ

1. ວັດພລສັນຖົທ໌ທາງກາຮເຮັນ ໂດຍຄຽງຜູ້ສອນ ເພື່ອເລືອກແຜນກາຮເຮັນໃຫ້ເໝາະສາມ
ກັບຜູ້ເຮັນແຕ່ລະຄນ

2. ວັດຄວາມແຕກຕ່າງຮ່ວ່າງນຸກຄລຂອງຜູ້ເຮັນ ໂດຍຄຽງຜູ້ສອນ ກາຮປະເມີນຕົນເອງ ແລະ
ກາຮປະຫຼຸງພຸດຄຸບຄົງພລກາຮເຮັນຮາຍວິຊາຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ເຮັນຄົນນັ້ນໆ ປະກອບ

3. ວັດພລສັນຖົທ໌ທາງກາຮເຮັນຂອງຜູ້ເຮັນ ໂດຍຄຽງຜູ້ສອນສາມາດນຳພລໄປໃຫ້ໃນກາຮ
ປັບປຸງກະບວນກາຮຈັດກາຮເຮັນຮ້າ

4. ວັດຄວາມສານໃຈໃນວິຊາທີ່ຜູ້ເຮັນ

5. ວັດປະສິທິກາພຂອງຫລັກສູງ

6. วัดประสิทธิภาพในการสอน
7. วัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
8. วัดประสิทธิภาพการสอนของครู
9. วัดความต้องการของโรงเรียนประเภทต่างๆ
10. วัดทัศนคติที่มีต่อครุภัณฑ์สอน
11. วัดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียน
12. วัดความรู้และความเข้าใจโปรแกรมการเรียนการสอนของโรงเรียน
สุทธิรวม ต้นติรจนวงศ์ (2556, หน้า 10-13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ
การประเมินผลไว้ว่า การวัดผลประเมินผลการจัดการศึกษามีความสำคัญดังนี้
 1. ความสำคัญทางการบริหารงานวัดผลประเมินผล
 - 1.1 มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและแผน หรือ
ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับชาติ
 - 1.2 มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการบริหารและตัดสินใจ
เลือกทางเลือกที่เหมาะสมในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้
 - 1.3 มีข้อมูลสารสนเทศในการตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่างๆ
 - 1.4 มีข้อมูลสารสนเทศในการกำหนดงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่
สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ให้เพียงพอในการจัดการศึกษา
 - 1.5 มีข้อมูลสารสนเทศในการสร้างแรงจูงใจต่อผู้บริหาร ครู บุคลากร
ทางการศึกษาในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะในการจัดการศึกษา
 - 1.6 มีข้อมูลสารสนเทศในการประเมินความก้าวหน้าการดำเนินงานขององค์กร
 - 1.7 มีข้อมูลสารสนเทศในการประเมินความสำเร็จการดำเนินงานของ
สถานศึกษา
 - 1.8 มีข้อมูลสารสนเทศในการนิเทศ ติดตามการดำเนินงาน
 - 1.9 มีข้อมูลสารสนเทศที่สามารถนำเสนอต่อผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
ของสถานศึกษาได้รับทราบข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถานศึกษา
 - 1.10 มีข้อมูลสารสนเทศในการกำกับดูแลคุณภาพการจัดการศึกษา
 2. ความสำคัญด้านการเรียนการสอน
 - 2.1 มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนและคุณภาพของการเรียน
การสอนของครู
 - 2.2 มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพของสื่อการเรียนรู้

เพื่อพัฒนาการใช้สื่อการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3 มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการวัดและประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.4 มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการเรียน

3. ความสำคัญด้านประกันคุณภาพการศึกษา

3.1 มีข้อมูลสารสนเทศรายงานต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง และประชาชน ได้รับข้อมูล คุณภาพการศึกษาที่เชื่อถือได้

3.2 มีข้อมูลสารสนเทศที่สถานศึกษา หน่วยงานด้านสังกัด ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไป ปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้ผู้เรียนเป็นคนดีมีคุณภาพ ศักยภาพ สามารถพัฒนาตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

4. ความสำคัญด้านการวิจัย

4.1 ช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศจากการวิจัยเกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาระดับชาติและระดับ สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.2 ช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศจากผลการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัด การศึกษา เช่น การประเมินการใช้หลักสูตรการวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนการสอน การวิจัย ในห้องเรียน

4.3 ช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศจากผลการวิจัยเกี่ยวกับ เทคโนโลยี นวัตกรรม การเรียนการสอนนำมาใช้ในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.4 ช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศจากผลการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร การศึกษา

4.5 ช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศจากผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เช่น การติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การวัดผลประเมินผลการศึกษามีบทบาทในการตรวจผล เพื่อตรวจสอบดูว่า เทคนิคwhat's on อุปกรณ์การสอนและเนื้อหา ตลอดจนการจัดกิจกรรมที่ครู ได้สอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นั้นมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ส่วนใดบ้างที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข ส่วนใดบ้างที่ดีอยู่แล้ว นอกจากนั้นยังสามารถนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง โครงการสอนสำหรับใช้ในการเรียนการสอนครั้งต่อไป และยังเป็นผลลัพธ์ที่นักเรียน

อีกด้วย เพราะเมื่อสอบวัดและประเมินผลไปแล้ว นักเรียนจะได้รับรายงานผลของตนเองทำให้ตนเองได้ทราบว่าตนเองมีความรู้ระดับใดและเรื่องใดบ้างที่รู้แล้ว เรื่องใดบ้างที่ยังไม่รู้จะได้ทางแก้ไขต่อไป

1.3 ประโยชน์ของการวัดผลประเมินผล

นักวัดผลหลายท่านได้ก่อตัวถึงประโยชน์ของการวัดผลประเมินผลการศึกษา ดังนี้ ชาวกาล แพรตคุล (2528, หน้า 25-26) ได้สรุปประโยชน์ของการสอบวัดผลที่ดีว่า มีประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคน เก่ง-อ่อน ด้านใดหรือมีความสามารถในระดับใด
2. ใครมีอัตรางอกงาม เร็ว-ช้า เพียงใดหรือมีพัฒนาการอย่างไร
3. การจัดกลุ่มนักเรียนอย่างไร
4. ควรเริ่มต้นสอนจากตรงไหน
5. นักเรียนคนใดควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพราะ โง่-ฉลาด เกินไป
6. บอกให้นักเรียนรู้สถานะของตนเอง และทางแก้ไขโดยตรงตามคำแนะนำ

ของครู

7. ช่วยให้รู้ว่า ครรชนิจ และมีทัศนคติเด่น ด้อยทางด้านใด
8. ใช้เป็นการกระตุนการเรียน
9. ช่วยให้รู้ว่า วิธีสอนแบบไหนให้ผลมากน้อยอย่างไร
10. ควรตัดสินใจ ได้-ตก อย่างไร
11. ควรปรับปรุงกิจกรรมและหลักสูตรอย่างไร
12. ช่วยให้รู้ว่า จะแจ้งผลการเรียนแก่ผู้ปกครองอย่างไร
13. ใช้เป็นระเบียนสะสม
- สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา การสอบวัดผลที่ดีสามารถช่วยให้ทราบว่า
 1. ใช้ผลการสอบเป็นพื้นฐาน สำหรับทราบสถานภาพต่างๆ ของโรงเรียน เช่น มาตรฐานความรู้ของเด็กสูงขึ้น หรือต่ำลงกว่าแต่ก่อนและการจัดการสอนอย่างไร เป็นดังนี้
 2. หลักสูตรและวิธีการสอนแบบต่างๆ นั้นได้ผลอย่างไร
 3. การสอน การอบรม มีคุณภาพปานกลาง
 4. ใช้ผลการสอบวัดเป็นข้อมูล แจ้งให้ประชาชนทราบ
 5. ใช้เป็นเครื่องมือแนะนำแก่ครุใหม่ที่จะทำการสอน
 6. ใช้เป็นข้อมูล สำหรับแก้ไขปรับปรุงด้านบริหารของโรงเรียน
 7. ช่วยให้ค่ามาตรฐานในโรงเรียน ทราบสถานะอันแท้จริงของโรงเรียนและยอมรับ

ความจริงไม่ใช่นึกหรือลงเรื่องตอนเอาเอง

8. ทำให้เกิดการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าภายในโรงเรียนคนละในปัญหาทั่วไป
 9. เป็นข้อมูลที่มีค่าใช้ในกิจกรรมแนะนำ

สำหรับการแนะนำ การสอบถามที่สามารถใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

 1. ช่วยนิจฉัยและวิเคราะห์ความเด่น-ด้อย ของนักเรียนแต่ละคน
 2. ช่วยให้เด็กชนะปมด้อย และนำปมเด่นของตนไปใช้เป็นประโยชน์
 3. ช่วยค้นหาว่าในแต่ละชั้นเรียน แต่ละโรงเรียน มีอะไรดีเด่นบ้าง เพื่อจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง
 4. ช่วยให้เรารู้เหตุของปัญหาทางการเรียน ทางอารมณ์ และสังคม
 5. นำผลการวัดเหล่านี้ ไปแนะนำวิธีการเรียน และแนะนำอาชีพของนักเรียน
 6. ช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจเด็กของตน ให้ถ่องแท่ที่สุด
 7. นำผลการสอนต่างๆ มาวิเคราะห์วิจัย แล้วเสนอผลสรุปให้อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ใหญ่ อาจารย์ฝ่ายวิชาการ ผู้ปกครอง กระทรวง ประชาชน และชาติทราบว่า เด็กรุ่นใด มีปัญหาอะไรและควรแก้ไขอย่างไร จึงจะดีที่สุด เป็นต้น

ส่วน Grondlund (1976, p 969) อธิบายว่าการคัดสินใจในการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับ ข้อมูลด้านการวัดและประเมินผลอย่างมาก โดยยกตัวอย่างให้เห็นว่า ข้อมูลด้านการวัดและประเมินผลอาจช่วยในการตอบปัญหาต่างๆ ดังไปนี้

 1. การวางแผนการสอนนักเรียนที่มีลักษณะพิเศษแต่ละกลุ่มอย่างไร โดยใช้แบบสอบถามวัดสติปัญญา และ/หรือ แบบสอบถามวัดความสนใจทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ อาจพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนเคยทำ มาแล้วประกอบ
 2. จัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนอย่างไร จึงจะทำ ให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยพิจารณาจากพิสัยของคะแนนจากการใช้แบบสอบถามวัดสติปัญญา และ/หรือ แบบสอบถามวัดความสนใจทางวิชาการ รวมทั้งพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนเคยทำมาแล้วประกอบ
 3. จะพิจารณาอย่างไรว่าผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนต่อไปหรือยัง โดยใช้แบบทดสอบความพร้อมทางการเรียน ทดสอบและพิจารณาของคะแนนทดสอบก่อนเรียน ทักษะต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนบทเรียนนั้นๆ ต่อไป รวมทั้งพิจารณาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนเคยทำมาแล้วประกอบด้วย

4. จะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนคนนี้ ๆ สามารถทำ แบบแผนถึงขั้นต่ำที่ต้องการสำหรับรายวิชานี้ ๆ ได้

5. จะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนก้าวหน้าไปมากกว่าคะแนนต่ำสุดที่ต้องการขนาดไหนเพียงใด ใช้การทดสอบย่อยๆ ในขณะที่สอน และการสังเกตประกอบ

6. จะทราบได้อย่างไรว่า จะทบทวนความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนที่จุดใดจึงจะดีใช้การทดสอบย่อยในขณะที่สอนเป็นระยะ ๆ และใช้เทคนิคการสังเกตประกอบ

7. จะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้เนื้อหาฯ เป็นพระเหตุใด ใช้แบบทดสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขตัวผู้เรียน ใช้เทคนิคการสังเกต และการประชุม เพื่อพูดคุยถึงปัญหาทางการเรียนระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนและผู้สอนประกอบ

8. จะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนคนใดบ้างที่มีผลลัมดุทธิ์ทางการเรียนต่ำ กว่าเกณฑ์ที่กำหนด ใช้แบบทดสอบวัดผลบัญญา และแบบทดสอบวัดผลลัมดุทธิ์ทางการเรียน

9. จะทราบได้อย่างไรว่า ควรจะส่งผู้เรียนคนใดไปหาฝ่ายแนะแนว โดยให้โอกาสเรียนซึ่นเรียนพิเศษเพิ่มเติม หรือให้เรียนโปรแกรมแก้ไขปรับปรุงความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่อนอยู่ให้ดีขึ้น ใช้แบบทดสอบวัดผลบัญญา แบบทดสอบวัดผลลัมดุทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขผู้เรียน และเทคนิคการสังเกต

10. จะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนคนใดไม่เข้าใจตนเอง ไม่รู้ว่าตนเองมีความสามารถอะไรบ้าง ระดับใด ใช้แบบทดสอบตนเอง และการประชุมพูดคุยถึงผลการเรียนรายวิชาต่างๆ ของผู้เรียนคนนี้ ๆ ประกอบ

11. จะทราบได้อย่างไรว่า ควรจะให้เกรดระดับใดแก่ผู้เรียนแต่ละคนในสถานศึกษานี้ ๆ พิจารณาจากข้อมูลทั้งหมดที่ผู้เรียนแต่ละคนเคยทำมา

12. จะทราบได้อย่างไรว่า การสอนของผู้สอนแต่ละคนมีประสิทธิภาพเพียงใด พิจารณาจากคะแนนผลลัมดุทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินการสอนของผู้เรียน และผลการประเมินของศึกษานิเทศก์

กล่าวโดยสรุป การวัดผลประเมินผลการเรียน มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียน การสอนของครุผู้สอน ทำให้ทราบพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ประโยชน์ต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องที่ตนเองต้องปรับปรุงแก้ไข และชุดค่าน้ำที่ควรได้รับการส่งเสริม ประโยชน์ต่อฝ่ายแนะแนวทำให้สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอน การศึกษาต่อ และการเลือกอาชีพในอนาคตได้ ประโยชน์ต่อผู้บริหาร ช่วยในการตัดสินใจดำเนินการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม และประโยชน์ด้านการวิจัย

ทำให้มองเห็นปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

2. ขอบข่ายการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา

2.1 การกิจของสถานศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 33) ได้แนะนำแนวทางการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษาดังนี้

เมื่อสถานศึกษาจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเหมาะสมกับสภาพบริบทของตนเองแล้ว การกิจต่อไปคือวางแผนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวัดและประเมินผลในระดับชั้นเรียนสำหรับผู้สอน โดยในการประเมินความรู้และทักษะต่างๆ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้การบูรณาการไปพร้อมๆ กับการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนอกจากนี้ สถานศึกษาต้องตรวจสอบเพิ่มเติมเพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ที่ครุผู้สอนดำเนินการนั้น นำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ๕ ประการ ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนด ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถ ในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีโดยสมรรถนะสำคัญทั้ง ๕ ประการนี้ควรเป็นผลการประเมินองค์ประกอบทั้ง ๔ ด้าน ไปพร้อมๆ กับการประเมินคุณลักษณะอื่นๆ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 13-14) ได้กล่าวว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด
 2. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
 3. ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
 4. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีกิจผลผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาอย่างเพียงพอในความรู้ทักษะ คุณลักษณะที่กำหนดในตัวชี้วัด โดยมีเวลาเรียนที่เพียงพอต่อการพัฒนาด้วย โดยปกติ

ในระดับประถมศึกษาผู้สอนจะมีเวลาอยู่กับผู้เรียนตลอดปีการศึกษา ประมาณ 200 วัน สถานศึกษา จึงควรบริหารจัดการเวลาที่ได้รับนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน และ ตระหนักว่าเวลาเรียนเป็นทรัพยากรที่ใช้หมดไปในแต่ละวัน มากกว่าเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่ง ของการบริหารหลักสูตรการกำหนดให้ผู้เรียนมีเวลาเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียน ตลอดปีการศึกษา จึงเป็นการปุ่งหวังให้ผู้สอนมีเวลาในการพัฒนาผู้เรียน และเติมเต็มศักยภาพ ของผู้เรียน และ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องตรวจสอบความรู้ ความสามารถที่แสดงพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อีกทั้งต้องสร้างให้ผู้เรียน รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนด้วยการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เช่นกัน ตัวชี้วัดซึ่งมีความสำคัญในการนำมาใช้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้นั้นยังเป็นแนวทางสำหรับ ผู้สอนและผู้เรียนใช้ในการตรวจสอบข้อนักลับว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือยัง การประเมิน ในชั้นเรียนซึ่งต้องอาศัยทักษะการประเมินผลย่อยเพื่อการพัฒนาและการประเมินผลรวมเพื่อสรุป การเรียนรู้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษาโดยผู้สอนกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ในการผ่านตัวชี้วัดทุกด้านให้เหมาะสมกับบริบท ของสถานศึกษากล่าวคือ ให้ท้าทายการเรียนรู้ไม่ยากหรือง่ายเกินไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการ ประเมินว่าстиํ่ที่ผู้เรียนรู้ เข้าใจ ทำได้นั้น เป็นที่น่าพอใจ บรรลุตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ หากยัง ไม่บรรลุจะต้องหาวิธีการช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสูงสุด การกำหนดเกณฑ์ผู้สอน สามารถให้ผู้เรียนร่วมกำหนดด้วยได้ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันและสร้างแรงจูงใจ ในการเรียน การประเมินเพื่อการพัฒนาส่วนมากเป็นการประเมินอย่าง ไม่เป็นทางการ เช่น สังเกต หรือซักถาม หรือการทดสอบย่อยในการประเมินเพื่อการพัฒนานี้ ควรให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา จนผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาเรียนและวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน ฉะนั้น ผู้สอนควรนำข้อมูลที่ได้มามาใช้ปรับวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ อันจะ นำไปสู่การบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ในท้ายที่สุดอย่างมีคุณภาพ การประเมินเพื่อการพัฒนา จึงไม่จำเป็นต้องตัดสินให้คะแนนเสมอไปการตัดสินให้คะแนนหรือให้เป็นระดับคุณภาพ ควรดำเนินการโดยใช้การประเมินสรุปผลรวมเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้และบรรยายวิชา การตัดสินผล การเรียน ตัดสินเป็นรายวิชา โดยใช้ผลการประเมินระหว่างปีและปลายปีตามสัดส่วนที่สถานศึกษา กำหนด ทุกรายวิชาต้องได้รับการตัดสินให้ผลการเรียนตามแนวทางการให้ระดับผลการเรียนตามที่ สถานศึกษากำหนดและผู้เรียนต้องผ่านทุกรายวิชาพื้นฐาน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า โรงเรียนหรือสถานศึกษามีภารกิจในการวัดผลและ ประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร 4 องค์ประกอบคือ การประเมินความรู้และทักษะต่างๆ

ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้การบูรณาการไปพร้อมๆ กับการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยตัดสินผลการเรียนจากเวลาเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทุกด้านซึ่งได้รับการตัดสินผลการเรียนผ่านทุกรายวิชา

2.2 การกิจของครูผู้สอนด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 85-94) กล่าวถึงการกิจของครู ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ไว้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดระดับ ของการดำเนินงาน ไว้เป็น 4 ระดับ คือ การวัดและประเมินระดับขั้นเรียน การวัดและประเมินระดับสถานศึกษา การวัดและประเมิน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา การวัดและประเมินระดับชาติระดับที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้สอนมากที่สุด และเป็นหัวใจของการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียน คือ การวัดและประเมินผลระดับ ชั้นเรียน คำศัพท์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนมีความหมายแตกต่างกัน แต่บางคนนำมาราบบให้ในความหมายเดียวกัน ดังนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันจึงให้นิยามคำศัพท์ ต่างๆ ไว้ดังนี้ การวัด (Measurement) หมายถึง การกำหนดตัวเลขให้กับวัตถุ สิ่งของ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมต่างๆ ของผู้เรียน การจะได้มาร่วมตัวเลขนั้น อาจต้องใช้เครื่องมือวัด เพื่อให้ได้ตัวเลขที่สามารถแทนคุณลักษณะต่างๆ ที่ต้องการวัด เช่น ไม้บรรทัดวัดความกว้าง ของหนังสือได้ 3.5 นิ้ว ใช้เครื่องชั่งวัดน้ำหนักของเนื้อหมูได้ 0.5 กิโลกรัม ใช้แบบทดสอบ วัดความรอบรู้ ในวิชาภาษาไทยของเด็กชายแดงได้ 42 คะแนน เป็นต้นการประเมิน (Assessment) หมายถึง กระบวนการเก็บข้อมูล ด้วย บันทึก และใช้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าตอบของผู้เรียน ที่ทำ ในภาระงาน/ชิ้นงาน ว่าผู้เรียนรู้อะไร สามารถทำอะไรได้และจะทำต่อไปอย่างไร ด้วยวิธีการและ เครื่องมือที่หลากหลาย การประเมินค่า/การตัดสิน (Evaluation) หมายถึง การนำเสนอข้อมูลต่างๆ ที่ได้ จากการวัดหลายๆ อย่าง มาเป็นข้อมูลในการตัดสินผลการเรียน โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (Criteria) ที่สถานศึกษากำหนด เพื่อประเมินการเรียนรู้ ของผู้เรียนว่าผู้เรียนมีความเก่งหรืออ่อน เพียงใด บรรลุเป้าหมายที่ต้องการมากน้อยเพียงใด ซึ่งคือการสรุปผลการเรียนนั้นเอง การวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Classroom assessment) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ต่อกัน บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้น ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน นับตั้งแต่ ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือ ที่หลากหลาย เน้นประเมินวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพุฒกรรม ที่ต้องการวัด นำผลที่ได้มา ตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในตัวชี้วัดของมาตรฐานสาระ

การเรียนรู้ของหลักสูตร ข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน การตัดสินผลการเรียนรู้ ความคิดรวบยอดในเรื่อง หรือ หน่วยการเรียนรู้ หรือในรายวิชาและการวางแผน ออกแบบการจัดการเรียนการสอนของครุ โดยผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนจะเป็นข้อมูลสารท้อนให้ผู้สอนทราบถึง ผลการจัดการเรียนการสอนของตนและพัฒนาการของผู้เรียน ดังนั้น ข้อมูลที่เกิดจากการวัดและ ประเมินที่มีคุณภาพเท่านั้นจึงจะสามารถนำไปใช้ได้ อย่างเป็นประโยชน์ตรงตามเป้าหมาย และ คุณค่าต่อการปฏิบัติงาน ผู้สอนต้องดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่สะท้อนสภาพจริง จะได้นำไปกำหนดเป้าหมายและวิธีการพัฒนาผู้เรียน ผู้สอนจึงจำเป็นต้อง มีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในหลักการ แนวคิด วิธีดำเนินงานในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เพื่อสามารถนำไปใช้ในการวางแผน และออกแบบการวัดและ ประเมินผล ได้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มีความถูกต้อง ชัดเจน เชื่อถือได้มีความสมบูรณ์ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หากการวัดและประเมินการเรียนรู้ไม่มีคุณภาพ จะทำให้ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องขาดข้อมูลสำคัญในการสะท้อนผลการดำเนินการจัดการศึกษาทั้งในระดับนโยบายและ ระดับปฏิบัติการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ต้นสังกัดส่วนกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขาดข้อมูลสำคัญในการสะท้อนผลและสภาพ ความสำเร็จเมื่อเบริกน์เทียน กับเป้าหมาย ส่งผลให้การวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาผู้เรียน ระยะต่อไป ไม่สามารถสร้างความมั่นใจได้ว่าจะสอดคล้องกับ สภาพปัจจุบัน และมีความเหมาะสม กับระดับความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียนในระยะที่ผ่านมา

ประเภทของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การทราบว่าการวัดและประเมินผล การเรียนรู้แบ่งประเภทเป็นอย่างไร บ้างจะช่วยให้ผู้สอนออกแบบการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนซึ่งขึ้น ในที่นี้ได้นำเสนอประเภท ของการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน มี 4 ประเภท ซึ่งมีความแตกต่างกันตามบทบาท จุดมุ่งหมาย และวิธีการวัดและประเมิน ดังนี้

1.1 การประเมินเพื่อจัดวางตำแหน่ง (Placement assessment) เป็นการประเมิน ก่อนเรียน เพื่อต้องการข้อมูลที่แสดงความพร้อม ความสนใจ ระดับความรู้และทักษะพื้นฐาน ที่จำเป็นต่อการเรียน เพื่อให้ผู้สอนนำไปใช้กำหนด วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วางแผน และ ออกแบบกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งรายบุคคล รายกลุ่ม และรายชั้นเรียน

1.2 การประเมินเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic assessment) เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อกันหาว่าผู้เรียนรู้อะไร มาบ้างเกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียน สิ่งที่รู้มาก่อนนี้ถูกต้องหรือไม่ จึงเป็นการใช้ในลักษณะประเมินก่อนเรียน นอกจากนี้ยังใช้เพื่อหาสาเหตุของปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลที่นักจะเป็นเฉพาะเรื่อง เช่น ปัญหาการอออกเสียงไม่ชัดแล้วาวะซีปรับปรุงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและเรียนรู้ขึ้นต่อไป วิธีการประเมินใช้ได้ทั้งการสังเกต การพูดคุยสอบถาม หรือการใช้แบบทดสอบก็ได้

1.3 การประเมินผลย่อ (Formative assessment) เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้(Assessment for learning) ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนการสอน โดยไม่ใช้ใช้แต่การทดสอบระหว่างเรียนเป็นระยะๆ อย่างเดียว แต่เป็นการที่ครุเก็บข้อมูลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างไม่เป็นทางการด้วย ขณะที่ให้ผู้เรียนทำภาระงานตามที่กำหนด ครุสังเกต ชักถาม จดบันทึก แล้ววิเคราะห์ข้อมูลว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ จะต้องให้ผู้เรียนปรับปรุงอะไร หรือผู้สอนปรับปรุงอะไร เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด การประเมินระหว่างเรียนดำเนินการได้หลายรูปแบบ เช่น การให้ข้อแนะนำ ข้อสังเกตในการนำเสนอผลงาน การพูดคุยระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล การสัมภาษณ์ตลอดจนการวิเคราะห์ผลการสอน เป็นต้น

1.4 การประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative assessment) มักเกิดขึ้นเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามตัวชี้วัด และยังใช้เป็นข้อมูลในการเปรียบเทียบกับการประเมินก่อนเรียน ทำให้ทราบ พัฒนาการของผู้เรียน การประเมินสรุปผลการเรียนรู้ซึ่งเป็นการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตอนปลายปี/ปลายภาคอีกด้วย การประเมินสรุปผลการเรียนรู้ใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินได้อย่างหลากหลาย โดยปกติมักดำเนินการอย่างเป็นทางการมากกว่า การประเมินระหว่างเรียน

2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามวิธีการเปลี่ยนหมายผลการเรียนรู้ มี 2 ประเภทที่แตกต่างกัน ตามลักษณะการเปลี่ยนแปลงค่าคะแนน ดังนี้

2.1 การวัดและประเมินแบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced assessment) เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อนำเสนอผลการตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบกันเองภายในกลุ่มหรือในชั้นเรียน

2.2 การวัดและประเมินแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced assessment) เป็นการวัดและประเมินผล การเรียนรู้เพื่อนำเสนอผลการตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้หมายถึง รูปแบบ ยุทธวิธีและเครื่องมือประเภทต่างๆ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ เพื่อรู้จักผู้เรียน เพื่อประเมินวิธีเรียนของผู้เรียน และเพื่อประเมินพัฒนาการของผู้เรียน ผู้สอนสามารถเลือกใช้หรือคิดค้นวิธีการวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย ของการนำผลการประเมินไปใช้เพื่อตอบสนองความต้องการ 3 ประการ ดังกล่าวข้างต้น วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (Formal assessment) เป็นการได้มาซึ่งข้อมูล ผลการเรียนรู้ที่นิยมใช้กันมากแต่ด้วยเห็น วัดและประเมินโดยการจัดสอบ และใช้แบบสอบถามหรือแบบวัด (Test) ที่ครูสร้างขึ้น โดยการเก็บ ข้อมูล ดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ในการวัดและประเมินที่ได้ผลเป็นคะแนนและนำไปใช้ในการเปรียบเทียบ เชน เปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน เพื่อศูนย์ณาการหรือใช้เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ เมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือรายวิชา วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผล แบบเป็นทางการเหมาะสมสำหรับการประเมินเพื่อตัดสิน มากกว่าที่จะใช้เพื่อประเมินพัฒนาการ ผู้เรียน หรือเพื่อหาจุดบกพร่องสำหรับนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม วิธีการและเครื่องมือ ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้แบบเป็นทางการ ที่ให้ข้อมูลสารสนเทศ ในเชิงปริมาณมีข้อสังเกตที่ผู้สอนต้องระมัดระวังในการนำไปใช้เพื่อให้ได้ผลการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เป็นตัวแทนของระดับความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน คือข้อมูลต้องได้มาจากวิธีการวัด ที่ถูกต้อง เหมาะสมกับลักษณะข้อมูล เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง สามารถวัดได้ตรงตาม สิ่งที่ต้องการวัด และมีความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ผลการวัด มีความคงเส้นคงวา เมื่อมีการวัดซ้ำโดยใช้เครื่องมือคู่บ้าน หรือมีวัดในระยะเวลาใกล้เคียงกัน และวิธีการวัดมีความไปร่วงใส่สามารถตรวจสอบและเชื่อถือได้ (Acceptable) วิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal assessment) เป็นการได้มาซึ่งข้อมูล ผลการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นรายบุคคล จากแหล่งข้อมูลหลากหลายที่ผู้สอนเก็บรวบรวมตลอดเวลา วิเคราะห์ ข้อมูล ศึกษา เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ความพร้อมและพัฒนาการของผู้เรียน ปรับการเรียน การสอนให้เหมาะสม และแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน ลักษณะของข้อมูล ที่ได้นอกเหนือ จากตัวเลขหรือข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว อาจเป็นข้อมูลบรรยายลักษณะพฤติกรรมที่ผู้สอนเฝ้าสังเกต หรือผลการเรียนรู้ ในลักษณะคำอธิบายระดับพัฒนาการ จุดแข็ง จุดอ่อน หรือปัญหาของผู้เรียน ที่พนจากการสังเกต สังกัดภัยหรือวิธีการอื่นๆ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการประเมินผล การเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ผลการพัฒนาพฤติกรรมตามคุณลักษณะ

อันพึงประสงค์ และผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น มีความเหมาะสม กับวิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการนี้ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียน ได้อ่าย ลักษณะกิจกรรมประเมินแบบเป็นทางการ และเป็นวิธีการที่ชัดเจนตามสถานการณ์และบริบท วิธีการประเมินแบบต่างๆ ที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้มีดังดังต่อไปนี้

1. การสังเกตพฤติกรรม เป็นการเก็บข้อมูลจากการดูพฤติกรรมของผู้เรียน โดยไม่ขัดจังหวะการทำงาน หรือการคิดของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ทำได้ตลอดเวลา แต่ควรมีกระบวนการ และจุดประสงค์ที่ชัดเจนว่าต้องการ ประเมินอะไร โดยอาจใช้เครื่องมือ เช่น แบบมาตราประมาณค่า แบบตรวจสอบรายการ สมุดจดบันทึก เพื่อประเมินผู้เรียนตามตัวชี้วัด และ ควรสังเกตทุกครั้ง ทุกสถานการณ์ ทุกช่วงเวลา เพื่อขัดความล้าเอียง

2. การสอนปากเปล่า เป็นการให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยการพูด ตอบประเด็น เกี่ยวกับการเรียนรู้ตามมาตรฐาน ผู้สอนเก็บข้อมูล จดบันทึก รูปแบบการประเมินนี้ผู้สอนและ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง สามารถมีการอภิปราย โต้แย้ง ขยายความ ปรับแก้ในความคิดกันได้ มีข้อที่พึงระวัง คือ อย่าเพ่งขัดความคิดของผู้เรียนกำลังพูด

3. การพูดคุย เป็นการสื่อสาร 2 ทาง อีกประเภทหนึ่ง ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน สามารถดำเนินการเป็นกลุ่มหรือ รายบุคคลก็ได้โดยทั่วไปมักใช้อย่างไม่เป็นทางการเพื่อติดตาม ตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพียงใด เป็นข้อมูลสำหรับพัฒนา วิธีการนี้อาจใช้เวลา แต่มี ประโยชน์ต่อการค้นหา วินัยนัยข้อบัญชา ตลอดจนเรื่องอื่นๆ ที่อาจเป็นบัญหาอุปสรรค ต่อการเรียนรู้ เช่น วิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เป็นต้น

4. การใช้คำาน การใช้คำานเป็นเรื่องปกติมากในการจัดการเรียนรู้แต่ข้อมูล งานวิจัยบ่งชี้ว่าคำานที่ครุใช้ เป็นด้านความจำ และเป็นเชิงการจัดการทั่วๆ ไปเป็นส่วนใหญ่ เพราะคำานง่ายแต่ไม่ท้าทายให้ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจและเรียนรู้ ให้ลึกซึ้ง การพัฒนาการใช้ คำานให้มีประสิทธิภาพแม้จะเป็นเรื่องที่ยาก แต่สามารถทำได้ผ่านรูปแบบต่างๆ หากผู้สอนมีการ เปลี่ยนแปลง วิธีการประเมินในชั้นเรียน โดยทำการประเมินเพื่อพัฒนาให้แข็งขัน ยังไห้นำเสนอ วิธีการฝึกคำานให้มีประสิทธิภาพ 5 วิธีดังนี้

4.1 ให้คำาตอบที่เป็นไปได้หลากหลาย เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการเรียนด้าน เปลี่ยนการถามแบบความจำ ให้เป็นคำานที่ต้องใช้การคิดบ้าง เพราะมีคำาตอบที่เป็นไปได้ หลากหลายคำาตอบ (แต่พึงระวังว่าการใช้คำานแบบนี้ผู้เรียน ต้องผ่านการเรียนรู้มีความเข้าใจพื้นฐาน

ตามตัวชี้วัดที่กำหนดให้เรียนรู้มาแล้ว) คำาณแบบนี้ทำให้ผู้เรียนต้องตัดสินใจว่า คำตอบใดถูก หรือ ไม่ถูก ซึ่งที่สุดเพาะเหตุใด และที่ไม่ถูกเพาะเหตุใด นอกจากนี้การใช้คำาณแบบนี้จะทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ขึ้นอีก หากมีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำเพื่อพิสูจน์คำตอบ

4.2 เปลี่ยนคำาณจำาให้เป็นประโยชน์อคเล่า เพื่อให้ผู้เรียนระบุว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พร้อมเหตุผลการใช้วิธีนี้จะต้องให้ผู้เรียนได้อภิปรายกัน ผู้เรียนต้องใช้การคิดที่สูงขึ้น กว่าวิธีแยกเพาะผู้เรียนจะต้องยกตัวอย่างสนับสนุนความเห็นของตน เมื่อให้ประโยชน์ที่ผู้เรียน จะต้องสะท้อนความคิดเห็น ผู้เรียนจะต้องปักป้องหรืออธิบายทัศนะของตน การฝึกด้วยวิธีการนี้ บ่อยๆ จะเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ฟังที่ดีมีจิตในการฟังและเปลี่ยนแปลง ความคิดเห็นผ่านกระบวนการอภิปราย ครูใช้วิธีการนี้คัดค้นให้เกิดการอภิปรายอย่างมีคุณภาพสูง ระหว่างเด็กต่อเด็กและให้ข้อมูลเพื่อการพัฒนาแก่ทุกคนในห้องเรียน

4.3 หาสิ่งตรงกันข้าม หรือสิ่งที่ใช่/ถูก สิ่งที่ไม่ใช่/ผิด และตามเหตุผล วิธีการนี้ ใช้ได้ดีกับเนื้อหาที่เป็น ข้อเท็จจริง เช่น จำนวนในวิชาคณิตศาสตร์การสะกดคำ โครงสร้าง ไวยากรณ์ในวิชาภาษา เป็นต้น เมื่อได้รับคำาณว่าทำไม่ได้ เช่นนี้ถูก แต่ทำเช่นนี้ผิด หรือทำไม่ ผลงานนี้ถูก แต่ผลงานนี้ผิด หรือทำไม่ประโยชน์ถูก ไวยากรณ์เต็มประโยชน์ผิด ไวยากรณ์ เป็นต้น จะเป็นโอกาสให้ผู้เรียนคิดและอภิปรายมากกว่าเพียงการถามว่าทำไม่โดยไม่มีการเบร์ยนเพียบกัน และวิธีการนี้จะใช้กับการทำนุบำรุงกิจกรรมทั้งห้อง แล้วให้ข้อมูลตอบ

4.4 ให้คำตอบประดิ่นสรุปแล้วตามด้วยคำาณให้คิด เป็นการให้ผู้เรียน ต้องอธิบายเพิ่มเติม

4.5 ตั้งคำาณจากคุณที่เห็นด้วย เป็นวิธีที่ต้องใช้ความสามารถมากทั้งผู้สอน และผู้เรียน เพราะ มีประเด็นที่ต้องอภิปรายโดยแบ่งเชิงลึก เหนาะที่จะใช้อภิปรายในประเด็น ที่เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ปัญหาสุขภาพ ปัญหาเชิงจริยธรรม เป็นต้น นอกจากนี้การใช้ Bloom's Taxonomy เป็นกรอบแนวคิดในการตั้งคำาณ ก็เป็นวิธีการที่ดีในการเก็บข้อมูล การเรียนรู้ จากผู้เรียน

5. การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ (Journals) เป็นรูปแบบการบันทึกการเขียนอีกรูปแบบ หนึ่งที่ให้ผู้เรียนเขียนตอบ กระทุหรือคำาณของครูซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความรู้ทักษะที่กำหนด ในตัวชี้วัด การเขียนสะท้อนการเรียนรู้นี้ออกแบบมาทำให้ ผู้สอนทราบความก้าวหน้าในผลการเรียนรู้ แล้วบันทึกเป็นเครื่องมือประเมินพัฒนาการด้านทักษะการเขียน ได้อีกด้วย

6. การประเมินการปฏิบัติ (Performance assessment) เป็นวิธีการประเมินงานหรือ กิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมาย ให้ผู้เรียนปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบถึงผลการพัฒนาของผู้เรียน การประเมินลักษณะนี้ผู้สอนต้องเตรียมสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ ภาระงาน (Tasks) หรือกิจกรรม

ที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การทำโครงการ/โครงการ การสำรวจ การนำเสนอ การสร้างแบบจำลอง การท่องป่ากแปล่ การสาธิต การทดลองวิทยาศาสตร์ การจัดนิทรรศการ การแสดงละคร เป็นต้น และเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring rubrics) การประเมินการปฏิบัติอาจจะปรับเปลี่ยนไปตามลักษณะงานหรือประเภทกิจกรรม ดังนี้

ภาระงานหรือกิจกรรมที่เน้นขั้นตอนการปฏิบัติและผลงาน เช่น การทดลองวิทยาศาสตร์ การจัดนิทรรศการ การแสดงละคร แสดงการเคลื่อนไหว การประกอบอาหาร การประดิษฐ์การสำรวจ การนำเสนอ การจัดทำแบบจำลอง เป็นต้น ผู้สอนจะต้องสังเกตและประเมินวิธีการทำงานที่เป็นขั้นตอนและผลงานของผู้เรียน

ภาระงานหรือกิจกรรมที่นุ่มนวลเน้นการสร้างลักษณะนิสัย เช่น การรักษาความสะอาด การรักษาสาธารณสมบัติ/สิ่งแวดล้อม กิจกรรมหน้าเสาธง เป็นต้น จะประเมินด้วยวิธีการสังเกต จดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับผู้เรียน

ภาระงานที่มีลักษณะเป็นโครงการ/โครงการ เป็นกิจกรรมที่เน้นขั้นตอนการปฏิบัติและผลงานที่ต้องใช้เวลาในการดำเนินการ จึงควรมีการประเมินเป็นระยะๆ เช่น ระยะก่อนดำเนินโครงการ/โครงการ โดยประเมินความพร้อม การเตรียมการและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงาน ระยะระหว่างดำเนินโครงการ/โครงการ จะประเมินการปฏิบัติจริงตามแผน วิธีการ และขั้นตอนที่กำหนดไว้และการปรับปรุงระหว่างการปฏิบัติสำหรับระยะสืบต่อการดำเนินโครงการ/โครงการ โดยการประเมินผลงาน ผลกระบวนการและวิธีการนำเสนอผลการดำเนินโครงการ/โครงการ

ภาระงานที่เน้นผลผลิตมากกว่ากระบวนการขั้นตอนการทำงาน เช่น การจัดทำแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ กราฟ ตาราง ภาพ แผนผังความคิด เป็นต้น อาจประเมินเฉพาะคุณภาพของผลงานก็ได้ ในการประเมินการปฏิบัติงาน ผู้สอนต้องสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ประกอบการประเมิน เช่น แบบมาตรฐานค่า แบบบันทึกพฤติกรรม แบบตรวจสอบรายงาน แบบบันทึกผลการปฏิบัติ เป็นต้น

7. การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio assessment) แฟ้มสะสมงาน เป็นการเก็บรวบรวมชิ้นงาน ของผู้เรียนเพื่อสะท้อนความก้าวหน้าและความสำเร็จของผู้เรียน เช่น แฟ้มสะสมงานที่แสดงความก้าวหน้าของผู้เรียน ต้องมีผลงาน ในช่วงเวลาต่างๆ ที่แสดงถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน หากเป็นแฟ้มสะสมงานดีเด่นต้องแสดงผลงานที่สะท้อนความสามารถของผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องแสดงความคิดเห็นหรือเหตุผลที่เลือกผลงานนั้นกีบไว้ตามวัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงาน แนวทางในการ จัดทำแฟ้มสะสมงาน มีดังนี้

7.1 กำหนดคุณลักษณะของเพื่อประเมินสะสานงาน ว่าต้องการสะท้อนเกี่ยวกับ
ความก้าวหน้าและความสำเร็จของ ผู้เรียนในเรื่องใดค้านใด ทั้งนี้อาจพิจารณาจากตัวชี้วัด/มาตรฐาน
การเรียนรู้

7.2 วางแผนการจัดทำเพื่อประเมินสะสานงานที่เน้นการจัดทำขึ้นงาน กำหนดเวลา
ของการจัดทำเพื่อประเมินสะสาน และ geopolit กรรมการประเมินจัดทำแผนเพื่อประเมินสะสานและดำเนินการ
ตามแผนที่กำหนด

7.3 ให้ผู้เรียนเก็บรวบรวมชิ้นงาน

7.4 ให้มีการประเมินชิ้นงานเพื่อพัฒนาชิ้นงาน ควรประเมินแบบมีส่วนร่วม
โดยผู้ประเมิน ได้แก่ ตนเอง เพื่อน ผู้สอน ผู้ปกครอง บุคคลที่เกี่ยวข้อง

7.5 ให้ผู้เรียนคัดเลือกชิ้นงาน ประเมินชิ้นงานตามเงื่อนไขที่ผู้สอนและผู้เรียน
ร่วมกันกำหนด เช่น ชิ้นงานที่แยกที่สุด ชิ้นงานที่ขอบที่สุด เป็นต้น โดยดำเนินการเป็นระยะ อาจจะ
เป็นเดือนละครั้งหรือบทเรียนละครั้งก็ได้

7.6 ให้ผู้เรียนนำชิ้นงานที่คัดเลือกแล้วจัดทำเป็นแฟ้มที่สมบูรณ์ซึ่งควร
ประกอบด้วย หน้าปก คำนำ สารบัญ ชิ้นงาน แบบประเมินเพื่อประเมินสะสาน และอื่นๆ
ตามความเหมาะสม

7.8 ผู้เรียนต้องสะท้อนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อชิ้นงานหรือเพื่อประเมินสะสาน

7.9 สถานศึกษาควรจัดให้ผู้เรียนแสดงเพื่อประเมินสะสานและชิ้นงานเมื่อถึง
ภาคเรียน/ปีการศึกษาตามความเหมาะสม

8. การวัดและประเมินด้วยแบบทดสอบ เป็นการประเมินตัวชี้วัดด้านการรับรู้
ข้อเท็จจริง (Knowledge) ผู้สอน ควรเลือกใช้แบบทดสอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัดและ
ประเมินนั้นๆ เช่น แบบทดสอบเลือกตอบ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบจับคู่ แบบทดสอบ
เติมคำ แบบทดสอบความเรียง เป็นต้น ทั้งนี้แบบทดสอบที่จะใช้ต้องเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ
นิความเที่ยงตรง (Validity) และเชื่อมั่นได้ (Reliability)

9. การประเมินด้านความรู้สึกนึกคิด เป็นการประเมินคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะ
และเจตคติที่ควรปลูกฝัง ใน การจัดการเรียนรู้ซึ่งการวัดและประเมินผลเป็นลำดับขั้นจากต่ำสุดไป
สูงสุด ดังนี้

9.1 ขั้นรับรู้ เป็นการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกว่ารู้จัก เด่มใจ สนใจ

9.2 ขั้นตอบสนอง เป็นการประเมินพฤติกรรมที่แสดงว่าเชื่อฟัง ทำความ อាសาทำ
พอย่างที่จะทำ

9.3 ขั้นเห็นคุณค่า (ค่านิยม) เป็นการประเมินพฤติกรรมที่แสดงความเชื่อ

ชั่งแสดงออกโดยการกระทำหรือ ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ยกย่องชมเชย สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือ ทำกิจกรรมที่ตรงกับความเชื่อของตน ทำด้วยความเชื่อมั่น ศรัทธา และปฏิเสธที่จะกระทำ ในสิ่งที่ขัดแย้งกับความเชื่อของตน

9.4 ขั้นจัดระบบคุณค่า เป็นการประเมินพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม อกบประมาณ เปรียบเทียบ จนเกิดอุดมการณ์ ในความคิดของตนเอง

9.5 ขั้นสร้างคุณลักษณะ เป็นการประเมินพฤติกรรมที่มีแนวโน้มว่าจะประพฤติ ปฏิบัติเช่นนั้นอยู่เสมอ ในสถานการณ์เดียวกัน หรือเกิดเป็นอุปนิสัย การวัดและประเมินผล ด้านจิตพิสัย ควรใช้การสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติเป็นหลัก และสังเกตอย่างต่อเนื่อง โดยมี การบันทึกผลการสังเกต ทั้งนี้อาจใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล เช่น แบบมาตรฐานผู้ประเมิน แบบตรวจสอบรายการ แบบบันทึกพฤติกรรม แบบรายงานพฤติกรรมตนของ เป็นต้น นอกจากนี้ อาจใช้แบบวัดความรู้และความรู้สึกเพื่อรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม เช่น แบบวัดความรู้โดยสร้าง สถานการณ์เชิงจริยธรรม แบบวัดเขตคิดแบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม แบบวัดพฤติกรรม เชิงจริยธรรม เป็นต้น

10. การประเมินตามสภาพจริง (Authentic assessment) เป็นการประเมินด้วยวิธีการ ที่หักห้ามหลายดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริง ของผู้เรียน จึงควรใช้การประเมินการปฏิบัติ (Performance assessment) ร่วมกับการประเมินด้วย วิธีการอื่น ภาระงาน (Tasks) ควรสะท้อนสภาพความเป็นจริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากกว่า เป็นการปฏิบัติกิจกรรมทั่วๆ ไป ดังนั้น การประเมินตามสภาพจริงจะต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลไปด้วยกัน และกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) ให้สอดคล้องหรือใกล้เคียง กับชีวิตจริง

11. การประเมินตนเองของผู้เรียน (Student self-assessment) การประเมินตนเอง เป็นที่สืบสานกันมาอย่างยาวนาน การประเมินตนเองของผู้เรียน ได้คิดไคร่คราวญี่ว่า ได้เรียนรู้อะไร เรียนรู้อย่างไร และผลงานที่ทำนั้นคืออะไร หรือยัง การประเมินตนเองจึงเป็นวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้การประเมินตนเองของผู้เรียน ให้ประสบความสำเร็จ ได้คือจะต้องมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีเกณฑ์ที่มั่นคงความสำเร็จ ของขั้นงาน/ภาระงาน และมาตรการการปรับปรุงแก้ไขตนเอง เป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดชัดเจน และผู้เรียนได้รับทราบหรือร่วมกำหนดด้วย จะทำให้ผู้เรียนทราบว่าตน ถูกคาดหวังให้รู้อะไร ทำอะไร มีหลักฐานใดที่แสดงการเรียนรู้ตามความคาดหวังนั้น หลักฐานที่มีคุณภาพควรมีเกณฑ์ เช่น อะไรเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนพิจารณาประเมิน ซึ่งหากเกณฑ์เกิดจากการทำงานร่วมกันระหว่าง ผู้เรียนกับผู้สอนด้วยจะเป็นการเพิ่มแรงจูงใจ ในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น การที่ผู้เรียนได้ใช้

การประเมินตนเองอย่างใดโดยมีกรอบแนวทางการประเมินที่ชัดเจนนี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนประเมินได้ค่อนข้างจริงและซื่อสัตย์คำวิจารณ์คำแนะนำของผู้เรียนมักจะจริงจังมากกว่าของครุ การประเมินตนเอง จะเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น หากผู้เรียนทราบสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขและตั้งเป้าหมายการปรับปรุงแก้ไขของตน แล้วฝึกฝน พัฒนาโดยการคุ้ด สนับสนุนจากผู้สอนและความร่วมมือของครุบบครัว เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตนเองมีหลายรูปแบบ เช่น การอภิปราย การเขียนสะท้อนผลงาน การใช้แบบสำรวจ การพูดคุยกับผู้สอน เป็นต้น

12. การประเมินโดยเพื่อน (Peer assessment) เป็นเทคนิคการประเมินอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้เข้าถึงคุณลักษณะของงานที่มีคุณภาพ เพาะกายการที่ผู้เรียนจะบอกได้ว่าชิ้นงานนั้นเป็นเช่นไร ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจ อ่านชัดเจนก่อนว่าเขากำลังตรวจสอบอะไรในงานของเพื่อน ฉะนั้น ผู้สอนต้องขอใบอนุญาตที่คาดหวังให้ผู้เรียนทราบก่อนที่จะลงมือประเมิน การที่จะสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจการประเมินรูปแบบนี้ควรมีการฝึกผู้เรียน โดยผู้สอนอาจหาตัวอย่าง เช่น งานเขียน ให้นักเรียนเป็นกลุ่มตัดสินใจว่าควรประเมินอะไร และควรให้คำอธิบายเกณฑ์ที่บ่งบอกความสำเร็จของการงานนั้น จากนั้นให้ผู้เรียนประเมินภาระงานเขียนที่เป็นตัวอย่างนั้นโดยใช้เกณฑ์ที่ช่วยกันสร้างขึ้น หลังจากนั้นครุตรวจสอบการประเมินของผู้เรียน และให้ข้อมูลข้อบกพร่องแก่ผู้เรียนที่ประเมินเกินจริง การใช้การประเมินโดยเพื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้เกิด การประเมินรูปแบบนี้ กล่าวคือ ผู้เรียนต้องรู้สึกผ่อนคลาย เชื่อใจกัน และไม่อคติเพื่อการให้ข้อมูลข้อบกพร่องจะได้ชื่อตรง เป็นเชิงบวก ที่ให้ประโยชน์ผู้สอนที่ให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มตลอดภาคเรียนแล้วใช้เทคนิคเพื่อนประเมินเพื่อนเป็นประจำ จะสามารถพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดความเข้าใจชัดเจนและกัน อันจะนำไปสู่ การให้ข้อมูลข้อบกพร่องที่เก่งขึ้นได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 18-22) ได้กล่าวถึงกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร สิ่งที่ผู้สอนต้องวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ

1. ผลการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระ
 2. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน
 3. ผลการเรียนรู้ด้านคุณลักษณะ อันเป็นประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อย่างน้อย 8 ประการ
 4. ผลการเรียนรู้ที่เกิดจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร
- 4 ประการดังกล่าวข้างต้น มีที่มาจากการคัดเลือกของ 3 ด้าน คือ ด้านพุทธพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยทั้ง 3 ด้าน มีลักษณะสำคัญที่สามารถนำมาอธิบายโดยสังเขปดังนี้คือ

4.1 ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย หมายถึง ข้อมูลสารสนเทศ หลักฐานต่างๆ ที่แสดงถึงความสามารถด้านสติปัญญา 6 ด้าน คือ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์การประเมินค่า และการคิดสร้างสรรค์ โดยพฤติกรรมที่สะท้อนว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ การบอกเล่า อธิบาย หรืออธิบาย แสดงความคิดรวบยอด โดยการตอบคำถาม เขียนแผนภูมิ แผนภาพ นำเสนอแนวคิดขั้นตอนในการแก้ปัญหา การจัดการ การออกแบบประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์ชิ้นงาน เป็นต้น

4.2 ผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย ผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย หมายถึง ข้อมูลสารสนเทศที่สะท้อนความสามารถด้านการเรียนรู้ในการจัดการอารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และเจตคติ โดยพฤติกรรมที่สะท้อนว่าผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย คือ ผู้เรียน มีการแสดงอารมณ์ความรู้สึกในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสมตามบรรทัดฐานของสังคม มีความสามารถในการตัดสินใจ เงินจริยธรรม และมีค่านิยมพื้นฐานที่ได้รับการปลูกฝัง โดยแสดง พฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย 8 ประการ ตามที่หลักสูตรกำหนด

4.3 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย หมายถึง ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงทักษะการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกาย ซึ่งเกิดจากการประสานงานของสมองและกล้ามเนื้อที่ใช้งานอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์กัน ผลการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาในกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตริงที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนา เป็นผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นพร้อมกับการเจริญเติบโต ในแต่ละช่วงวัยของผู้เรียน ซึ่งเป็นพัฒนาการที่คู่ควรต้องแสวงหาหรือคิดค้นเทคนิค วิธีการ และเครื่องมือต่างๆ เพื่อใช้ด้วยและ ประเมินผลโดย คำนึงถึงความสอดคล้องและเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลการวัดและประเมินที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนา ผู้เรียนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูได้อย่างแท้จริง การประเมินผลการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร ซึ่งเป็นภารกิจ ของผู้สอน

กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนควรปฏิบัติมีดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดจากหลักสูตรสถานศึกษา สัดส่วนคะแนน ระหว่างเรียนกับคะแนนปลายปี/ปลายภาค เกณฑ์ต่างๆ ที่สถานศึกษากำหนด ตลอดจนต้องคำนึงถึง คุณลักษณะอันพึงประสงค์การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสมรรถนะ ต่างๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพื่อนำไปบูรณาการ สอดแทรกในระหว่างการจัด กิจกรรม การเรียนการสอน โดยคำนึงถึงธรรมชาติรายวิชา รวมถึงจุดเน้นของสถานศึกษา

2. จัดทำโครงสร้างรายวิชาและแผนการประเมิน

2.1 วิเคราะห์ตัวชี้วัดในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้แล้วจัดกลุ่มตัวชี้วัด เนื่องจาก การวิเคราะห์ตัวชี้วัดจะช่วย ผู้สอนในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนและประเมิน ให้ครอบคลุมทุกด้านที่ตัวชี้วัดกำหนด หากเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ให้วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ตามที่ สถานศึกษากำหนด

2.2 กำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยเลือกมาตรฐานการเรียนรู้ตัว/ชี้วัดที่สอดคล้อง สังพันธ์กันหรือประเด็นปัญหาที่อยู่ ในความสนใจของผู้เรียน ซึ่งอาจจัดเป็นหน่วยเฉพาะวิชา (Subject unit) หรือหน่วยบูรณาการ (Integrated unit) แต่ละหน่วยการเรียนรู้ อาจนำการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์มาพัฒนาในหน่วยการเรียนรู้ด้วยก็ได้ ในขณะเดียวกันผู้สอนควรวางแผน การประเมินที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ตัวชี้วัด กรณีที่ตัวชี้วัด ปรากฏอยู่หลายหน่วยการเรียนรู้ควรพัฒนาตัวชี้วัดนั้น ในทุกหน่วยการเรียนรู้ด้วยวิธีการและ เครื่องมือที่หลากหลาย ก่อนบันทึกสรุปผล เพื่อสามารถประเมินผู้เรียนได้อย่างครอบคลุม

2.3 กำหนดสัดส่วนเวลาเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ตามโครงสร้างรายวิชา โดยคำนึงถึงความสำคัญ ของมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ ในหน่วยการเรียนรู้

2.4 กำหนดภาระงานหรือชั้นงาน หรือกิจกรรมที่เป็นหลักฐานแสดงออก ช่องความรู้ความสามารถที่สะท้อน ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้การกำหนดภาระงานหรือชั้นงาน อาจมีลักษณะดังนี้

2.4.1 บูรณาการหลายสาระการเรียนรู้และครอบคลุมหลากหลายมาตรฐาน การเรียนรู้หรือหลายตัวชี้วัด

2.4.2 สาระการเรียนรู้เดียวแต่ครอบคลุมหลากหลายมาตรฐานการเรียนรู้หรือ หลายตัวชี้วัด

2.5 กำหนดเกณฑ์สำหรับประเมินภาระงาน/ชั้นงาน/กิจกรรม โดยใช้เกณฑ์ การประเมิน (Rubrics) หรือ กำหนดเป็นร้อยละ หรือตามที่สถานศึกษากำหนด

2.6 สำหรับตัวชี้วัดที่ยังไม่ได้รับการประเมินโดยภาระงาน ให้เลือกวิธีการวัดและ ประเมินผลด้วยวิธีการ และเครื่องมือที่เหมาะสม

3. ชี้แจงรายละเอียดของการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์วิธีการ เครื่องมือ ภาระงาน เกณฑ์ คะแนน ตามแผนการประเมินที่กำหนดไว้

4. การจัดการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ควรวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็น 3 ระยะ ได้แก่ ประเมิน วิเคราะห์ผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน ประเมินความก้าวหน้า ระหว่างเรียน และการประเมินความสำเร็จหลังเรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ประเมินวิเคราะห์ผู้เรียน การประเมินวิเคราะห์ผู้เรียน เป็นหน้าที่

ของครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความรู้ทักษะและความพร้อม ด้านต่างๆ ของผู้เรียน โดยใช้วิธีการที่เหมาะสม แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุง ซ้อมเสริม หรือ เตรียมผู้เรียนทุกคนให้มีความพร้อมและมีความรู้พื้นฐาน ชี้งจช่วยให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียนประสบ ความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดีแต่จะไม่นำผลการประเมินนี้ไปใช้ ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียน มีแนวปฏิบัติดังนี้

4.1.1 วิเคราะห์ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานของเรื่องที่จะเรียนรู้

4.1.2 เลือกวิธีการและเครื่องมือสำหรับประเมินความรู้และทักษะพื้นฐาน อย่างเหมาะสม เช่น การใช้แบบทดสอบ การซักถามผู้เรียน การสอบถามผู้ที่เคยสอน การพิจารณา ผลการเรียนเดิมหรือพิจารณาเพิ่มเติม (Portfolio) ที่ผ่านมา เป็นต้น

4.1.3 ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียน

4.1.4 นำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียน เช่น จัดการเรียนรู้พื้นฐานสำหรับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ และเตรียมแผนจัดการเรียนรู้เพื่อสนับสนุน ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ เป็นต้น

4.2 การประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน การประเมินความก้าวหน้า

ระหว่างเรียน เป็นการประเมินที่มุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนในการ บรรลุมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้วางแผนไว้เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศไปพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง และส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และเกิดพัฒนาการสูงสุด ตามศักยภาพ นอกจากนี้ยังใช้เป็นข้อมูลในการ ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน การประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียนที่ดำเนินการอย่างถูกหลักวิชาและต่อเนื่องจะให้ ผลการประเมินที่สะท้อนความก้าวหน้าในการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียนอย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ โดยผู้สอนเลือกวิธีการวัดและ ประเมินผลที่สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียน ปฏิบัติวิธีการประเมินที่เหมาะสมสำหรับการประเมินความก้าวหน้า ระหว่างเรียน ได้แก่ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนได้แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนมีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ที่เป็นผลจากการเรียนรู้ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการวัด และประเมินผลได้หลากหลาย ดังนี้

4.2.1 เลือกวิธีและเครื่องมือการประเมินให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด หรือ

ผลการเรียนรู้ เช่น การประเมิน ด้วยการสังเกต การซักถาม การตรวจแบบฝึกหัด การประเมิน ตามสภาพจริง การประเมินการปฏิบัติ เป็นต้น

4.2.2 สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนให้สอดคล้องกับวิธีการประเมินที่กำหนด

4.2.3 ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2.4 นำผลไปพัฒนาผู้เรียน

4.3 การประเมินความสำเร็จหลังเรียน การประเมินความสำเร็จหลังเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนใน 2 ลักษณะ คือ

- **4.3.1 การประเมินเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้เป็นการประเมินผู้เรียน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ได้เรียนจนแล้ว เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้พัฒนาการของผู้เรียนเมื่อนำไปประยุกต์ใช้กับผลการประเมิน วิเคราะห์ผู้เรียน ทำให้สามารถประเมินศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน และประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ข้อมูล ที่ได้จากการประเมินความสำเร็จภายหลังการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนของผู้เรียน การพัฒนา กระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน หรือ ซ่อมเสริมผู้เรียนให้บรรลุตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ การประเมินความสำเร็จหลังเรียนนี้จะสอดคล้องกับการประเมินวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน หากใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินชุดเดียวกันหรือคุ้นเคยกัน เพื่ออุดหนุนการของผู้เรียนได้ชัดเจน**

4.3.2 การประเมินปลายปี/ปลายภาค เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการ เรียนรู้ตามตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงแก้ไข ซ่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินตัวชี้วัด การประเมิน ปลายปี/ปลายภาค สามารถใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินได้อย่างหลากหลายและเลือกใช้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด อาจใช้แบบทดสอบ ชนิดต่างๆ หรือประเมินโดยใช้ภาระงานหรือกิจกรรม โดยมีขั้นตอนหรือวิธีการดังนี้

4.3.2.1 เลือกวิธีการและเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผล

4.3.2.2 สร้างเครื่องมือประเมิน

4.3.2.3 ดำเนินการประเมิน

4.3.2.4 นำผลการประเมินไปใช้ตัดสินผลการเรียน ส่งผลการเรียน

- **ซ่อมเสริม แก้ไขผลการเรียน สำหรับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกรอบดับชั้นนั้น ผู้สอนที่รับผิดชอบ ต้องดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างมีเป้าหมาย นิรูปแบบและวิธีการตามบริบทที่เหมาะสมของสถานศึกษานั้นๆ ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามที่สถานศึกษากำหนด จึงจะผ่านเกณฑ์การจบแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งมีขั้นตอน การดำเนินการดังนี้**

1. ศึกษากิจกรรมและเกณฑ์การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามที่คณะกรรมการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของสถานศึกษากำหนด
 2. ออกแบบการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามลักษณะของกิจกรรมนั้น
 3. ดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาตามรูปแบบ วิธีการ ที่กำหนด
 4. เลือกวิธีการ เครื่องมือให้สอดคล้องกับกิจกรรมการประเมินให้เหมาะสม กับลักษณะของกิจกรรม
 5. สร้างเครื่องมือและกำหนดวิธีการประเมิน
 6. ดำเนินการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยคำนึงถึงต่อไปนี้
 - 6.1 เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนด
 - 6.2 ผลการปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ ที่สถานศึกษากำหนด
 7. สรุปผลประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 8. ส่งผลการประเมิน
- จากการศึกษาภารกิจของครุผู้สอนด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การวัดผลประเมินตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ครุผู้สอน ต้องปฏิบัติมี 4 ระดับ คือ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ โดยด้องทราบประเภทของการวัดผลประเมินผล วิธีการวัดผลประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดผล ประเมินผล การดำเนินการและการนำผลการประเมินไปใช้
- 2.3 เอกสารหลักฐานการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 23-30) ได้กล่าวถึง เอกสารหลักฐานการศึกษาดีอีปีนเอกสารสำคัญที่สถานศึกษาต้องจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงาน ในด้านต่างๆ ของการจัดการศึกษา ดังนี้
1. บันทึกข้อมูลในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลการเรียน ได้แก่ แบบบันทึกผลการเรียน ประจำรายวิชา
 2. ติดต่อสื่อสาร รายงานข้อมูล และผลการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ แบบรายงาน ประจำตัวนักเรียน ระเบียนละเอียด
 3. จัดทำและออกหลักฐานแสดงวุฒิและ/หรือรับรองผลการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ ระเบียนแสดงผลการเรียน ประกาศนียบัตร แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา และใบรับรอง

ผลการเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 103- 108) ได้กล่าวถึงวิธีการจัดทำเอกสารตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดเอกสารที่หลักฐานการศึกษาที่สถานศึกษา จะต้องดำเนินการเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด เอกสารแต่ละประเภทมี

วัตถุประสงค์และรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 เอกสารหลักฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด เป็นเอกสารที่กระทรวงศึกษาธิการควบคุมและบังคับแบบ เพื่อใช้เป็นหลักฐานสำหรับการตรวจสอบยืนยัน และรับรอง ผลการเรียนของผู้เรียน สถานศึกษาต้องใช้แบบพิมพ์ของกระทรวงศึกษาธิการและดำเนินการจัดทำตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ได้แก่ ระเบียบ แสดงผลการเรียน (ปพ.1) ประกาศนียบัตร (ปพ.2) และแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.3)

ระเบียบแสดงผลการเรียน (ปพ.1) เป็นเอกสารสำหรับบันทึกข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ ผลการเรียนตามกลุ่มสาระ การเรียนรู้ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาจะต้องจัดทำและออกเอกสารนี้ให้ผู้เรียน เป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาแต่ละระดับหรือเมื่อผู้เรียนออกจากสถานศึกษาในทุกรายวี เพื่อใช้แสดงผลการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 ประกาศนียบัตร (ปพ.2) เป็นเอกสารแสดงวุฒิการศึกษาที่มอบให้แก่ ผู้จบการศึกษาภาคบังคับและผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อรับรองศักดิ์และสิทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาตามวุฒิ แห่งประกาศนียบัตรนี้

2.3 แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.3) เป็นเอกสารสำหรับอนุมัติการจบ การศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้เรียนในแต่ละรุ่นการศึกษา โดยบันทึก รายชื่อและข้อมูลทางการศึกษาของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ผู้จบการศึกษา ภาคบังคับ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) และผู้จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6) ใช้เป็นเอกสารสำหรับตัดสินและอนุมัติผลการเรียน ให้ผู้เรียนเป็นผู้สำเร็จการศึกษา และใช้ในการตรวจสอบยืนยัน และรับรองความสำเร็จและวุฒิการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา แต่ละคน ตลอดไป

เอกสารหลักฐานการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกพัฒนาการ ผลการเรียนรู้และข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับผู้เรียน เช่น แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา แบบรายงานประจำตัวนักเรียน ระเบียนสะสม ใบรับรองผลการเรียน และเอกสารอื่นๆ ตามวัตถุประสงค์ของการนำเอกสารไปใช้

1. แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้สอนใช้บันทึกข้อมูลการวัดและประเมินผลการเรียนตามแผนการจัด การเรียนการสอนและประเมินผลการเรียน และใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินผลการเรียนแต่ละรายวิชา เอกสารนี้ควรจัดทำ เพื่อบันทึกข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายห้อง เอกสารบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา นำไปใช้ประโยชน์ดังนี้

1.1 ใช้เป็นเอกสารเพื่อการดำเนินงานของผู้สอนแต่ละคนในการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียน แต่ละรายวิชา รายห้อง

1.2 ใช้เป็นหลักฐานสำหรับตรวจสอบ รายงาน และรับรองข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการและกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียน

1.3 เป็นเอกสารที่ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ในการอนุมัติผลการเรียนประจำภาคเรียน/ปีการศึกษา

2. แบบรายงานประจำตัวนักเรียน เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลการประเมินผลการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียนแต่ละคนตามเกณฑ์การตัดสินการผ่านระดับชั้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งข้อมูลด้านอื่นๆ ของผู้เรียน ทั้งที่บ้านและโรงเรียน เป็นเอกสารรายบุคคล สำหรับสื่อสารให้ผู้ปกครองของผู้เรียนแต่ละคนได้รับทราบผลการเรียน และพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียน และร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ในรับรองผลการเรียน เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อรับรองสถานภาพความเป็นผู้เรียนในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ หรือรับรองผลการเรียน หรือ วุฒิของผู้เรียนเป็นการชั่วคราวตามที่ผู้เรียนร้องขอ ทั้งกรณีที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน หรือเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว แต่กำลังรอรับหลักฐานการศึกษา ระเบียนแสดงผลการเรียน เป็นต้น ในรับรองผลการเรียน มีอาชญากรรมใช้งานชั่วคราว โดยปกติประมาณ 30 วัน ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้เป็นหลักฐาน แสดงคุณสมบัติของผู้เรียนในการสมัครเข้าศึกษาต่อ สมัครเข้าทำงาน หรือเมื่อมีกรณีอื่นๆ ใดที่ผู้เรียนแสดงคุณสมบัติเกี่ยวกับวุฒิความรู้ หรือสถานภาพการเป็นผู้เรียนของตน

4. ระเบียนสะสม เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่างๆ เป็นรายบุคคล อย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษา

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีระเบียนสะสมให้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ในการแนะนำแนวทางการศึกษาและการประกอบอาชีพของผู้เรียน การพัฒนาปรับปรุงบุคลิกภาพ การปรับตัวของผู้เรียน และผลการเรียน ตลอดจนรายงานกระบวนการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ระหว่างสถานศึกษากันบ้าน และใช้เป็นหลักฐานในการ ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เรียน ตามความเหมาะสม

จากการศึกษาการจัดเอกสารหลักฐานการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานสรุปได้ว่าสถานศึกษาหรือครุผู้สอนต้องจัดทำเอกสารให้กับนักเรียน 2 แบบ คือ สถานศึกษาต้องใช้แบบพิมพ์ของกระทรวงศึกษาธิการและดำเนินการจัดทำตามที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ได้แก่ ระเบียนแสดงผลการเรียน (ปพ.1) ประจำคนนับตัว (ปพ.2) และแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.3) และเอกสารหลักฐานการศึกษา ที่สถานศึกษากำหนด เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกพัฒนาการ ผลการเรียนรู้และ ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับผู้เรียน

3. แนวปฏิบัติการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

เป้าหมายสำคัญของการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการ ของผู้เรียน โดยตรงและนำไปปรับปรุงแก้ไขการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งนำไปใช้ในการพิจารณาตัดสินความสำเร็จของผู้เรียนอีกด้วย โดยโรงเรียนต้องดำเนินการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนระดับชั้นเรียน การวัดและประเมินผลระดับสถานศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ การตัดสินการเรียนจบการศึกษา ให้ดำเนินการดังนี้

3.1 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 18-19) ได้กล่าวถึง การประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ในคู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู ไว้ดังนี้

1. ครุผู้สอนเป็นผู้ประเมินและตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา โดยประเมิน ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (มาตรฐานชั้นปี)
2. ดำเนินการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงพื้นฐานของผู้เรียน
3. ประเมินผลกระทบ ระหว่างเรียน หลังการเรียน และปลายปี เพื่อนำผลไปตัดสิน การผ่านผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและตัดสินผลการเรียนรายวิชา

4. เลือกวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลาย

เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง ครอบคลุมสาระและเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน

5. ซ่อมเสริม ปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนของผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน และส่งเสริมผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินให้พัฒนาการประเมินให้พัฒนาสูงสุดเด่นความสามารถ

6. การตัดสินการผ่านรายวิชาตามเกณฑ์การผ่านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (มาตรฐานชั้นปี) ที่กำหนด และประเมินให้ระดับผลการเรียนจากคะแนนการประเมินการผ่าน ผลการเรียนที่คาดหวังทุกข้อร่วมกัน

7. จัดการเรียนซ่อมเสริม และเรียนซ้ำรายวิชาที่ไม่ผ่านการตัดสินผลการเรียน และให้ประชุมพิจารณาให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนทุกรายวิชามีระดับการเรียนเฉลี่ยไม่ถึง “1” ให้เรียนซ้ำชั้น

8. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการประเมินและตัดสินผลการเรียน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 86-97) กล่าวถึง การประเมินผลการเรียนรู้ตามกตุ่นสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เป็นการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติทักษะการคิดที่กำหนดอยู่ในตัวชี้วัดในหลักสูตร ซึ่งจะนำไปสู่ การสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ต่อไปการกิจของสถานศึกษาในการ ดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ตามกตุ่นสาระการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนปลายปี/ปลายภาค โดยให้ ความสำคัญของคะแนนระหว่างเรียนมากกว่าคะแนนปลายปี/ปลายภาค เช่น 60 : 40, 70 : 30, 80 : 20 เป็นต้น

2. กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน โดยพิจารณาความเหมาะสม ตามระดับชั้นเรียน เช่น ระดับประถมศึกษาอาจกำหนดเป็นระดับผลการเรียน หรือระดับคุณภาพ การปฏิบัติของผู้เรียนเป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ หรือระบบที่ใช้คำสำคัญ สะท้อนมาตรฐาน สำหรับระดับมัธยมศึกษากำหนดเป็นระดับผลการเรียน 8 ระดับ และกำหนด เส้นไขต่างๆ ของผลการเรียน เช่น การประเมินที่ยังไม่สมบูรณ์ (ร) การไม่มีสิทธิเข้ารับการสอบ ปลายภาค (มส) เป็นต้น นอกจากนี้ สถานศึกษาอาจกำหนดคุณลักษณะของความสำเร็จ ตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละชั้นปีเป็นระดับคุณภาพเพิ่มอีกด้วย

3. กำหนดแนวทางปฏิบัติในการสอนซ่อมเสริมระหว่างเรียน กรณีผู้เรียน มีผลการประเมินตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

4. กำหนดแนวทางปฏิบัติในการสอนซ่อมเสริม การสอนแก้ตัว กรณีผู้เรียนมีระดับ ผลการเรียน “๐” หรือมีระดับคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ และแนวดำเนินการกรณีผู้เรียนมีผลการเรียน

ที่มีเงื่อนไข คือ “ร” หรือ “มส”

5. กำหนดแนวทางปฏิบัติในการอนุมัติผลการเรียน

6. กำหนดแนวทางในการรายงานผลการประเมินต่อผู้เกี่ยวข้อง

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 76-78) ตามแนวทางการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทางโรงเรียนต้องดำเนินการประเมินผลในลักษณะต่างๆ คือ

1. การประเมินผลก่อนเรียน การประเมินผลก่อนเรียน เป็นหน้าที่ของครุภู่สอน ในแต่ละรายวิชา ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องประเมินผลก่อนเรียน เพื่อหาสารสนเทศของผู้เรียน ในเมืองต้น สำหรับนำไปจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่จะไม่นำผลการประเมินนี้ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียน การประเมินผลก่อนเรียนประกอบด้วยการประเมินดังนี้

1.1 การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียนเป็นการตรวจสอบ ความรู้ ทักษะ และความพร้อมต่างๆ ของผู้เรียนที่เป็นพื้นฐานของเรื่องใหม่ๆ ที่ผู้เรียนต้องเรียน โดยใช้วิธีการที่เหมาะสม เพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนมีความพร้อมและพื้นฐานที่จะเรียนทุกคนหรือไม่ แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุง ซ่อมเสริม หรือ corrective ผู้เรียนให้มีความพร้อมและพื้นฐานพอเพียงทุกคน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี การประเมิน ความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียนก่อนเรียนมีแนวปฏิบัติดังนี้

1.1.1 วิเคราะห์ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานของเรื่องที่ต้องเรียน

1.1.2 เลือกวิธีการและจัดทำเครื่องมือสำหรับประเมินความรู้และทักษะ พื้นฐานอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.1.3 ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียน

1.1.4 นำผลการประเมินไปดำเนินการปรับปรุงให้มีความรู้และทักษะ พื้นฐานอย่างพอเพียงก่อนดำเนินการสอน

1.1.5 จัดการเรียนการสอนในเรื่องที่เตรียมไว้

1.2 การประเมินความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนการเรียนเป็นการประเมิน ผู้เรียนในเรื่องที่จะทำการสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้และทักษะในเรื่องที่จะเรียนนั้น มากน้อยเพียงไร เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นของผู้เรียนแต่ละคนว่าเรียนต้นเรียนเรื่องนั้นๆ โดยมี ความรู้เดิมอยู่เท่าไรจะได้นำไปเปรียบเทียบกันผลการเรียนภาษาหลังการเข้าร่วมกิจกรรม การเรียน ตามแผนการเรียนรู้แล้ว ว่าเกิดพัฒนาการหรือเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่เพียงไร ซึ่งจะทำให้ ทราบถึงศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนและประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียน ซึ่งจะใช้ เป็นประโยชน์ในการสอนองค์ความรู้ของผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มต่อไป การประเมิน

ความรอนรู้ก่อนเรียนมีขั้นตอนการปฏิบัติเหมือนกับการประเมินความพร้อม ต่างกันเฉพาะความรู้ทักษะที่จะประเมินเท่านั้น

2. การประเมินระหว่างเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุถูกประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครุได้วางแผนไว้หรือไม่ เพื่อนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปสู่การปรับปรุงแก้ไข ข้อมูลร่องของผู้เรียน และส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและเกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ การประเมินผลกระทบระหว่างเรียน มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

2.1 วางแผนการเรียนรู้และการประเมินผลกระทบระหว่างเรียน ผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้และแนวทางการประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังซึ่งในแผนการเรียนรู้ควรระบุภาระงานที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.2 เลือกวิธีการประเมินที่สอดคล้องกับภาระงาน หรือกิจกรรมหลักที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนแสดงให้เห็นว่ามีความรู้ ทักษะและความสามารถ ตลอดจนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันเป็นผลจากการเรียนรู้ มีวิธีการประเมินที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ในการประเมินดังนี้

2.2.1 การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล ได้แก่

- การถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียน
- การสนทนากับผู้เรียน
- การสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับผู้เรียน
- การสอบถามเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ
- การอ่านนันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ของผู้เรียน
- การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้าน พร้อมให้ข้อมูลนื้องกลับ

2.2.2 การประเมินจากการปฏิบัติ เป็นวิธีการประเมินงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงไรผู้สอนต้องเตรียมการในสิ่งสำคัญ 2 ประการคือ

2.2.2.1 ภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ

2.2.2.2 เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) วิธีการประเมินการปฏิบัติจะเป็นไปตามลักษณะงาน ดังนี้

- ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำเป็น

รายบุคคล กลุ่ม จะประเมินวิธีการทำงานตามขั้นตอนและผลงานของผู้เรียน

- ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติเป็นปกติ

ในชีวิตประจำวัน จะประเมินค่าวิธีการสังเกต จดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับผู้เรียน

- การสารทิต กือ การให้ผู้เรียน แสดงหรือปฏิบัติกิจกรรม

ตามที่กำหนด

- การทำโครงการ การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน กำหนดให้ผู้สอนต้องมอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติโครงการอย่างน้อย 1 โครงการ ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องกำหนดภาระงานในลักษณะของโครงการให้ผู้เรียนปฏิบัติในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่ง ใน 4 รูปแบบต่อไปนี้

(1) โครงการสำราญ

(2) โครงการส่งประดิษฐ์

(3) โครงการแก้ปัญหาหรือการทดลองศึกษาลึกกว่า

(4) โครงการอาชีพ

วิธีการประเมินผลโครงการ ควรประเมิน 3 ระดับคือ

(1) ระดับก่อนทำโครงการ โดยประเมินความพร้อมการเตรียมการ และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงาน

(2) ระดับทำโครงการ โดยประเมินการปฏิบัติจริงตามแผนวิธีการ และขั้นตอนกำหนดไว้ และการปรับปรุงงานระหว่างปฏิบัติ

(3) ระดับสิ้นสุดการทำโครงการ โดยประเมินผลงานและวิธีการนำเสนอผลการดำเนินโครงการ

การกำหนดให้ผู้เรียนทำโครงการ สามารถทำได้ 3 แบบ คือ

(1) โครงการรายบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติงานตามความ สามารถ ความถนัด และความสนใจ

(2) โครงการกลุ่ม เป็นการทำโครงการขนาดใหญ่และซับซ้อน

ต้องให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันหลายด้านช่วยกันทำ การประเมิน โครงการควรเน้น การประเมินกระบวนการกรุ่น

(3) โครงการผสมระหว่างรายบุคคลกับกลุ่ม เป็นโครงการที่ผู้เรียน ทำร่วมกัน แต่เมื่อเสร็จงานแล้ว ให้แต่ละคนรายงานผลด้วยตนเอง โดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือ จากสมาชิกในกลุ่ม

ในการประเมินการปฏิบัติงานดังกล่าวมาข้างต้น ผู้สอนจำเป็นต้อง สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ประกอบการประเมินการปฏิบัติ เช่น

- แบบวัดภาคปฏิบัติ

- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบตรวจสอบรายการ
- เกณฑ์การให้คะแนนเป็นต้น

2.3 การประเมินสภาพจริง การประเมินสภาพจริงเป็นการประเมินจาก การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างโดยย่างหนึ่ง โดยงานหรือกิจกรรมที่นักอนามัยให้ผู้เรียนปฏิบัติ จะเป็นงานหรือสถานการณ์ที่เป็นจริง หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง จึงเป็นงานที่มีสถานการณ์ซับซ้อน และเป็นองค์รวมมากกว่างานปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนทั่วไป วิธีการประเมินสภาพจริง ไม่มีความแตกต่าง จากการประเมินจากการปฏิบัติ เพียงแต่อ้างถึงความยุ่งยากในการประเมินมากกว่า เมื่อจากเป็นสถานการณ์จริง หรือต้องจัดสถานการณ์ให้ใกล้จริง แต่จะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนมาก เพราะจะทำให้ทราบความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ว่ามีจุดเด่นและข้อบกพร่องในเรื่องใด อันจะนำไปสู่การแก้ไขที่ตรงประเด็นที่สุด

2.4 การประเมินด้วยเพิ่มสะสภาน ดำเนินการดังนี้

2.4.1 กำหนดโครงสร้างของเพิ่มสะสภาน จากวัตถุประสงค์ของเพิ่มสะสภานว่าต้องการสะท้อนสิ่งใดเกี่ยวกับความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งนี้อาจพิจารณาผลจากการเรียนรู้ที่คาดหวังตามสาระการเรียนรู้ที่สะท้อนได้จากการให้ผู้เรียนได้จัดทำเพิ่มสะสภาน

2.4.2 กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมผลงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเพิ่มสะสภาน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำเพิ่มสะสภาน

2.4.3 กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมผลงาน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ เพิ่มสะสภาน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำเพิ่มสะสภาน

2.4.4 กำหนดให้วิธีการประเมินงานเพื่อพัฒนาชี้นงาน ซึ่งส่งถึง การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถสูงสุด ทั้งนี้ครูอาจจัดทำเกณฑ์ให้คะแนนสำหรับให้ผู้เรียนนำไปใช้เป็นขี้นนำในการพัฒนางาน

2.4.5 ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาผลงาน โดยการมีส่วนร่วมในการประเมินจากทุกฝ่าย แล้วนำข้อมูลที่สอดคล้องกันไปเป็นสารสนเทศหลักในการให้ข้อมูลป้อนกลับ สำหรับให้ผู้เรียนใช้ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.4.6 จัดให้มีการนำเสนอผลงานที่ได้สะสานไว้ ครูผู้สอนและผู้เรียน ควรวางแผนร่วมกันในการคัดเลือกชี้นงานที่ดีที่สุด การนำเสนอชี้นงานแต่ละชี้น

2.4.7 ควรมีหลักฐานการพัฒนางานและการประเมินผลงานด้วยตนเอง และเกณฑ์การประเมินผลงานประกอบไว้ด้วย

ในการใช้วิธีการประเมินโดยเพิ่มสะสงานผู้สอนควรคำนึงด้วยว่า
เพิ่มสะสงานมีหลายประเภท การเลือกใช้เพิ่มสะสงานประเภทใด ควรคำนึงถึงรูปแบบและ
แนวทางในการพัฒนาเพิ่มสะสงานให้เหมาะสม เพื่อให้เพิ่มสะสงานช่วยพัฒนาความคิด
สร้างสรรค์ของผู้เรียนด้วย

2.5 การกำหนดสัดส่วนการประเมินระหว่างเรียนกับการประเมินผลปลายปี
การประเมินระหว่างเรียนมีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อนำเสนอสารสนเทศมาพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุง
กระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน การประเมินระหว่างเรียนที่ดำเนินการอย่างถูกต้อง เข้มงวด
และจริงจัง จะให้ผลการประเมินที่สะท้อนภาพความสำเร็จ และศักยภาพของผู้เรียนได้ถูกต้อง
สมบูรณ์ และน่าเชื่อถือ ดังนั้น การให้น้ำหนักความสำคัญของการประเมินระหว่างเรียนในสัดส่วน
ที่มากกว่าการประเมินตอนปลายปี ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงธรรมชาติของรายวิชาและตัวชี้วัดเป็นสำคัญ
การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนรายกุญแจสารการเรียนรู้รายวิชาปลายปีต้องนำผลการประเมิน
ระหว่างเรียนไปใช้ในการตัดสินผลการเรียนด้วย

2.6 จัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียน ผู้สอนต้องจัดทำ
เอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบของเรียนอย่างเป็นระบบชัดเจน เพื่อใช้
เป็นแหล่งข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมผู้เรียน ใช้เป็นหลักฐานสำหรับการตีสอบกับ
ผู้เกี่ยวข้องและใช้เป็นหลักฐานสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้สอน ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึง
ความโปร่งใสและความยุติธรรมในการประเมิน ข้อมูลหลักฐานการประเมินระหว่างเรียน
ที่พึงแสดง ได้แก่

2.6.1 วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

2.6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียนตามวิธีการประเมิน เช่น
บันทึกการสังเกตพฤติกรรม บันทึกคะแนนผลจากการประเมินชิ้นงาน บันทึกคะแนนการประเมิน
โครงการ บันทึกเกี่ยวกับการประเมินเพิ่มสะสงาน เป็นต้น

**2.7 การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบ
ความสำเร็จของผู้เรียน เมื่อผ่านการเรียนรู้ช่วงเวลาหนึ่ง หรือสิ้นสุดการเรียนรายวิชาปลายปี**
ประกอบด้วย

3. การประเมินหลังเรียน เป็นการประเมินผู้เรียนในเรื่องที่ได้เรียนจบแล้วเพื่อ
ตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดหรือไม่ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมิน
ก่อนเรียนว่าผู้เรียนเกิดพัฒนาการขึ้นมากน้อยเพียงไร ทำให้สามารถประเมินได้ว่าผู้เรียนมีศักยภาพ
ในการเรียนรู้เพียงไร และกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนเพียงไร
ข้อมูลจากการประเมินภายหลังการเรียน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากน้อย ได้แก่

3.1 ปรับปรุงแก้ไขซ่อมเสริมผู้เรียนให้บรรลุผลตามตัวชี้วัด หรือจุดประสงค์ของการเรียน

3.2 ปรับปรุงแก้ไขวิธีเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.3 ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียน การประเมินหลังเรียน ควรจะให้สอดคล้องกับการประเมินก่อนเรียน เพื่อการเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียน สำหรับการวิจัยในชั้นเรียน ควรใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินชุดเดียวกันหรืออยู่ในงานกัน

4. การประเมินผลการเรียนปลายปี เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเรียนรายวิชาต่างๆตามตัวชี้วัดรายปี สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 และตัวชี้วัดรายภาคเรียนสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 การประเมินผลนี้นอกจากจะมีจุดประสงค์เพื่อการสรุปตัดสินความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้รายปีเป็นสำคัญแล้ว ยังใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงแก้ไข ซ่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดของรายวิชา ให้เกิดพัฒนาการและมีผลการเรียนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ด้วย การประเมินผลการเรียนปลายปี สามารถใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินได้อ่าย่างหลากหลาย ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมและช่วงเวลาในการประเมิน เพื่อให้การประเมินผลการเรียนรู้ดังกล่าวมีส่วนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์และสนับสนุนการเรียนการสอน จึงให้นำผลการประเมินผลระหว่างเรียนไปใช้เป็นข้อมูลในการประเมินผลการเรียนปลายปี โดยสัดส่วนการประเมินผลระหว่างเรียนมากกว่าการประเมินผลการเรียนปลายปี

จากการศึกษาเรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การตัดสินคุณค่าเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ให้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการเรียนรู้ ร่วมกันกำหนดกรอบแผนงาน ดำเนินการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และสรุปผลการเรียน จัดทำเอกสารบันทึกผล การนิเทศ กำกับ ติดตามและนำผลการประเมินมาวางแผนการพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายทั้งการประเมินตามสภาพจริง การใช้แบบสอบถาม พัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีการตัดสินผลการเรียน

3.2 การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 19) ได้กล่าวถึง การประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ในคู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู ไว้วังนี้

1. ร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการกำหนดมาตรฐาน เกณฑ์แนวทางการประเมินและการซ่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินผลช่วงชั้น

2. ประกาศแนวทางและวิธีการประเมิน

3. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน

4. ดำเนินการประเมินปลายปีและประเมินผ่านช่วงชั้น

5. ผู้บริหารอนุมัติผลการประเมิน

สำเนา กิจกรรมและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 4-6) ได้กล่าวถึง แนวทาง การพัฒนาและประเมินการอ่าน กิตติมศักดิ์และเขียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ว่า

1. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและประเมินความสามารถในการอ่าน กิตติมศักดิ์และเขียนของสถานศึกษา อาจประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้แทนคณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้แทนครุภู่ผู้สอน ผู้แทนผู้ปกครองนักเรียนและผู้แทนนักเรียน มีบทบาทหน้าที่ ในการกำหนดแนวทางการพัฒนา ประเมิน ปรับปรุงแก้ไขและตัดสินผลการประเมินความสามารถ ใน การอ่าน กิตติมศักดิ์และเขียน รายปี (ระดับประถมศึกษา) รายภาค (ระดับมัธยมศึกษา) และจบการศึกษาแต่ละระดับ

2. ศึกษาหลักการประเมิน ความหมาย ขอบเขตการประเมิน และตัวชี้วัดการอ่าน กิตติมศักดิ์ และเขียน ตามแนวปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งในการกำหนดขอบเขตการประเมินและตัวชี้วัดจำแนก เป็นระดับชั้นนั้น เป็นการจัดระดับความสามารถของผู้เรียนที่จะสามารถทำได้ ช่วยให้ครุเดือก วิธีการที่จะใช้ในการพัฒนาและประเมินได้อย่างเหมาะสม

3. กำหนดรูปแบบ วิธีการ และแนวทางที่จะใช้ในการพัฒนาและประเมิน การอ่าน กิตติมศักดิ์และเขียน ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา สอดคล้องกับขอบเขตและ ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดระดับคุณภาพหรือเกณฑ์การประเมิน เป็น 4 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดี ผ่าน และไม่ผ่าน เพื่อใช้ในการตัดสินผลการเรียนรายปี (ระดับประถมศึกษา) รายภาค (ระดับ มัธยมศึกษา) และจบการศึกษาแต่ละระดับ สถานศึกษาอาจเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือ หลายรูปแบบ หรือหลายวิธีการผสมผสานกัน ดังนี้

รูปแบบที่ 1 การบูรณาการตัวชี้วัดการประเมินการอ่าน กิตติมศักดิ์และ เขียน ร่วมกับการประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

รูปแบบที่ 2 การใช้เครื่องมือหรือแบบทดสอบประเมินการอ่าน กิตติมศักดิ์ และเขียน

รูปแบบที่ 3 การกำหนดโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน กิตติมศักดิ์และเขียน ให้ผู้เรียนปฏิบัติ โดยเฉพาะ

รูปแบบที่ 4 การบูรณาการตัวชี้วัดของการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ร่วมกับประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4. ดำเนินการพัฒนา ประเมินและปรับปรุงแก้ไขความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนตามรูปแบบและวิธีการที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง

5. สรุปและตัดสินผลการประเมิน บันทึกและรายงานผลการประเมิน ความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนต่อผู้เกี่ยวข้อง

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 40-44) ได้กล่าวถึง การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ไว้ว่า เป็นการประเมินศักยภาพของผู้เรียนในการอ่าน หนังสือ เอกสาร และสื่อต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว แล้วนำมาคิดสรุปเป็นความรู้ความเข้าใจ ของตน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน ซึ่งนำไปสู่การสังเคราะห์ สรางสรรค์ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และความสามารถในการถ่ายทอดความคิดเหล่านั้น ด้วยการเขียนสื่อความ ที่สะท้อนถึงศติปัญญา ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหา และสร้างสรรค์จนสามารถอ่านหนทางตามและมีคุณค่า พร้อมด้วย ประสบการณ์และทักษะในการเขียนที่มีสำนวนภาษาถูกต้อง มีเหตุผล และลำดับขั้นตอน ใน การนำเสนอ ที่สามารถสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้อ่าน ได้อย่างชัดเจน ตามระดับของมาตรฐาน ช่วงชั้นอนุบาลและชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เป็นเงื่อนไขสำคัญของการนี้ ที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องได้รับการประเมินให้ผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด จึงจะได้รับการตัดสิน ให้ผ่านการศึกษาแต่ละชั้น การประเมินดังกล่าวเป็นมาตรฐานการสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาและ ยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อมาตรฐานการดังกล่าวจะช่วยผู้เรียนทุกคนให้ได้รับการฝึกฝนให้มี ความสามารถในการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนสื่อความ อันเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ ในทุกๆ ด้านอย่างจริงจัง ในขณะเดียวกันก็เป็นมาตรการเพื่อแก้ปัญหาความอ่อนด้อยของ ความสามารถในการเขียนสื่อความของผู้ชั้นการศึกษาทุกรายการ อีกด้วย

3.4.1 ขั้นตอนดำเนินการในการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน มีดังนี้

3.4.1.1 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของโรงเรียนกำหนด เกณฑ์และแนวทางการประเมิน

1) กำหนดมาตรฐานการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และเขียนพร้อมทั้ง ตัวชี้วัดแนวทางการประเมิน

2) กำหนดแนวทางและวิธีการประเมินที่เหมาะสม เช่น

(1) ความสามารถของผู้เรียนในการปฏิบัติกรรมทางการเรียน ในรายวิชาต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน โดยการสังเกตของผู้สอน

(2) การอบหนาให้ผู้เรียนไปศึกษาด้านคว้า แล้วเขียนเป็นรายงาน

(3) ผลงานเชิงประจักษ์ต่างๆ เกี่ยวกับการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และ การเขียนที่รวบรวม และนำเสนอในรูปของแฟ้มสะสมงาน

(4) การทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบแบบเขียนตอบหรือการให้ผู้เรียนเขียนความเรียง

(5) วิธีอื่นๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม

3) เกณฑ์การตัดสินคุณภาพการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน

ตามความเหมาะสม

4) แนวทางการซ้อมเสริมปรับปรุงผู้เรียนที่ยังไม่ได้คุณภาพ
ตามมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียน

3.4.1.2 ประกาศแนวทาง และวิธีการประเมิน ดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้เกี่ยวข้อง ได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ และชี้แจงให้เกิดความเข้าใจ

3.4.1.3 โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประเมินการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน เพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำเครื่องมือประเมิน สรุปรวมข้อมูล และ ตัดสินผลการประเมิน

3.4.1.4 กรรมการดำเนินการประเมิน และนำเสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของโรงเรียน เพื่อให้ความเห็นชอบและเสนอผู้บริหาร อนุมัติผลคือไป

3.4.2 แนวทางการประเมินความสามารถการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน ปลายปีเป็นการประเมินความสามารถการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา เพื่อสรุปความสามารถของผู้เรียนในแต่ละปีการศึกษา โดยมีแนวดำเนินการ ดังนี้

3.4.2.1 ผู้มีหน้าที่ประเมินตรวจสอบหรือประเมินผู้เรียนในความรับผิดชอบ ตามวิธีการและเครื่องมือที่คณะกรรมการฯ กำหนดเพื่อให้ได้ข้อมูลความสามารถของผู้เรียน ด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียนอย่างเหมาะสม ครบถ้วน ตามศักยภาพที่เท่าจริงของ ผู้เรียน รายงานคณะกรรมการดำเนินการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ผู้มีหน้าที่ประเมิน สามารถที่จะสรุปผลการประเมินกลางปีหรือเมื่อสิ้นภาคเรียนแรกได้ เพื่อแจ้งให้ผู้เรียนได้ทราบ สถานภาพของตนและทำการปรับปรุงแก้ไขตนเองได้

3.4.2.2 คณะกรรมการดำเนินการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สรุปผลการประเมินเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา

3.4.2.3 ตัดสินผลการประเมินการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดแต่ละประการตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

3.4.2.4 แจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ

3.4.2.5 ดำเนินการซ่อมเสริม ปรับปรุง แก้ไขผู้เรียนในส่วนที่ไม่ผ่าน การประเมิน

จากการศึกษาการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สรุปได้ว่า เป็นการประเมินศักยภาพของผู้เรียนในการอ่านอย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และนำมายกคิดสรุป เป็นความรู้ ความเข้าใจของตน ความสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตลอดจนสร้างสรรค์งาน จากเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน และสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นนี้ด้วยการเขียนสื่อความ โดยคณะกรรมการที่โรงเรียนจัดตั้งขึ้นจะกำหนดมาตรฐานและแนวทางการวัดผลประเมินด้วย วิธีการที่หลากหลาย ตลอดจนเก็บเอกสารหลักฐาน นำเสนอผลการประเมินต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและนำไปใช้ในการพัฒนาการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนต่อไป

3.3 การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 49-76) ได้กล่าวถึงการวัดผล ประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ว่า เป็นการประเมินค่านิยม จริยธรรม ค่านิยม และ คุณลักษณะอื่นๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นสำหรับพัฒนาผู้เรียนเป็นกรณีพิเศษ เพื่อแก้ปัญหาหรือ สร้างเอกสารลักษณ์เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อื่นๆ ให้แก่ ผู้เรียน โรงเรียนและชุมชนของโรงเรียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการประเมิน เสียงวินิจฉัย

3.3.1 แนวทางในการดำเนินงานมีดังนี้

3.3.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของโรงเรียน ประกอบด้วยผู้แทนครุ ผู้ปักธง และชุมชน โดยคณะกรรมการจะมีหน้าที่กำหนด แนวทางการพัฒนา แนวทางการประเมิน เกณฑ์การประเมิน และแนวทางการปรับปรุงซ่อมเสริม ผู้เรียน

3.3.1.2 กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน คณะกรรมการ พัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความจำเป็น และความต้องการของโรงเรียนและชุมชน โดยคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น อาจจะซ้ำหรือแตกต่างจากคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม

และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรหรือมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ฯ ได้

3.3.2 การกำหนดแนวทางการพัฒนา มี 2 ลักษณะ ดังนี้

3.3.2.1 การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในห้องเรียนນ้อมนำข้อให้ผู้สอนดำเนินการพัฒนา ประเมินผล และแก้ไขปรับปรุงผู้เรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต่างๆ

3.3.2.2 การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์นอกห้องเรียน ในบุคลากร ของโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันพัฒนา ประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขผู้เรียน อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาทั้งในลักษณะของการร่วมกิจกรรมต่างๆ หรือการดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งในและนอกโรงเรียน

3.3.3 การดำเนินการประเมินผู้เรียนรายภาค เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนแต่ละภาค ผู้สอนหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและประเมินผลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดำเนินการประเมินผู้เรียนตามแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งสามารถเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการ ได้อย่างหลากหลาย ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งในและนอกห้องเรียน การสัมภาษณ์ การบันทึกเหตุการณ์ การรายงานตนเอง ฯลฯ ทั้งนี้ จะต้องเหมาะสม กับกิจกรรมและคุณลักษณะที่จะประเมิน

3.3.4 การประมวลผล การประเมินรายภาค ผู้มีหน้าที่ในการพัฒนาและประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละฝ่ายทำการประเมินและรวบรวมข้อมูลการประเมินคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน แล้วส่งค่อให้คณะกรรมการฯ นำไป ทำการประมวลผลและพิจารณาตัดสินผลการประเมินคุณลักษณะแต่ละประการตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.3.5 การแจ้งผลและซ้อมเสริม คณะกรรมการฯ แจ้งผลการตัดสินผล

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้เรียนนำไปกรอกในเอกสาร แบบแสดงผลการพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนและ ผู้ปกครองทราบค่อไป พร้อมกับดำเนินการปรับปรุงแก้ไขผู้เรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ให้ความคุ้มและพัฒนาตนเองในการถือปฏิบัติคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ดีขึ้น รวมทั้งน้อมนำข้อ ให้ปฏิบัติกิจกรรมคุณความดีชดเชย ตามแนวทางที่โรงเรียนได้กำหนดไว้

3.3.6 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การพิจารณาสรุปผลการประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อตัดสินให้ผู้เรียนผ่าน คณะกรรมการฯ ควรสรุปจากผลการประเมิน ในภาคเรียนสุดท้าย และแนวโน้มการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละประการจากผลการ ประเมินในแต่ละภาคเรียนที่ได้บันทึกไว้ผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ประการใดประการหนึ่ง จะต้องเข้ารับการอบรมและปฏิบัติกรรมคุณความดีชดเชยตามที่คณะกรรมการฯ มอบหมายจนครบถ้วนก่อน จึงจะได้รับอนุมัติให้ผ่านช่วงขั้นได้

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 19) ได้กล่าวถึง
แนวปฏิบัติของครูในการดำเนินการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ไว้ว่า
1. ร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 2. กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา
 3. กำหนดแนวทางดำเนินการเป็นรายคุณธรรม โดยประเมินทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน
 4. ดำเนินการประเมินและสรุปผลเป็นรายปี
 5. การประเมินให้ผู้เรียนทราบและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
 6. ประเมินผ่านช่วงขั้นตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

จากการศึกษาเรื่องการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สรุปได้ว่า เป็นการประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอื่นๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้น จากคณะกรรมการ โดยการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการประเมินเชิงวินิจฉัย ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สัมภาษณ์หรือ การรายงานตนเอง โดยต้องรวมข้อมูลผลการประเมินนำเสนอต่อนักเรียน ผู้ปกครอง และใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อไป

3.4 การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 77-81) ได้กล่าวถึง การดำเนินการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไว้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรม ที่โรงเรียนต้องจัดให้ผู้เรียนในทุกชั้นการศึกษา ได้พัฒนาความสามารถของตนของความต้นด้า และความสนใจให้เต็มศักยภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย ศติปัญญา อารมณ์และสังคม การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียน จะต้องดำเนินการอย่างมี เป้าหมาย มีรูปแบบ และวิธีการที่เหมาะสม ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามที่โรงเรียนกำหนด จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมิน

3.4.1 ลักษณะกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.4.1.1 กิจกรรมแนะนำ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถ ของผู้เรียน ให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพุทธปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพ

ที่คือซึ่งครุทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเอง สู่โลกอาชีพและการนีงานทำ

3.4.1.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง อย่างครบวงจร ดังเดลิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันอย่างเป็นกลุ่ม เช่น โครงการ กิจกรรมตามความสนใจ ชุมนุมวิชาการ กิจกรรมรักการอ่าน กิจกรรมสารานุกรมประโภชน์ ลูกเสือ เนตรนารี บุคลาชัด และผู้บำเพ็ญประโยชน์

3.4.2 แนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนต้องจัดให้มีกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนทั้ง 2 ลักษณะทุกภาคเรียน และทำการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน เป็นรายกิจกรรม โดยมีแนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

3.4.2.1 การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรายกิจกรรม

1) ผู้รับผิดชอบกิจกรรมประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน จุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรม โดยประเมินจากพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมและผลการปฏิบัติ กิจกรรมด้วยวิธีการหลากหลายตามสภาพจริง

2) ผู้รับผิดชอบกิจกรรมตรวจสอบเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้หรือไม่ (ร้อยละ 80 ของเวลาเข้าร่วมกิจกรรม)
 3) ในกรณีที่มีกิจกรรมใดต้องใช้เวลาปฏิบัติตลอดปี เมื่อสิ้นภาคเรียนแล้วผู้รับผิดชอบกิจกรรมควรจัดให้มีการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมผู้เรียน เพื่อสรุป ความก้าวหน้าและสภาพของ การปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนระยะหนึ่งก่อน เพื่อการปรับปรุงแก้ไข หรือส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และรายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบ โดยทำการประเมินตามจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม และนำผลการประเมินนี้ไปรวมกับผลการประเมินการร่วมกิจกรรมในภาคเรียนที่สอง เพื่อตัดสินผลการประเมินการผ่านชุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา (สิ้นสุดกิจกรรม)

4) ตัดสินให้ผู้เรียนที่ผ่านชุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม และ มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ให้เป็นผู้ผ่านการประเมินผลการร่วมกิจกรรม ผู้เรียนที่มีผลการประเมิน合格 ไม่ได้เกณฑ์หนึ่งหรือหักสองเกณฑ์ จะเป็นผู้ไม่ผ่านการประเมินผล การร่วมกิจกรรมจะต้องซ้อมเสริมข้อมูลพั่งเพื่อให้ผ่านเกณฑ์ก่อน จึงจะได้รับการตัดสินใจให้ผ่าน กิจกรรม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 7-8) "ได้กล่าวถึงหลักการและ ข้อบ่งชี้ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไว้ดังนี้"

1. มีเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพ ตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและลักษณะ
3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกรักในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และสมำเสมอ
4. เป็นกิจกรรมที่ขึ้นหลักการนิสั่นร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ประษฐ์ชาวบ้าน องค์กร และหน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ขอบข่ายในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสถานศึกษาดังจัดกิจกรรมให้ครบ ทั้ง 3 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะนำ กิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่oSังคมและ สาธารณประโยชน์ โดยสามารถจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้หลากหลายรูปแบบและวิธีการ โดยมี ขอบข่าย ดังนี้
 1. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้กวางขวางลึกซึ้ง ขึ้นในลักษณะเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางการ โดยขึ้นหลักคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนสามารถ บูรณาการระหว่างกิจกรรมแนะนำ กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่oSังคมและ สาธารณประโยชน์ โดยสามารถจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้หลากหลายรูปแบบและวิธีการ โดยมี ขอบข่าย ดังนี้
 2. เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นการให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวิชาความรู้ อารีพ และการดำเนิน ชีวิตที่ดีงาม ตลอดจนเห็นแนวทางในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ
 3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกรักการทำประโยชน์ต่อสังคม ในลักษณะต่างๆ สนับสนุนค่านิยมที่ดีงามและเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 4. เป็นกิจกรรมที่ศึกการทำงานและการให้บริการด้านต่างๆ ทั้งที่เป็นประโยชน์ ต่อตนเองและต่อส่วนรวม เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ ความอ่อนไหว ความเป็นพลเมืองดี และ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 11-12) สถานศึกษาควร กำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2 ประการ คือ การประเมินกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนรายกิจกรรม และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อการตัดสิน

 1. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรายกิจกรรม การประเมินกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนรายกิจกรรมมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ตรวจสอบเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

1.2 ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากการปฏิบัติกิจกรรม และผลงาน/ชีวิต/คุณลักษณะของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดค่าวัดวิธิการที่หลากหลาย เน้นการนิสัยร่วมของผู้เกี่ยวข้องในการปฏิบัติกิจกรรม

1.3 ผู้เรียนที่มีเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม มีการปฏิบัติกิจกรรม และมีผลงาน/ชีวิต/คุณลักษณะตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด เป็นผู้ผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รายกิจกรรม และนำผลการประเมินไปบันทึกในระเบียบแสดงผลการเรียน

1.4 ผู้เรียนที่มีผลการประเมินไม่ผ่านในเกณฑ์เวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และผลงาน/ชีวิต/คุณลักษณะตามที่สถานศึกษากำหนด ครูหรือผู้รับผิดชอบต้องดำเนินการซ้อมเสริมและประเมินจนผ่าน ทั้งนี้ครรภ์ดำเนินการให้เสร็จสิ้นในปีการศึกษานั้นๆ หากเว้นมีเหตุสุดวิสัยให้อยู่ในคลุมพินิจของสถานศึกษา

2. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อการตัดสิน การประเมินกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนเพื่อตัดสินเดือนชั้นและจะระดับการศึกษา เป็นการประเมินการผ่านกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค เพื่อสรุปผลการผ่านในแต่ละกิจกรรม สรุปผลรวมเพื่อเดือนชั้น และประมวลผลรวมในปีสุดท้ายเพื่อการจบแต่ละระดับการศึกษาโดยการดำเนินการดังกล่าว มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

2.1 กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนของผู้เรียนทุกคนตลอดระดับการศึกษา

2.2 ผู้รับผิดชอบสรุปและตัดสินผลการร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้เรียน เป็นรายบุคคลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด เกณฑ์การจบแต่ละระดับการศึกษาที่สถานศึกษา กำหนดนั้น ผู้เรียนจะต้องผ่านกิจกรรม 3 กิจกรรมสำคัญ ดังนี้

2.2.1 กิจกรรมแนะนำ

2.2.2 กิจกรรมนักเรียน ได้แก่

2.2.2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี บุคลาชัด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร โดยเดือกดึง 1 กิจกรรม

2.2.2.2 กิจกรรมชุมนุม ชุมชน

2.2.2.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

2.3 ผู้รับผิดชอบเสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการกุ่มสาระ การเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้ความเห็นชอบ

2.4 ผู้รับผิดชอบเสนอผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาเพื่อนุมัติผล

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านเกณฑ์การจบแต่ละระดับการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 19) ได้กล่าวถึง

แนวทางการปฏิบัติของครูในการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ว่า

1. ครุศักดิ์คุณกิจกรรมเป็นผู้ประเมินและตัดสินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นรายกิจกรรม
2. ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนใน 2 ด้าน คือ การผ่านจุดประสงค์ ของกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยพิจารณาจากจำนวนเวลาเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม
3. ตัดสินผลการปฏิบัติกิจกรรมเป็น 2 ระดับ คือ ผ่านและไม่ผ่าน โดย ผู้ได้รับการตัดสินให้ผ่านจะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ด้าน
4. ประเมินและตัดสินกิจกรรมการผ่านช่วงชั้นตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนด

5. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการประเมินและตัดสินการปฏิบัติกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน

จากการศึกษาแนวทางการวัดผลประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สรุปได้ว่า เป็นการจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองตามความคุณด้วยความสนใจให้เต็มศักยภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยมีกิจกรรม 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะนำและกิจกรรมนักเรียน การประเมินการผ่านกิจกรรม จะใช้เวลาการเข้าร่วมกิจกรรมและการผ่านจุดประสงค์ การดำเนินงานต้องมีคณะกรรมการประเมิน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดำเนินการทุกภาคเรียน ตลอดจนรวมผลการประเมินเสนอต่อนักเรียน ครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ปกครองนักเรียน และนำไปใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของนักเรียนต่อไป

3.5 การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 98-99) ได้กล่าวถึงการวัดผล ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติไว้ว่า เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ด้วยแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นมาตรฐานระดับชาติ ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงาน ที่จัดการศึกษาระดับชาติ ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย การประเมินผลดังกล่าวมีจุดหมายเพื่อตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนและคุณภาพ การศึกษาของชาติ แล้วนำผลการประเมินไปวางแผนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการศึกษา

ของชาติ ในขณะเดียวกันก็สามารถส่งผลข้อนกลับไปให้โรงเรียนปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน แก่พัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้เข้มเดียวกัน

สถานศึกษาจะต้องเตรียมผู้เรียนให้เข้ารับการประเมินคุณภาพเข้าใจ และ ทราบถึงความสำคัญของการประเมินระดับชาติ ให้ความร่วมมือในการประเมินเดือน ความสามารถและปัญญาตามกฎหมายฯ และเงื่อนไขการประเมินอย่างเคร่งครัด

การประเมินผลการเรียนระดับชาติ มีลักษณะที่เป็นคุณประโภชน์ ดังนี้

1. ทำให้สามารถเบริญเพิ่มผลการประเมินคุณภาพระหว่างระดับชั้นเรียน ระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ตลอดจนการประเมินภายนอกได้ อย่างสมเหตุสมผล

2. สามารถประเมินได้ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการตามหลักสูตร และความถนัด ทางการเรียน (Scholastic aptitude test : SAT)

3. ส่งเสริมและการกระตุ้นให้โรงเรียนให้ความสนใจอย่างจริงจังในการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญของหลักสูตร

4. สามารถใช้ผลการประเมินให้เป็นประโยชน์ทั้งในระดับผู้เรียน ระดับชั้นเรียน ระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ

5. สร้างแรงจูงใจกระตุ้นและท้าทายให้ผู้เรียนทุกคนตั้งใจให้หาสัมฤทธิ์ผล การเรียนและด้านอื่นๆ

6. เพื่อเป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 19-20) ได้กล่าวถึง แนวทางการปฏิบัติของข้าราชการครูเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ไว้ว่าดังนี้

1. เตรียมตัวผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะรับการประเมิน
2. เตรียมตัวบุคลากร สถานที่ และอำนวยความสะดวกในการรับการประเมิน
3. สร้างความตระหนัก ความเข้าใจ และความสำคัญแก่ครูและผู้เรียน
4. นำผลการประเมินมาพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาของ

สถานศึกษา

เอกสารนี้ สี่ภาษาล (2546, หน้า 104) ได้กล่าวถึง การประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ (National standardized attainment test) ว่าเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นมาตรฐานระดับชาติ

ซึ่งดำเนินการโดยกระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายการประเมินดังกล่าว มีจุดหมายเพื่อตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของชาติ แล้วนำผลการประเมินไปวางแผนพัฒนา การศึกษาของชาติ ในขณะเดียวกันก็แจ้งผลกลับไปให้สถานศึกษาดำเนินการปรับปรุง กระบวนการ การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนดซึ่งเป็นระบบควบคุมคุณภาพจากภายนอก นอกเหนือไปจากการจัดทำ ระบบการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา สถานศึกษาจึงต้องจัดเตรียมผู้เรียนให้เข้ารับการประเมิน ด้วยความพร้อมและตระหนักรถึงความสำคัญของการประเมินระดับชาติ ต้องให้ความร่วมมือ ในการประเมินเต็มความสามารถและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขการประเมินอย่างเคร่งครัด

จากการศึกษาการวัดผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ สรุป ได้ว่า เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดังนั้นสถานศึกษาที่จะต้องเตรียมตัวผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะรับ การประเมิน โดยมีคณะกรรมการเตรียมความพร้อม ระบบจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์และนำเสนอ ข้อมูลต่อนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง

การบริหารงานตามภารกิจการบริหาร PDCA

การบริหารคุณภาพของเดมนิ่ง (The Deming Cycle) หรือวัฏจักร PDCA เริ่มขึ้นครั้งแรก โดย วอล์ตเตอร์ ชิวาร์ท (Walter Shewhart) เป็นผู้พัฒนาขึ้นเป็นคนแรกจากการควบคุม กระบวนการเชิงสถิติ ในปี ค.ศ. 1930 จนกระทั่งปี ค.ศ. 1950 ได้มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง โดย เอดوارด เดมนิ่ง (W. Edwards Deming) ประธานาธิบดีด้านการบริหารคุณภาพ หลายคน จึงเรียกว่า วงจรบริหารคุณภาพของเดมนิ่ง หรือวัฏจักร PDCA

การบริหารงานด้วยวงจรคุณภาพ (PDAC) ตามแนวคิดของเดมนิ่ง เป็นเครื่องมือการบริหาร ที่จัดเป็นแกนร่วมของการบริหารที่หลากหลายชนพื้นฐานเดียวกัน ผู้วัยรุ่นได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ของเดมนิ่งและนักการศึกษาทั่วไปในประเทศไทยที่ได้กล่าวถึงวงจรคุณภาพ (PDCA) ไว้ดังนี้

เดมนิ่ง (Deming in Mycoted, 2004) กล่าวว่า การจัดการอย่างมีคุณภาพเป็นกระบวนการ ที่ดำเนินการต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลผลิตและบริการที่มีคุณภาพขึ้น โดยหลักการที่เรียกว่า

วงจรคุณภาพ (PDCA) หรือวงจรเด่นมิ่ง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

Plan คือ การวางแผนเพื่อการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น

Do คือ การปฏิบัติตามแผน

Check คือ ตรวจสอบเพื่อทราบว่าบรรลุผลตามแผนหรือไม่อย่างไร

Act คือ ขอมรับการเปลี่ยนแปลง หากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจหรือหากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน ให้ทำซ้ำวงจรโดยใช้การเรียนรู้จากการกระทำในวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว

แม้ว่างจรุณภะจะเป็นกระบวนการที่ต้องเนื่องแต่สามารถเริ่มต้นจากขั้นตอนใดก็ได้ ขึ้นอยู่กับปัญหาและขั้นตอนการทำงานหรือจะเริ่มจากการตรวจสอบสภาพความต้องการเบริ์ยนเทิร์บ กับสภาพที่เป็นจริงจะทำให้ได้ข้อสรุปว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิด การปรับเปลี่ยนไปตามเป้าหมายที่วางไว้

วิญญาณ สินะ โชคดี (2542, หน้า 84) เสนอขั้นตอนการบริหารงานตามวงจรคุณภาพ PDCA ไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผน (Plane) ประกอบด้วย

1.1 กำหนดหัวข้อความคุณจากวัตถุประสงค์

1.2 กำหนดเป้าหมายจากหัวข้อความคุณ

1.3 กำหนดวิธีการดำเนินงาน

2. การปฏิบัติตามแผน (Do) ประกอบด้วย

2.1 ศึกษาวิธีดำเนินการให้เข้าใจ

2.2 ดำเนินตามวิธีดำเนินการ

2.3 บันทึกผลการดำเนินงานตามหัวข้อความคุณ

3. การประเมินผล (Check) ประกอบด้วย

3.1 ตรวจสอบวิธีการทำงานเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่

3.2 ตรวจสอบผลอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่

3.3 ตรวจสอบว่าตรงตามหัวข้อความคุณหรือไม่

4. การกำหนดมาตรการแก้ไขที่ทำให้ไม่เป็นไปตามแผน (Act) ประกอบด้วย

4.1 หมายมาตรการแก้ไขการดำเนินงาน

4.2 ค้นหาสาเหตุและแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำ

4.3 ปรับปรุงระบบการทำงาน

ผ่องศรี สมญา (2544, หน้า 65) กล่าวว่า การดำเนินงานให้เกิดผลโดยใช้กระบวนการคุณภาพโดยอาศัยกระบวนการ PDCA ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) โดยพิจารณามาตรฐานคุณภาพการศึกษา มาตรฐานการปฏิบัติงานของฝ่ายงาน 4 ฝ่าย
2. การลงมือทำ (Do) ผู้บริหารปฏิบัติตามมาตรฐานของโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายงาน ครุปฏิบัติการตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานไปสู่มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
3. การตรวจสอบ (Check) เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามมาตรฐานหรืองานที่ได้รับมอบหมาย
4. การปรับปรุง/พัฒนา (Action) มีการนำเสนอผลงาน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐาน

บรรจง จันทนาก (2546, หน้า 7-8) นำเสนอด้วย PDCA เป็นขั้นตอนที่ คือ Plan-Do-Check-Act โดยมีรายละเอียดขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมแผนงาน (Plan) ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญต้องนำมาพิจารณา คือกำหนดวัดถูกประสงค์ให้ชัดเจน สามารถวัดได้ กำหนดวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 2 ลงมือปฏิบัติตามแผน (Do) คือศึกษาวิธีการทำงานให้เข้าใจแล้วลงมือปฏิบัติตาม วิธีการแล้วเก็บข้อมูลถึงคุณลักษณะทางคุณภาพ ตามแผนที่วางไว้

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบการปฏิบัติงาน (Check) เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของงาน และประเมิน โดยตรวจสอบดูว่างานที่ได้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่เบริ่งเทียบกับเป้าหมาย ตรวจสอบหากาที่วัดได้ และผลที่ตรวจสอบตรงตามแผนและเป้าหมายหรือไม่

ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง (Act) จากผลของการตรวจสอบ ถ้าพบว่าเกิดปัญหาหรือมีข้อบกพร่องขึ้น งานที่ทำไม่ตรงเป้าหมายหรือทำไม่ตามแผนให้ปฏิบัติการแก้ไข ตามลักษณะของปัญหาที่พบ

วิภา สำราญ (2547, หน้า 25-27) จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของ PDCA ซึ่งเป็นกิจกรรมพื้นฐานในการบริหารคุณภาพนั้นมิใช่เพียงแค่การปรับผลลัพธ์ที่เบี่ยงเบนออกไปจากเกณฑ์มาตรฐานให้กลับมาอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการเท่านั้น แต่เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงในแต่ละรอบของ PDCA อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ และมีการวางแผน PDCA ที่มีวนไปสู่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ

ทรายคำ เอนอร (2553, หน้า 37) ได้กล่าวถึง ปรัชญาการบริหารคุณภาพ โดยรวมจำนวน 14 ข้อ ดังนี้

1. สร้างปัจจัยที่มุ่งมั่นในการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าหรือบริการ

2. ยอมรับปรัชญาการบริหารคุณภาพใหม่ๆ
3. ยุติการควบคุมคุณภาพโดยการตรวจสอบ
4. ยุติการดำเนินธุรกิจโดยการตัดสินใจที่ราคะฯเพียงอย่างเดียว
5. ปรับปรุงระบบการผลิตและการบริการ
6. ฝึกทักษะอย่างสม่ำเสมอ
7. สร้างภาวะผู้นำ
8. กำจัดความกลัว
9. จัดอุปสรรคของความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
10. ยกเลิกเป้าหมายที่ไม่สอดคล้อง
11. ยกเลิกโควตาที่เป็นตัวเลข
12. จัดอุปสรรคของความภาคภูมิใจของพนักงาน
13. การศึกษาและการเรียนรู้ต่อไป
14. ลงมือปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย

ธัญพร ก้อยชูสกุล (2554, หน้า 25) กล่าวถึงการบริหารวงจรคุณภาพว่า เป็นการจัดระบบการทำงานให้ได้คุณภาพเป็นที่ประทับใจของลูกค้า ซึ่งแบ่งได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การบริหารคุณภาพ คือ การกำหนดทิศทางในการดำเนินงาน
2. การจัดการคุณภาพ คือ การนำนโยบายมาทำเป็นเป้าหมาย และจัดทำ

แผนการดำเนินงาน

3. การดำเนินงานตามแผน ซึ่งต้องทำการติดตามตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขปัญหา

ขยะดำเนินงานด้วย

อุพันธุ์ จุนสินา (2553, หน้า 136) ที่ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการดำเนินงาน ประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามวงจร PDCA สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประมาณศึกษา สุรินทร์ เขต 3 ผลการศึกษาวิจัยพบว่า (1) สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาขนาดเล็กตามวงจร PDCA สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษา สุรินทร์ เขต 3 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยมาก ไปหาน้อย คือ 1) การวางแผนปฏิบัติงาน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การปรับปรุงและพัฒนา และ 4) การตรวจสอบหรือการประเมิน (2) ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก ตามวงจร PDCA สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาสุรินทร์ เขต 3 โดยภาพรวมมีปัญหา อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย น้อยไปมาก คือ 1) การวางแผนปฎิบัติงาน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การปรับปรุงและพัฒนา และ 4) การตรวจสอบหรือการประเมิน และ (3) สภาพและปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของสถานศึกษา ขนาดเล็ก ตามวาระ PDCA สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครุภู่สอน ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และตำแหน่งในสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาความรู้เรื่องการบริหารงานตามภารกิจการบริหาร PDCA สรุปได้ว่า การบริหารประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Do) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) และขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข (Act) โดยสามารถดำเนินการเป็นแบบวงจรต่อเนื่องได้เรื่อยๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

บรรจง น้อบทอง (2548, หน้า 82-85) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แนวปฏิบัติที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วย การประเมินผล การเรียนรู้ตามกลุ่ม สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การประเมินผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินผลการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน และการประเมินผล สมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ตรงตามความต้องการและเป็นไปตามมาตรฐานวิชาการทุกรายการ เป็นแนวปฏิบัติที่มีคุณภาพ สามารถนำ มาปฏิบัติได้ ในบริบทเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา

บุรินทร์ ศรีมงคล (2548, หน้า 123-125) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนางานวิชาการ ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า 1) สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2 มีการพัฒนางานวิชาการโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารสถานศึกษาหัวหน้าวิชาการ และครุภู่สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การพัฒนางานวิชาการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) สถานศึกษา ขนาดใหญ่มีการพัฒนางานวิชาการแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก และการส่งเสริม ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน สถานศึกษานาดเล็กแตกต่างจากสถานศึกษานาดกลางและ ขนาดใหญ่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุนตร ชาคระธรรม (2550, หน้า 97-99) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารงานวัดและประเมินผล โรงเรียนเอกชนภาคใต้ มุ่งเน้นวิธีแห่งสภารัฐิสตั๊กกรในประเทศไทย พบว่า ครูผู้สอนรับรู้เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานการวัดและประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน ประสบการณ์ต่างกันและขนาดโรงเรียนต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงาน การวัดและประเมินผลต่างกันทุกด้าน

สืบพงษ์ น้อยวัฒนกุล (2551, หน้า 165-166) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนางานวิชาการ โรงเรียนวัดเจาเจริญธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัจจุบันงานวิชาการพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย ในชั้นเรียน การวัดและประเมินผล การติดตามและประเมินผล การประเมินผลงานการพัฒนาบุคลากรระบบข้อมูลและสารสนเทศ และ โครงการทางวิชาการ 2) รูปแบบการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนวัดเจาเจริญธรรม ประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น สภาพปัจจุบันงานวิชาการของโรงเรียนจากครูผู้สอน แนวทางการพัฒนางานวิชาการจากผู้เชี่ยวชาญ และศึกษาเอกสารงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้ไปสร้างรูปแบบ กระบวนการและกำหนดกิจกรรมพัฒนาครู และจัดองค์ประกอบในการพัฒนางานวิชาการให้ครูผู้สอนดำเนินการสอนแล้ว ประเมินผลและนำเสนอข้อมูลข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาต่อไป 3) ผลการประเมินการพัฒนางานวิชาการ พบว่า 1) มีผลการดำเนินการพัฒนางานวิชาการมีการดำเนินการมาก และเมื่อพิจารณาข่ายด้าน พบว่า มีผลการพัฒนางานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าทุกระดับชั้น และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3) ความพึงพอใจต่อการพัฒนางานวิชาการของครูผู้สอน นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

แสงประเสริฐ เหมธุวนนท์ (2551, หน้า 91-93) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาระบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โรงเรียนบึงกุพ จังหวัดหนองคาย เพื่อวิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การพัฒนาใช้หลักวิธีพัฒนาระบบ (Systems Development LifeCycle : SDLC) ระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ได้แก่ การลงทะเบียนเรียน การเพิ่มลบ คืนหาข้อมูล การลงทะเบียน การคำนวณระดับผลการเรียน การแสดงจำนวนนักเรียน และการแสดงระดับผลการเรียน สามารถตอบสนองผู้ใช้งานจำนวน 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และเจ้าหน้าที่ ระบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้ถูกพัฒนาให้สามารถทำงานบนเว็บเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารข้อมูล ด้วยการเลือกใช้โปรแกรมภาษา PHP และระบบ

การจัดการฐานข้อมูล MySQL ในขั้นตอนการประเมินผลได้ทำการประเมินด้านความพึงพอใจ เครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามมาตรฐานประเมินค่า วิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าประชากรทุกกลุ่มมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ พึงพอใจมาก สามารถนำมาใช้งานได้อย่างแท้จริงและตรงกับความต้องการ

ศิริกุล นามศิริ (2552, หน้า 189–205) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนางานวิชาการด้วยหลัก บูรณาการในโรงเรียนขนาดเล็ก : การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อศึกษาสภาพที่เกยเป็นมา ภาพปัจจุบัน สภาพปัญหา สภาพที่คาดหวัง ทางเลือกเพื่อแก้ปัญหารือบรรลุสภาพที่คาดหวัง การพัฒนางานวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กที่เป็นกรณี การเลือกทางเลือกเพื่อการปฏิบัติและ ประยุกต์การที่เกิดขึ้นจากการนำทางเลือกไปปฏิบัติ และเพื่อศึกษาสภาพการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ ที่เกิดขึ้นทั้งในระดับตัวบุคคล กลุ่มนบุคคล และโรงเรียน และองค์ความรู้ที่เกิดจากการนำหลักการ บูรณาการมาใช้เป็นตัวสอดแทรกเพื่อพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษางานขนาดเล็ก ที่เป็นกรณีศึกษา และใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 10 ขั้นตอน กือ ขั้นตอนการเตรียมการ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการสังเกต ขั้นตอนการ สะท้อนผล ขั้นตอนการวางแผนใหม่ ขั้นตอนการปฏิบัติการใหม่ ขั้นตอนการสังเกตใหม่ ขั้นตอน การสะท้อนผลใหม่ และขั้นตอนการสรุปผล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสัมภาษณ์กลุ่มและแบบตรวจสอบหรือบันทึก การวิเคราะห์ข้อมูล ขีดหลักตามแนวคิดของอมรา พงศ์พาพิชญ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อความพรรพนาเหตุการณ์ เกี่ยวกับกิจกรรมใน 10 ขั้นตอนของ การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยการเขียนบันทุกบุคคล ที่เกี่ยวข้องส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่อให้ เป็นข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบกันเป็นอย่างมาก หรือการแสดงผลให้เห็นการเปลี่ยนแปลง ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนบ้านฉิมมีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก รองลงมาเป็นการพัฒนางานวัดผล ประเมินผล

วัฒนา ใจจันทร์รัชช์ (2553, หน้า 113-115) ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการ โดยใช้ โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบยุทธิตร จำกอแม่เจ่น จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการประเมินผลการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ มีการจัดให้ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติผลการประเมินการเรียนรู้ ต่างๆ ทั้งรายปี/รายภาค และตัดสินผลการเรียนการผ่านชั้นและการศึกษา มีการจัดสร้างและ นำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้อย่างถูกต้อง ปัญหาที่พบคือ คุณภาพความรู้ในเรื่องการสร้าง เครื่องมือวัดผลและประเมินผลการศึกษา ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนา และปรับปรุงเครื่องมือและประเมินผลให้เป็นไปตามศักยภาพของผู้เรียน

ชัยญา พงษ์ชัย (“บันทึกศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์,” 2554, หน้า 31) วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระบุรี เขต 2 พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระบุรี เขต 2 โดยภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านสื่อการเรียน การสอนควรเพิ่มงบประมาณ และขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ โดยการระดมทุนหรือรับบริจาค ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ควรจัดอบรมหรือสัมมนาให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งผู้บริหารครุและบุคลากรทางการศึกษา และจัดทำคู่มือรวมทั้งคิดตามประเมินให้ความรู้ ความเข้าใจทุกระดับ ด้านการจัดการเรียนการสอนควรมีการจัดอบรมให้แก่ครุ สนับสนุนการไปศึกษาดูงาน และเพิ่มสื่อการเรียนการสอนเข้าช่วยในการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลควรจัดอบรมให้ครุมีความรู้ ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล ตลอดจนจัดทำหนังสือ คู่มือการวัดและประเมินผล และพัฒนาโปรแกรมช่วยในการวัดและประเมินผล

ทิพวรรณ ถอนอมจิตรงษ์ (2554, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน กรณีศึกษาโรงเรียนกรุงเทพพิทยา กรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย ระดับมาก สูงสุดได้แก่ ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ปัญหาการบริหารงานวิชาการ สภาพการบริหารงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ควรมีการติดตามผลการนำหลักสูตรไปใช้อ่างส่วนนำเสนอเพื่อประสิทธิผลของการวางแผนจัดทำหลักสูตร

รัตนี พระชัยศรี (2554, หน้า 35) วิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครุศาสตร์วันนະເບຕ สังกัดกรมการสร้างครุภัณฑ์และศึกษาธิการ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

อาบทิพย์ มงคลเทพ (2555, หน้า 135-136) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะในสถาบันนយดศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ พบว่าปัจจัยด้านการวางแผนการดำเนินงาน (Plan) ปัจจัยด้านการดำเนินการตามแผน ที่กำหนด (Do) ปัจจัยด้านการตรวจสอบผลการดำเนินงาน (Check) และปัจจัยด้านการนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุง (Act) ที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่ามีความสำคัญในระดับมากทุกด้าน เมื่อจำแนกรายคณะ เห็นว่ามีความสำคัญเหมือนกันในระดับมาก

เกือบทุกปัจจัย ยกเว้น ปัจจัยที่บางคณะเห็นว่ามีความสำคัญระดับมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยการกำหนด
นโยบายส่งเสริมการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพ (คณะสารสนเทศและการสื่อสาร) ปัจจัย
การให้ความสำคัญด้านประกันคุณภาพของผู้บริหาร ปัจจัยการทำงานเป็นทีม (คณะศิลปศาสตร์)
และความรู้และประสบการณ์ด้านประกันคุณภาพของผู้รับผิดชอบ (วิทยาลัยบริหารศาสตร์)
ส่วนปัจจัยที่บางคณะให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยการจัดทำและเผยแพร่คู่มือ¹
การดำเนินงาน (คณะสารสนเทศและการสื่อสาร) การมีส่วนร่วมของผู้บริการโดยตรง (นักศึกษา/
ผู้ปกครอง) (คณะศิลปศาสตร์) การมีส่วนร่วมของผู้บริการโดยอ้อม (ผู้ประกอบการ/ประชาชน)
(คณะพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะสารสนเทศและการสื่อสาร) การมีมาตรฐานการทำงาน
หลักระบบ (เช่น อกอ., สมศ., กพร.) (คณะพัฒนาการท่องเที่ยว) และการจัดกิจกรรม ๕ ส
(คณะบริหารธุรกิจและคณะสารสนเทศและการสื่อสาร)

กมิรา วาระรัมย์ (2556, หน้า 127-130) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษา²
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พนว่า ระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการยังคงสูงสุด ผลการเบรียบเทียบ
ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดของผู้บริหารที่ดำเนินการด้วยกัน โดยรวมและรายด้าน³
ใกล้เคียงกัน ส่วนแนวทางการแก้ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล ควรประสานครุ ผู้ปกครองและ
นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม และจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลแก่ครุ

พรพิมล คำนະขอม ("คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม," 2557,
หน้า 1290-1291) ได้วิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ พนว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ โดยรวม
อยู่ในระดับมาก และปัญหาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

แอน สุขะจิระ ("วิจัยราชภัฏกรุงเก่า," 2558, หน้า 1) วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพ ปัญหาและ
แนวทางแก้ปัญหาการบริหารวิชาการระดับการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา พนว่า สภาพการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการบริหารงานวิชาการ
การศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

รุจิรา วิริยะหริรัญไพบูลย์ ("SOUTHEAST BANGKOK JOURNAL," 2559, หน้า 79)
ได้วิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเก้าเลี้ยว

จังหวัดนราธิวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศวรรค์ เขต 1 พบว่า สภาพการพัฒนาการบริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเก้าอี้ว โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก แนวทางการพัฒนาการบริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเก้าอี้ว ดังนี้ ด้านบริหารงานวิชาการ ควรดำเนินการพัฒนาตามแผนปฏิบัติงาน ติดตาม ตรวจสอบ หลักสูตรมีการปรับเปลี่ยนตามนโยบายให้เหมาะสมกับผู้เรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

Devanathan (1981, pp. 5068-A) ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินผลการศึกษาในโรงเรียน ในรัฐเวอร์จิเนียช่วงต้น เพื่อสำรวจสภาพและขอบเขตของการประเมินผลและงานวิจัยในโรงเรียน ในรัฐเวอร์จิเนียช่วงต้น พบว่า มีความเป็นไปได้ที่จะมีการกำหนดครุปแบบ หรือลักษณะ การประเมินผลในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการประเมินผลหลากหลาย แบบ โดยใช้ข้อมูล จากคู่มือ แบบเรียน การประเมินผลจะเกี่ยวข้องกับงบประมาณประจำปี และผู้สอนแต่ละคน มีข้อเสนอแนะให้มีศูนย์กลางการรายงานรวมคู่มือในการประเมินผล และรายงานการวิจัยจากโรงเรียน เขตครัวมีการซ่อมเหลือโรงเรียนขนาดเล็ก เกี่ยวกับการประเมินผล รวมทั้งการจัดให้มีแหล่งรวม ข้อมูลข่าวสารขึ้น

Ramsy (1981, pp. 3366-A) ทำการวิจัย เรื่อง การรับรู้ของครุที่มีต่อรูปแบบและเครื่องมือ ในการประเมินผลของรัฐบาลเทนเนสซี เพื่อสำรวจการรับรู้ของครุที่มีต่อรูปแบบ และเครื่องมือในการประเมินผลของโรงเรียนรัฐบาลในรัฐเทนเนสซี ผลการวิจัยพบว่า ครุส่วนใหญ่ เชื่อว่าบุคลิกภาพ ลักษณะส่วนตน คุณสมบัติทางอาชีพ ทัศนคติ ค่านิยม การฝึกอบรม และ ประสบการณ์ด้านการประเมินผล เป็นคุณลักษณะที่ควรมีในการประเมินผลของครุ เชื่อว่าข้อมูล จากผู้ปกครองและที่อื่นๆ มีความจำเป็นต่อการประเมินผล ครุและผู้อำนวยการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาการประเมินผลการเรียนในรอบปี ควรมีการประเมินผล ประมาณ 1 ถึง 4 ครั้ง และครุ ส่วนใหญ่ยังเชื่อว่าควรจะมีการบททวนในเรื่องการประเมินผลอยู่เสมอ ควรมีการเสนอแนะเกี่ยวกับ ความไม่ถูกต้องของรายงานประเมินผลและแนะนำ ระบบการประเมินผลที่ได้ผลดี จากการศึกษา ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาในการประเมินผล คือ ครุไม่ได้มีการพัฒนาเครื่องมือการประเมินผล ระบบการประเมินผลและไม่ได้รับการแนะนำ หรือบททวนความรู้เกี่ยวกับระบบการประเมินผล

Bernard (1984, p. 994-A) วิจัยเรื่องบทบาทครุใหญ่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เปรียบเทียบ การรับรู้ข้อมูลของผู้บริหารและครุต่องบทบาททางวิชาการของครุใหญ่ในรัฐแมสซาชูเซตส์ พบว่า ความคาดหวังของครุใหญ่ ผู้บริหารและครุเกี่ยวกับบทบาทของครุใหญ่ในฐานะผู้นำทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน การรับรู้ของครุใหญ่ ผู้บริหารและครุเกี่ยวกับบทบาทของครุใหญ่ในฐานะผู้นำ

ทางวิชาการแตกต่างกัน และการรับรู้และความคาดหวังของครูใหญ่ ผู้บริหารและครูเกี่ยวกับบทบาทของครูใหญ่ในฐานะผู้นำทางวิชาการแตกต่างกัน

Kejai (1987, p. 329-A) วิจัยเรื่องความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กับความสำเร็จของสถานศึกษา พบว่า ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของสถานศึกษา

Buzzi (1991, p. 3167-A) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของโรงเรียน กับการเลือกนิยมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา รัฐคอนเนคติกัต พบว่า ความเป็นผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพ ทางวิชาการและเป็นตัวทำนายประสิทธิภาพของโรงเรียนด้วย

Dann (1984, pp. 2341-2350) ทำการวิจัยเรื่อง การวัดผลนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า การดำเนินงานการวัดผลยังขาดการเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ของการวัดผลกับหลักสูตร การเก็บระเบียน การออกแบบชุดสอน การใช้มาตรฐาน เป็นต้น ทำให้ผลการวัดและประเมินผลไม่สอดคล้อง กับสิ่งที่ต้องการวัด ผลการวัดไม่สามารถนำไปสู่การตัดสินผลที่มีคุณภาพ และมีความเที่ยงตรงได้

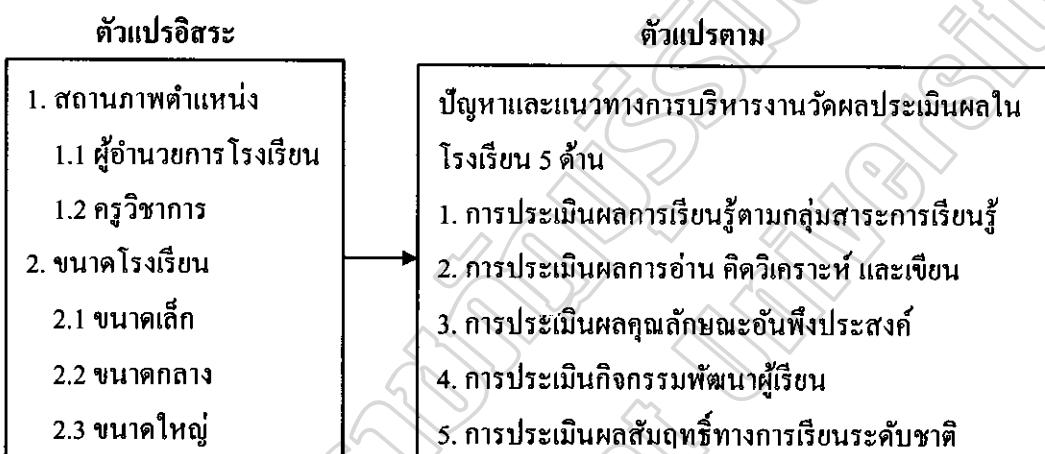
จากการศึกษางานวิจัยสรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ในการขัดการศึกษา การพัฒนาการวัดผลและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย โดยหากการวัดผลประเมินผลมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้บริหาร สถานศึกษาสามารถนำไปวางแผนพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป และ การบริหารงานตามวงจรคุณภาพ PDCA โรงเรียนส่วนใหญ่นำงจรคุณภาพนี้ไปใช้ในการ บริหารงานและการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางปฏิบัติการวัดผลประเมินผล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดหมาย สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ มีความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน นิคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติ เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล เปรียบเทียบความคิดเห็นของ

ผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการ แนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวัดผล
ประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3
ผู้วิจัยจึงนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องการบริหารงานวัดผลและประเมินผล
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 สรุปได้ตาม

ภาพ 2.1

ภาพ 2.1 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการและครุวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 432 คน จำแนกเป็นผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 216 คน ครุวิชาการ จำนวน 216 คน จากจำนวนโรงเรียน 216 โรง

3.1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำหรับป้องกันเบอร์เกน (Krejcie & Morgan) ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 204 คน แยกเป็น ผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 102 คน ครุวิชาการ จำนวน 102 คน และนำไปสู่แบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) มีรายละเอียดการสุ่มดังนี้

- 1) แบ่งประชากรโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 โดยกระจายไปตามอำเภอต่างๆ จำนวน 8 อำเภอ ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่มบ่อข แบบแบ่งกลุ่ม (Cluster)
- 2) จากโรงเรียนในแต่ละอำเภอ จำแนกเป็นกลุ่มบ่อขตามขนาดของโรงเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มข้อมูลแบบชั้นภูมิ (Stratified)
- 3) ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมาจำนวน 102 โรงเรียน กรณีโรงเรียน

ขนาดใหญ่ มีจำนวนน้อย จะใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวน 18 โรง ส่วนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก จะทำการสุ่มตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก จะได้โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 35 โรง และโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 49 โรง

4) จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ประกอบด้วยผู้อำนวยการ โรงเรียน และครุวิชาการ ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยแบบชั้นภูมิ

5) ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 1 คน ครุวิชาการ จำนวน 1 คน รวมโรงเรียนละ 2 คน จากโรงเรียนที่สุ่มน้ำได้ในข้อ 3)

รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างแสดงในตาราง 3.1

ตาราง 3.1

แสดงจำนวนประชากร โรงเรียนและกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียน

ที่	อำเภอ	ประชากรโรงเรียน				กลุ่มตัวอย่างโรงเรียน				ผู้อำนวยการ	ครุวิชาการ
		ขนาด	เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม	เล็ก	กลาง	ใหญ่	รวม	
1	นางรอง	20	32	6	58	8	12	6	26	26	26
2	หนองกี่	10	23	2	35	4	9	2	15	15	15
3	หนองหงส์	16	13	2	31	7	6	2	15	15	15
4	เนินพระเกียรติ	10	8	1	19	4	6	1	11	11	11
5	ป่าคำ	7	9	2	18	3	4	2	9	9	9
6	ละหานทราย	15	17	2	34	6	7	2	15	15	15
7	โนนสุวรรณ	3	4	2	9	1	2	2	5	5	5
8	โนนดินแดง	4	7	1	12	2	3	1	6	6	6
	รวม	85	119	18	216	35	49	18	102	102	102

3.1.1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดโควตาจำนวน 10 คน ประกอบด้วยผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 4 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ครุวิชาการ จำนวน 5 คน ซึ่งมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

- 1) เป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาด้านการวัดผลประเมินผล
- 2) เป็นผู้ที่มีผลงานด้านการวัดผลประเมินผลเป็นที่ยอมรับ เช่น ผลคะแนนทดสอบระดับชาติตามต้อง นักเรียนได้รับรางวัลในระดับเขตพื้นที่ ระดับภาคหรือระดับประเทศ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 2 ชนิด ดังนี้

3.2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเอง ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

3.2.1.1 ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน

3.2.1.2 ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์เขต 3 เป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	มีปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลในระดับมากที่สุด
4	มีปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลในระดับมาก
3	มีปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลในระดับปานกลาง
2	มีปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลในระดับน้อย
1	มีปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลในระดับน้อยที่สุด โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการบริหารงาน วัดผลประเมินผล ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิกิเตอร์ (Likert Scale)

3) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินในโรงเรียน 5 ด้าน คือ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลการอ่าน กิจกรรมทางการศึกษา และเขียน การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การวัดผลประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

4) นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยนำมาหา ตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of item – objective congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับ วัตถุประสงค์หรือนิยามศัพท์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- 1) นายประชัย เหมือนพร้อม วุฒิการศึกษา ค.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครรัฐมีชัย เขต 3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
- 2) นายชวลิต เจนเจริญ วุฒิการศึกษา ค.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสามัคคีพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิราษฎร์ศึกษา เขต 32 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา
- 3) นายอุณิษฐ์ จันทร์สุขวงศ์ วุฒิการศึกษา ค.ม. สาขาวิชาการวัดและประเมินผล ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐมีชัย เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล
- 6) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of item – objective congruence: IOC) พบว่าทุกข้อมีค่า 1.0
- 7) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐมีชัย เขต 2 ที่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ครุวิชาการ จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาก (Cronbach) (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542, หน้า 226-227) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.792
- 8) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2.2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐมีชัย เขต 3 ใน 5 ด้าน คือ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การวัดผลประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ มีวิธีการสร้างดังนี้

- 1) กำหนดกรอบคำสัมภาษณ์ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดผลประเมินผล การเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน

ค้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ค้านการวัดผลประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และค้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

2) สำหรับประเด็นหรือข้อค่าdamในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะนำข้อค่าdamจากการวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามในแต่ละค้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรกมาเป็นประเด็นในการตั้งค่าdam เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3

3) นำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

4) ปรับแก้แบบสัมภาษณ์ตามค่าแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามค่าแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบ

6) นำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

3.3.1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบูรีรัมย์ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1.2 หนังสือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 แจ้งให้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสังกัด เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.3.1.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 และนัดวันส่งกลับทางศูนย์เอกสารของแต่ละโรงเรียน

3.3.1.4 กรณีไม่ได้รับแบบสอบถามคืนตามจำนวนที่กำหนด ผู้วิจัยจะติดตามด้วยตนเอง โดยส่งแบบสอบถามไปจำนวน 204 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 204 ฉบับ กิตเป็นร้อยละ 100

3.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.3.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

3.3.2.2 ผู้วิจัยสรุปรวมความคิดเห็นในแต่ละประเด็นทันทีที่จบการสัมภาษณ์ในแต่ละประเด็น

3.3.2.3 เมื่อการสัมภาษณ์สิ้นสุดลง ผู้วิจัยจะสรุปอีกรึ่งชั่งหากผู้ให้สัมภาษณ์

มีความคิดเห็นเพิ่มเติม จะบันทึกเพิ่มเติมอีก

3.3.2.4 การสัมภาษณ์แต่ละครั้งผู้วิจัยได้จดบันทึกและบันทึกเทป โดยขออนุญาตในการบันทึกต่อผู้ให้สัมภาษณ์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปและใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

3.4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแยกแยะความถี่ หาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบการอธิบาย

3.4.1.2 ปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายตามระดับปัญหาและจัดลำดับความสำคัญเกณฑ์ในการแปลข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บัญชี ศรีสะอุด, 2545, หน้า 100)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 - 5.00	มีปัญหาในการปฏิบัติระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีปัญหาในการปฏิบัติระดับมาก
2.51 - 3.50	มีปัญหาในการปฏิบัติระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	มีปัญหาในการปฏิบัติระดับน้อย
1.00 - 1.50	มีปัญหาในการปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

3.4.1.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยใช้ t-test ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน (Independent Sample) กำหนดค่าสถิติที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4.1.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพิจารณาแตกต่างในรายด้านจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของเชฟฟี่ (Scheffe' Method) กำหนดค่าสถิติที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.4.2.1 ผู้วิจัยอ่านข้อมูลทั้งหมดแล้วทำความเข้าใจในภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล

3.4.2.2 นำข้อมูลที่ได้มาจัดกลุ่มคำ (Phase) ที่เป็นประเด็นเดียวกัน แล้วปิดเส้นเน้นคำ หรือข้อความนั้นๆ ในแต่ละบุคคล

3.4.2.3 อ่านบททวนกุ่มคำทั้งหมดที่จัดกลุ่มไว้ จนเข้าใจกับความคิดของผู้ให้ข้อมูล

3.4.2.4 วิเคราะห์โดยการตีความในรูปของการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) หรือการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปมา (Inductive method) แล้วบรรยายวิเคราะห์ เป็นความเรียง

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาค่าคชันความสอดคล้องระหว่างข้อคำ답นกับนิยามคัพท์เฉพาะ (Index of item – objective congruence: IOC)

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาก (Cronbach)

สถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (Percentage)

2. ค่าเฉลี่ย (Mean)

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหา ในการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยใช้ t-test ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน (Independent Sample) กำหนดค่าสถิติที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหา ในการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) เมื่อพิจารณาความแตกต่างในรายด้านจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นราย คู่ ตามวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe' method) กำหนดค่าสถิติที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิจัย

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ผู้วิจัย
จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนต่างๆ ได้แก่ คะแนนจากการดำเนินงานนั้นๆ หรือ
จากคะแนนระดับความพร้อม หรือคะแนนระดับผลสำเร็จ

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนต่างๆ

n แทน จำนวนครุ่นตัวอย่าง

t แทน ค่าสถิติในการทดสอบค่าอิควิตี้ที (*t-test*)

F แทน การแจกแจงแบบเอฟ (*F-distribution*)

df แทน ค่าองค์แห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom : df)

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับ
ปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 4 ศึกษาแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1

จำนวนและร้อยละข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพตำแหน่ง		
ผู้อำนวยการ โรงเรียน	102	50
ครุวิชาการ	102	50
2. ขนาดของ โรงเรียนที่ปฏิบัติงาน		
ขนาดเล็ก	70	34.31
ขนาดกลาง	98	48.04
ขนาดใหญ่	36	17.65

จากตาราง 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีสถานภาพตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการ โรงเรียน และครุวิชาการขนาดกลางมากที่สุดจำนวน 98 คน กิดเป็นร้อยละ 48.04 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีน้อยที่สุด จำนวน 36 คน กิดเป็นร้อยละ 17.65 ส่วนสถานสภาพตำแหน่งระหว่างผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการมีจำนวนเท่ากัน

ตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ปรากฏดังตาราง 4.2 ถึง 4.7

ตาราง 4.2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงบานมาตรฐานบัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียน และครุวิชาการ โดยรวมและรายด้าน

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	4.48	0.24	มาก
2. การวัดผลประเมินผลการอ่าน กิตติกรรม และเขียน	4.48	0.27	มาก
3. การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.56	0.21	มากที่สุด
4. การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาครุยวิชาการ	4.47	0.19	มาก
5. การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ	4.24	0.27	มาก
รวมเฉลี่ย	4.45	0.18	มาก

จากตาราง 4.2 พบว่า บัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียน และครุวิชาการ โดยรวมมีบัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณาข้างต้น พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีบัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมา คือ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ การเรียนรู้และด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน กิตติกรรม และเขียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.48$)

ตาราง 4.3

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงบานมาตรฐานบัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและ รายชื่อ

การบริหารงานวัดผลประเมินผลด้านการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. โรงเรียนมีคณะกรรมการจัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล	4.34	0.54	มาก

ตาราง 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานวัดผลประเมินผลด้านการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2. โรงเรียนมีคณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	4.55	0.53	มากที่สุด
3. โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม ครอบคลุมทุกด้าน(ปพ.4-ปพ.9)	4.60	0.49	มากที่สุด
4. โรงเรียนมีคณะกรรมการเพิ่บโอนผลการเรียนของนักเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	4.60	0.59	มากที่สุด
5. โรงเรียนมีระบบการออกหลักฐานแสดงผลการจบการศึกษาตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ	4.78	0.41	มากที่สุด
6. โรงเรียนมีคณะกรรมการตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	4.60	0.58	มากที่สุด
7. คณะกรรมการร่วมกันจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.49	0.50	มาก
8. คณะกรรมการแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ดำเนินการวางแผนพัฒนา กลุ่มสาระอย่างน้อยการเรียนละ 1 ครั้ง	4.45	0.61	มาก
9. คณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้กำกับ ติดตามการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ	4.48	0.51	มาก
10. คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอน	4.01	0.77	มาก
11. คณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งโรงเรียนในแต่ละกลุ่มสาระ	4.51	0.50	มากที่สุด
12. โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม	4.85	0.36	มากที่สุด
13. โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง	4.56	0.50	มากที่สุด
14. คณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ ปรับปรุงระเบียบการวัดผลประเมินผลทุกปีการศึกษา	3.89	0.61	มาก
รวมเฉลี่ย	4.48	0.24	มาก

จากตาราง 4.3 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบูรพาฯ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน และครุวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 2, 3, 4, 5, 6, 11, 12, 13 มีปัญหามีระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่นมีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 12 โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม ($\bar{X} = 4.85$) รองลงมา คือ ข้อ 5 โรงเรียนมีระบบการออกหลักฐานแสดงผลการเรียนการศึกษา ตามระเบียบท่องเที่ยวและกระบวนการคิด ($\bar{X} = 4.78$)

ตาราง 4.4

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงบันนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบูรพาฯ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามความคิดเห็น ของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและรายข้อ

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน			
15. โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน	4.28	0.47	มาก
16. คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ร่วมประชุม วางแผนประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.47	0.57	มาก
17. คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ดำเนินการวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.59	0.50	มากที่สุด
18. คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน กำกับ ติดตามการวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน	4.47	0.50	มาก

ตาราง 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน			
19. คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ประมวลผลการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียน ทั้งโรงเรียนทุกปีการศึกษา	4.56	0.55	มากที่สุด
20. โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล ประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของนักเรียน ที่ถูกต้องเหมาะสม	4.42	0.52	มาก
21. โรงเรียนนำเสนองบประมาณการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและ ผู้เกี่ยวข้อง	4.50	0.55	มาก
22. คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ปรับปรุงการวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ทุกปีการศึกษา	4.55	0.54	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.48	0.27	มาก

จากตาราง 4.4 พบว่าปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน และครุวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ข้อ 3, 5, 8 มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่นมีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 17 คณะกรรมการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ดำเนินการวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 4.59$) รองลงมา คือ ข้อ 19 คณะกรรมการประเมินการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียนประมวลผลการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนทั้งโรงเรียน ทุกปีการศึกษา ($\bar{X} = 4.56$)

ตาราง 4.5

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต ๓ ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและรายข้อ

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์			
23. โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.57	0.50	มากที่สุด
24. คณะกรรมการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ร่วมประชุม วางแผนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อย ^{ภาคเรียนละ 1 ครั้ง}	4.27	0.56	มาก
25. คณะกรรมการการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกำกับ ติดตาม การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของครูผู้สอน	4.64	0.53	มากที่สุด
26. คณะกรรมการการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดำเนินการ วัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อยภาคเรียน ละ 1 ครั้ง	4.47	0.55	มาก
27. คณะกรรมการการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์กำกับ ติดตามการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.49	0.50	มาก
28. โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล ประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ที่ถูกต้องเหมาะสม	4.78	0.41	มากที่สุด
29. คณะกรรมการการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ประมวลผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทั้งโรงเรียนทุกปีการศึกษา	4.58	0.51	มากที่สุด
30. โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและ ผู้เกี่ยวข้อง	4.62	0.49	มากที่สุด
31. คณะกรรมการการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ปรับปรุง การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทุกปีการศึกษา	4.63	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.56	0.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.5 พบว่าปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน และครุวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 1, 3, 6, 7, 8, 9 มีปัญหาในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่นมีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 28 โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม ($\bar{X} = 4.78$) รองลงมา คือ ข้อ 25 คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกำกับ ติดตาม การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.64$)

ตาราง 4.6

ค่านเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงบันนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวมและรายข้อ

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			
32. โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.58	0.49	มากที่สุด
33. คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมประชุม วางแผนประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.54	0.50	มากที่สุด
34. คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนดำเนินการวัดผล ประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.47	0.50	มาก
35. คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกำกับ ติดตาม การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.32	0.49	มาก
36. โรงเรียนมีระบบทะเบียนเก็บข้อมูลงานวัดผลประเมินผลกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนที่สามารถสืบกัน นำข้อมูลมาใช้ได้ตลอดเวลา	4.50	0.52	มาก
37. คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประเมินผล กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของนักเรียนทั้ง โรงเรียนทุกปีการศึกษา	4.43	0.54	มาก
38. คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกำกับ ติดตาม การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของ ครูผู้สอน	4.45	0.52	มาก

ตาราง 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			
39. โรงเรียนนำเสนอแผนผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง	4.48	0.50	มาก
40. คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนปรับปรุงการวัดผล ประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกปีการศึกษา	4.44	0.50	มาก
รวมเฉลี่ย	4.47	0.19	มาก

จากตาราง 4.6 พบว่าปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียน และครุวิชาการด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 1 และ ข้อ 2 มีปัญหาในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่น มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ก็อ ข้อ 32 โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.58$) รองลงมา ก็อ ข้อ 33 คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมประชุมวางแผนประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 4.54$)

ตาราง 4.7

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการ โดยรวม และรายข้อ

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ			
41. โรงเรียนมีคณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ	4.22	0.68	มาก
42. คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติร่วมประชุม วางแผนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.19	0.50	มาก

ตาราง 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ			
43. คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติดำเนินการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ	4.31	0.56	มาก
44. คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติกำกับ ติดตามการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียน	4.20	0.59	มาก
45. คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติประนวลดผลการทดสอบระดับชาติของนักเรียน ทั้งโรงเรียนทุกปีการศึกษา	4.36	0.50	มาก
46. โรงเรียนมีระบบทะเบียนเก็บข้อมูลงานวัดผลประเมินผล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติที่สามารถสืบสาน นำข้อมูลมา ใช้ได้ตลอดเวลา	4.45	0.50	มาก
47. โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและ ผู้เกี่ยวข้อง	4.44	0.50	มาก
48. คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติปรับปรุงวิธีการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติทุกปีการศึกษา	3.95	0.68	มาก
49. คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลดำเนิน การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับการวัดผล ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ	3.99	0.63	มาก
50. โรงเรียนมีระบบการออกหลักฐานการจบการศึกษา ที่แสดงประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ	4.32	0.50	มาก
รวมเฉลี่ย	4.24	0.27	มาก

จากตาราง 4.7 พบว่าปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

และครุวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด กือ ข้อ 46 โรงเรียนมีระบบทะเบียนเก็บข้อมูลงานวัดผลประเมินผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติที่สามารถสืบค้น นำข้อมูลมาใช้ได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมา กือ 47 โรงเรียน นำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.44$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับ ปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครรัตน์ เพช 3 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ปรากฏ คั่งค้าง 4.8 ถึง 4.21

ตาราง 4.8

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เพช 3 โดยรวมและรายค้าน

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	ตัวแปร	n	\bar{X}	S.D.	t
1. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ผู้อำนวยการ โรงเรียน ตามกตุ่นสาระการเรียนรู้	ครุวิชาการ	102	4.50	0.23	1.05
2. การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน	ครุวิชาการ	102	4.46	0.25	
3. การวัดผลประเมินผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผู้อำนวยการ โรงเรียน	102	4.49	0.26	0.20
4. การวัดผลประเมินผลกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	ครุวิชาการ	102	4.48	0.27	
5. การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ รวมทั้งสิ้น	ผู้อำนวยการ โรงเรียน	102	4.57	0.21	0.19
	ครุวิชาการ	102	4.56	0.20	
	ครุวิชาการ	102	4.49	0.19	1.48
	ครุวิชาการ	102	4.45	0.18	
	ผู้อำนวยการ โรงเรียน	102	4.25	0.29	0.43
	ครุวิชาการ	102	4.23	0.26	
	ผู้อำนวยการ โรงเรียน	102	4.46	0.18	0.83
	ครุวิชาการ	102	4.44	0.18	

จากตาราง 4.8 พบว่า ความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับ
ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานบีรัมย์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.9

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบีรัมย์ เขต 3 จำแนกตาม
ขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares		Mean Square	F
		df			
1. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้	Between Groups	2.26	2	1.13	24.25*
	Within Groups	9.35	201	0.05	
	Total	11.61	203		
2. การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน	Between Groups	0.65	2	0.32	4.74*
	Within Groups	13.72	201	0.07	
	Total	14.37	203		
3. การวัดผลประเมินผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์	Between Groups	0.69	2	0.35	8.72*
	Within Groups	7.98	201	0.04	
	Total	8.67	203		
4. การวัดผลประเมินผลกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	Between Groups	0.25	2	0.13	3.61*
	Within Groups	7.02	201	0.04	
	Total	7.28	203		
5. การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ	Between Groups	1.37	2	0.69	9.91*
	Within Groups	13.91	201	0.07	
	Total	15.28	203		
รวมทั้งสิ้น	Between Groups	0.87	2	0.44	15.72*
	Within Groups	5.57	201	0.03	
	Total	6.44	203		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามขนาด โรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อพนความแตกต่าง จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe' Method) ปรากฏดังตาราง 4.10 – 4.15

ตาราง 4.10

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล ของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำแนกตามขนาด โรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		4.35	4.59	4.50
ขนาดเล็ก	4.35	-	0.24*	0.15*
ขนาดกลาง	4.59	-	-	0.09
ขนาดใหญ่	4.50	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.10 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พนว่า ผู้อำนวยการ โรงเรียนขนาดเล็กและ ขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผล ของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ในด้านการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.11

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน จำแนกตามขนาด โรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	4.42	4.54	4.49	
ขนาดเล็ก	4.42	-	0.12*	0.07
ขนาดกลาง	4.54	-	-	0.05
ขนาดใหญ่	4.49	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.11 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า ผู้อำนวยการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.12

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จำแนกตามขนาด โรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	4.49	4.61	4.62	
ขนาดเล็ก	4.49	-	0.12*	0.13*
ขนาดกลาง	4.61	-	-	0.01
ขนาดใหญ่	4.62	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.12 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พนวจ ผู้อำนวยการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.13

การยืนยันความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามขนาด โรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		4.44	4.51	4.43
ขนาดเล็ก	4.44	-	0.07*	0.01
ขนาดกลาง	4.51	-	-	0.08
ขนาดใหญ่	4.43	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.13 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พนวจ ผู้อำนวยการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.14

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐมีชัย เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ จำแนกตามขนาด โรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	4.15	4.33	4.23	
ขนาดเล็ก	4.15	-	0.18*	0.08
ขนาดกลาง	4.33	-	-	0.10
ขนาดใหญ่	4.23	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.14 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า ผู้อำนวยการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐมีชัย เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.15

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐมีชัย เขต 3 โดยรวม จำแนกตามขนาด โรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	4.37	4.51	4.45	
ขนาดเล็ก	4.37	-	0.14*	0.08*
ขนาดกลาง	4.51	-	-	0.06
ขนาดใหญ่	4.45	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.15 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบร่วมกัน ผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐชัยเขต 3 โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.16

เมริบันเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐชัยเขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายค้าน

การบริหารงานวัดผลประเมินผล	แหล่งความ	Sum of		Mean		F
		แปรปรวน	Squares	df	Square	
1. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	Between Groups	1.44	2	0.72	14.93*	
	Within Groups	4.79	99	0.05		
	Total	6.23	101			
2. การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน	Between Groups	0.37	2	0.19	2.58	
	Within Groups	7.14	99	0.07		
	Total	7.51	101			
3. การวัดผลประเมินผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์	Between Groups	0.54	2	0.27	7.46*	
	Within Groups	3.58	99	0.04		
	Total	4.12	101			
4. การวัดผลประเมินผลกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	Between Groups	0.26	2	0.13	4.05*	
	Within Groups	3.14	99	0.03		
	Total	3.39	101			
5. การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ	Between Groups	0.81	2	0.41	6.57*	
	Within Groups	6.14	99	0.06		
	Total	6.95	101			
รวมทั้งสิ้น	Between Groups	0.60	2	0.30	11.38*	
	Within Groups	2.61	99	0.03		
	Total	3.21	101			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.16 พบว่า ความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบูรรัมย์ เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความแตกต่าง จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe' Method) ปรากฏดังตาราง 4.17 – 4.21

ตาราง 4.17

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบูรรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		4.32	4.58		
ขนาดเล็ก	4.32	-	0.26*	0.19*	
ขนาดกลาง	4.58	-	-	-	0.07
ขนาดใหญ่	4.51	-	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.17 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบูรรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ล้วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.18

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐฯ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จำแนกตามขนาด โรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	4.49		4.61	4.62
ขนาดเล็ก	4.49	-	0.12*	0.13*
ขนาดกลาง	4.61	-	-	0.01
ขนาดใหญ่	4.62			-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.18 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐฯ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แตกต่างกันอย่างนีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.19

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัฐฯ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกตามขนาด โรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	4.40		4.51	4.43
ขนาดเล็ก	4.40	-	0.11*	0.03
ขนาดกลาง	4.51	-	-	0.08
ขนาดใหญ่	4.43			-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.19 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พนบว่า ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.20

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		4.13	4.33	4.23
ขนาดเล็ก	4.13	-	0.20*	0.10
ขนาดกลาง	4.33	-	-	0.10
ขนาดใหญ่	4.23	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.20 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พนบว่า ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.21

ประเมินเทียบความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรัตน์เขต 3 โดยรวม จำแนกตามขนาดโรงเรียนเป็นรายอุปกรณ์

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		4.34	4.51	4.45
ขนาดเล็ก	4.34	-	0.17*	0.11
ขนาดกลาง	4.51	-	-	0.06
ขนาดใหญ่	4.45	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.21 เมื่อทดสอบเป็นรายอุปกรณ์ พบว่า ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรัตน์เขต 3 โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ล้วนๆ อื่นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ศึกษาแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรัตน์เขต 3

การวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรัตน์เขต 3 จากการตอบแบบสอบถามในแต่ละด้าน โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด 2 อันดับแรก มีดังต่อไปนี้

1) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

1. ข้อ 12 โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินผลตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม

2. ข้อ 5 โรงเรียนมีระบบการออกหลักฐานแสดงผลการจบการศึกษาตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ

2) ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน

1. ข้อ 17 คณะกรรมการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน ดำเนินการวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์ และเขียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2. ข้อ 19 คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียนประมวลผล การอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนที่โรงเรียนทุกปีการศึกษา

3) ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ข้อ 28 โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม

2. ข้อ 25 คณะกรรมการพัฒนาครื่องมือวัดและประเมินผลกำกับ ติดตามการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครูผู้สอน

4) ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. ข้อ 32 โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2. ข้อ 33 คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมประชุมวางแผนประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

5) ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

1. ข้อ 46 โรงเรียนมีระบบทะเบียนเก็บข้อมูลงานวัดผลประเมินผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติที่สามารถสืบค้น นำข้อมูลมาใช้ได้ตลอดเวลา

2. ข้อ 47 โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง การหาแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัตน์ เขต 3 ใช้วิธีสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 4 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน และครุวิชาการ จำนวน 5 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกตุ่นสาระการเรียนรู้

1. ข้อ 12 โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินผลตามกตุ่นสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม

จัดอบรมให้ความรู้กับครูผู้สอนทุกคนเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารหลักฐานที่ถูกต้อง ลดคลื่อนกับตัวชี้วัดของแต่ละกตุ่นสาระการเรียนรู้และระดับชั้น นอกจากนี้ต้องสอนคลื่อนกับหลักสูตรสถานศึกษาด้วย จัดทำเอกสารให้ครูผู้สอนจัดทำและบันทึกผลได้ง่าย (อกนิยมรู้ ขันทร์สุขวงศ์, สัมภาษณ์, 2560 และ สุเวช เมรเกิด, สัมภาษณ์, 2560)

2. ข้อ 5 โรงเรียนมีระบบการออกหลักฐานแสดงผลการงานการศึกษาตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ

จัดอบรมให้ความรู้แก่นายทะเบียน โรงเรียน จัดให้มีโปรแกรมที่ใช้ในการออกหลักฐานแสดงผลการงานการศึกษาและจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร

ให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (อกนิยฐ์ จันทร์สุขวงศ์, สัมภาษณ์, 2560 และ ประทัยด เนื่องพร้อม, สัมภาษณ์, 2560)

ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ ในด้านการวัดผลประเมินตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

ผู้อำนวยการโรงเรียน ศึกษานิเทศก์และครุวิชาการเสนอให้ข้อบرمให้ความรู้แก่ครุผู้สอนในเรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายวิชาบนพื้นฐานของตัวชี้วัดในรายวิชาพื้นฐาน และผลการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติม ตามที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ (ประทัยด เนื่องพร้อม, สัมภาษณ์, 2560 และ ชาลิต เจนเจริญ, สัมภาษณ์, 2560) ส่งเสริมให้ครุผู้สอนใช้วิธีการที่ประเมินผลตามสภาพจริงคัวบิชีการหลากหลาย เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่สะท้อนความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน เช่น การประเมินการปฏิบูรณ์งาน ชีวิตงาน ใบงาน แฟ้มสะสมงาน (ปราภิต กนกุณ, สัมภาษณ์, 2560 และ ศศิพิมล สิงห์สุพรรณ, สัมภาษณ์, 2560) วัดผลและประเมินการเรียนรู้ไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน การร่วมกิจกรรม และการใช้การทดสอบแบบต่างๆ อย่างสมดุล ส่งเสริมให้ครุผู้สอนสามารถสร้างแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับ (วันเพ็ญ เผรากิจ, สัมภาษณ์, 2560)

2) การวัดผลประเมินผลการอ่าน กิตติเคราะห์ และเขียน

1. ข้อ 17 คณะกรรมการประเมินการอ่าน กิตติเคราะห์และเขียน ดำเนินการวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งไม่มีความรู้ในการประเมินการอ่าน กิตติเคราะห์และเขียนจึงไม่สามารถดำเนินการได้ เสนอให้คณะกรรมการเข้ารับการอบรมหรือศึกษาแนวทาง การประเมินให้เข้าใจ แล้วดำเนินการวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง (ประทัยด เนื่องพร้อม, สัมภาษณ์, 2560 และ อกนิยฐ์ จันทร์สุขวงศ์, สัมภาษณ์, 2560)

2. ข้อ 19 คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียนประเมินผล การอ่าน กิตติเคราะห์และเขียนของนักเรียนทั้งโรงเรียนทุกปีการศึกษา

สถานศึกษาหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดให้มีโปรแกรมสำเร็จรูปที่ช่วยให้คณะกรรมการสามารถประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียนของนักเรียนทั้งโรงเรียนและดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา ตลอดจนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (เพียงใจ พิพันธ์นางรอง, สัมภาษณ์, 2560 และ ศศิพิมล สิงห์สุพรรณ, สัมภาษณ์, 2560)

**ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ ในด้านการวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน
สรุปได้ดังนี้**

ในด้านการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ผู้อำนวยการโรงเรียน ศึกษานิเทศก์และครุวิชาการ เสนอแนวทางให้ใช้สื่อต่างๆ เช่น บทความ หนังสือพิมพ์ วารสาร วิธีทัศน์ ในการประเมินประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของนักเรียน (สุเวช เผรเกิด, สัมภาษณ์, 2560) ขั้นกิจกรรมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ จากเรื่องที่อ่าน ถู พึง แล้วนำเสนอโดยการเขียนและการพูดแสดงความคิดเห็น (ชาลิต เจนเจริญ, สัมภาษณ์, 2560) สรุปผลประเมินให้นักเรียนใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องมีเหตุผลและตามลำดับขั้นตอน โดยครุผู้สอนให้การแนะนำอย่างต่อเนื่อง และฝึกการคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ผ่านกิจกรรมใกล้ตัวของนักเรียน (เพียงใจ พิพัฒนารง, สัมภาษณ์, 2560) สถานศึกษาควรส่งเสริม การใช้ห้องสมุดให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ตลอดจนปลูกฝังนิสัยให้นักเรียน รักการอ่าน (ประยงค์ เนื่องพร้อม, สัมภาษณ์, 2560)

3) การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ข้อ 28 โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม

เอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีจำนวนมากและต้องดำเนินการวัดผลประเมินผลหลากหลายครั้ง ครุผู้สอนจึงต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยต้องกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน ตลอดจนสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้กับครุผู้สอนในการดำเนินงานวัดผลประเมินผลให้ถูกต้อง (ชาลิต เจนเจริญ, สัมภาษณ์, 2560 และ อกนิษฐ์ จันทร์สุขวงศ์, สัมภาษณ์, 2560)

2. ข้อ 25 คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกำกับ ติดตามการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครุผู้สอน

ควรส่งเสริมให้คณะกรรมการมีความรู้ ทักษะในการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน จัดตั้งงบประมาณในการดำเนินงาน ตลอดจนสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้กับครุผู้สอนในการดำเนินงาน วัดผลประเมินผลให้ถูกต้อง (สุเวช เผรเกิด, สัมภาษณ์, 2560; ประยงค์ เนื่องพร้อม, สัมภาษณ์, 2560; อกนิษฐ์ จันทร์สุขวงศ์, สัมภาษณ์, 2560; ธีระ กนกุณ, สัมภาษณ์, 2560 และ ชาลิต เจนเจริญ, สัมภาษณ์, 2560)

**ส่วนข้อเสนอแนะอีก 1 ในด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์
สรุปได้ดังนี้**

ในด้านการประเมินประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้อำนวยการโรงเรียน
ศึกษานิเทศก์และครุวิชาการ เสนอแนวทางให้ใช้การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข
ผ่านกิจกรรมประจำวันของนักเรียนและกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ อาทิ วันสำคัญของชาติ ศาสนา
และพระมหากษัตริย์ (สุวชา เผรเกิด, สัมภาษณ์, 2560) ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ
โดยร่วมรับผิดชอบสาธารณะประโยชน์ของชุมชน เช่น การทำความสะอาด วัด โรงเรียน
สถานที่ราชการ และส่งเสริมให้นักเรียนมีสำนึกรักในการดูแลและห่วงเห็นสาธารณะ ประโยชน์
และส่งเสริมให้ครูผู้สอนประเมินนักเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะ
โดยการประเมินอย่างรอบด้านทั้งด้านนักเรียนเอง เพื่อนักเรียน ครูประจำชั้นหรือครูผู้สอน
ผู้ปกครองและประเมินอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทราบพัฒนาการของนักเรียน (ธีระ คณชุม, สัมภาษณ์,
2560) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนปลูกฝังนิสัยให้เรียนรู้ของนักเรียนผ่านกิจกรรม โครงการ เพื่อให้นักเรียน
ได้ทราบวิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ (เพียงใจ พิพัฒนารอง, สัมภาษณ์, 2560)

(4) การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. ข้อ 32 โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

โรงเรียนขนาดเล็กครุเดล์คนต้องรับผิดชอบในการวัดผลประเมินผลในหลายด้าน
จึงควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้ จัดให้มีโปรแกรมสำรองรูปช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล
และตัดสินผลการประเมินและส่งเสริมให้ครูผู้สอนทุกคนเข้าใจวิธีการประเมิน เกณฑ์การประเมิน
อย่างถูกต้อง (เพียงใจ พิพัฒนารอง, สัมภาษณ์, 2560; วันเพ็ญ เผรเกิด, สัมภาษณ์, 2560 และ^{๑๔}
ศศิพิมล ติงห์สุพรัตน์, สัมภาษณ์, 2560)

**2. ข้อ 33 คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมประชุมวางแผน
ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง**

คณะกรรมการประเมินควรกำหนดปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้คณะกรรมการ
มีความรู้ในการดำเนินการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตลอดจนส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้
ความเข้าใจในการประเมินอย่างถูกต้อง (สุวชา เผรเกิด, สัมภาษณ์, 2560; ประทัย เหมือนพร่อน,
สัมภาษณ์, 2560; อุกนิษฐ์ จันทร์สุขวงศ์, สัมภาษณ์, 2560; ธีระ คณชุม, สัมภาษณ์, 2560 และ^{๑๕}
ชาลิต เจนเจริญ, สัมภาษณ์, 2560)

ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ ในด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สรุปได้ ดังนี้

ในด้านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียน ศึกษานิเทศก์และ
ครุวิชาการเสนอแนวทางให้ใช้การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมแนะแนว กิจกรรม
เพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ กิจกรรมนักเรียน ได้แก่ อุปเดต เนตรนารี ชุมชน/ชุมชน
เป็นการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนและเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม
ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรม และใช้เป็นข้อมูลประเมินการเลื่อนชั้นเรียนและการจบ
การศึกษาระดับต่างๆ โดยกิจกรรมชุมชน/ชุมชน ควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรท่องถิ่นหรือ
ความต้องการของชุมชน เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักชนบทรวมเนิยมประเพณีของชุมชน ตลอดจน
มีครุภูมิปัญญาท่องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถ (ปราณีต คณชุม, สัมภาษณ์, 2560) กิจกรรมแนะแนว
ควรเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนค้นหาความต้องการในการประกอบอาชีพของนักเรียน
ในอนาคต (ชาวดิ เจนเจริญ, สัมภาษณ์, 2560; ปราณีต คณชุม, สัมภาษณ์, 2560 ;
เพียงใจ ทิพย์นารอง, สัมภาษณ์, 2560 และ เกวลิน ทองอี้ยม, สัมภาษณ์, 2560)

(5) การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

1. ข้อ 46 โรงเรียนมีระบบทะเบียนเก็บข้อมูลงานวัดผลประเมินผลผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนระดับชาติที่สามารถสืบค้น นำข้อมูลมาใช้ได้ตลอดเวลา

สถานศึกษาควรจัดให้มีครุผู้รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนระดับชาติ มีเครื่องมือ โปรแกรมสำเร็จรูปในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนสามารถ
ประเมินผลนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ล่งเสริมให้ผู้เรียนในรุ่นต่อไป
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติสูงขึ้น (ปราณีต คณชุม, สัมภาษณ์, 2560;
เพียงใจ ทิพย์นารอง, สัมภาษณ์, 2560 และ เกวลิน ทองอี้ยม, สัมภาษณ์, 2560)

2. ข้อ 47 โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง

สถานศึกษาควรจัดประชุมให้ความรู้ผู้ปกครองนักเรียนให้ทราบนักเรียนให้พร้อมเข้ารับ¹
การประเมิน การแบ่งผลคะแนนจากผลการทดสอบ ตลอดจนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน
ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง (สุวชา เมรเกิด, สัมภาษณ์, 2560; ประทัด เหมือนพร้อม, สัมภาษณ์,
2560; อกนิษฐ์ จันทร์สุขวงศ์, สัมภาษณ์, 2560; ธีระ คณชุม, สัมภาษณ์, 2560 และ ชาวดิ เจนเจริญ,
สัมภาษณ์, 2560)

ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ ในด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ส្តรุปได้ดังนี้

ในด้านการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ผู้อำนวยการโรงเรียน ศึกษานิเทศก์และครุวิชาการ เสนอให้สถานศึกษาจะต้องเตรียมผู้เรียนให้ทราบนักถึงความสำคัญ ของการประเมินระดับชาติ เนื้อรับการประเมินด้วยความเข้าใจ และ ให้ความร่วมมือในการประเมิน เด็มความสามารถและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขการประเมินอย่างเคร่งครัด โดยเตรียม ทั้งความรู้ในด้านเนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฝึกการทดสอบ ตามรูปแบบที่หน่วยงานจัดทำแบบทดสอบกำหนด (ประชัด เหมือนพร้อม, สัมภาษณ์, 2560) วิเคราะห์ผลการทดสอบในปีที่ผ่านๆ มาเพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยแล้วนำวางแผนในการพัฒนา ให้นักเรียนมีผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติดีขึ้นต่อไป (ปราบีต คงชุม, สัมภาษณ์, 2560) เสนอผลการทดสอบต่อผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ ทุกภาคส่วนทราบถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 การอภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 (2) เปรียบเทียบปัญหาในการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 โดยจำแนกตามสถานภาพค่าแห่งและขนาดของโรงเรียน และ (3) ศึกษาแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3

ผลการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 มีดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีปัญหาในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) ส่วนด้านอื่นๆ มีปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.48$) การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ($\bar{X} = 4.48$) การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.47$) และการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ($\bar{X} = 4.24$)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

2.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ล้วนๆ อีกไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ล้วนๆ อีกไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ล้วนๆ อีกไม่แตกต่างกัน

2.4 ผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ล้วนๆ อีกไม่แตกต่างกัน

2.5 ผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 ในด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ล้วนๆ อีกไม่แตกต่างกัน

2.6 ผู้อำนวยการโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ล้วนๆ อีกไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของความคิดเห็นของครุวิชาการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

บุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ดังนี้

2.7 ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

2.8 ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

2.9 ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

2.10 ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ด้านการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

2.11 ครุวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

3.1 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

จัดอบรมให้ความรู้กับนายทะเบียนโรงเรียน ครุผู้สอนทุกคนเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารหลักฐาน จัดให้มีโปรแกรมที่ใช้ในการออกแบบหลักฐานแสดงผลการจบการศึกษาและควรมีคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร จัดอบรมให้ความรู้แก่ครุผู้สอนในเรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายวิชาบนพื้นฐานของตัวชี้วัดในรายวิชาพื้นฐาน และผลการเรียนรู้ในรายวิชาเพิ่มเติม ส่งเสริมให้ครุผู้สอนใช้วิธีการที่ประเมินผลตามสภาพจริง ค่าวิธีการที่หลากหลาย โดยดำเนินการไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน

การร่วมกิจกรรม และการใช้การทดสอบแบบต่างๆ อ忙าส์สนคุล ตลอดจนส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถสร้างแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับ

3.2 การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

ส่งเสริมให้คณะกรรมการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนเข้ารับการอบรมหรือศึกษาแนวทางการประเมินให้เข้าใจ จัดให้มีโปรแกรมสำเร็จรูปที่ช่วยให้คณะกรรมการสามารถประเมินผลได้ง่าย ใช้สื่อต่างๆ ช่วยในการประเมินประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนของนักเรียน จัดกิจกรรมให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ จากเรื่องที่อ่าน ดู ฟัง แล้ว นำเสนอโดยการเขียนและการพูดแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมให้นักเรียนใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง มีเหตุผลและตามลำดับขั้นตอน โดยครูผู้สอนให้การแนะนำอย่างต่อเนื่อง และฝึกการคิดวิเคราะห์ และเขียนของนักเรียนในระดับขั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ผ่านกิจกรรมใกล้ตัวของนักเรียน สถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้ห้องสมุดให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ตลอดจนปลูกฝังนิสัยให้นักเรียนรักการอ่าน

3.3 การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สถานศึกษาต้องกำหนดคปฏิทินในการดำเนินงาน ควรส่งเสริมให้คณะกรรมการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรู้ ทักษะในการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผล ประเมินผล ตลอดจนสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้กับครูผู้สอนในการดำเนินงาน ให้ถูกต้อง การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ควรประเมินในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกรู้สึก สามารถอธิบายร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุขผ่านกิจกรรมประจำวันของนักเรียน และกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ โดยร่วมรับผิดชอบ ดูแลรักษา สาธารณประโยชน์ของชุมชน และส่งเสริมให้ครูผู้สอนประเมินนักเรียนตามคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะ โดยการประเมินอย่างรอบค้านทั้งด้านนักเรียนเอง เพื่อนักเรียน ครูประจำชั้นหรือครูผู้สอน ผู้ปกครองและประเมินอย่างต่อเนื่อง

3.4 การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ จัดให้มีโปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประเมินผลและตัดสินผลการประเมิน กำหนดคปฏิทินการประเมินต่างๆ โดยการประเมินกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมนานาแนว กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ กิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ลูกเสือ เนตรนารี ชุมนุม/ชุมชน เป็นการประเมิน การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน และเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม ควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรท่องถิ่นหรือความต้องการของชุมชน เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เชิงประเพณีของชุมชน ตลอดจนมีครุภูมิปัญญาท่องถิ่น

ที่มีความรู้ความสามารถ ควรเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนค้นหาความต้องการในการประกอบอาชีพของนักเรียนในอนาคต

3.5 การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

สถานศึกษาควรจัดให้มีครุภาระที่มีความต้องการในการเก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ มีเครื่องมือ โปรแกรมสำเร็จรูปในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถานศึกษาจะต้องเตรียมผู้ปกครอง ผู้เรียนให้ทราบถึงความสำคัญของการประเมินระดับชาติ เช่น การประเมินด้วยความเข้าใจ และให้ความร่วมมือในการประเมินเพิ่มความสามารถและปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนด ให้ทราบถึงความรู้ในด้านเนื้อหา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ผู้การทดสอบตามรูปแบบที่หน่วยงานจัดทำแบบทดสอบกำหนด วิเคราะห์ผลการทดสอบในปีที่ผ่านมา เพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยแล้วนำมามาก่อนวางแผนในการพัฒนาให้นักเรียนมีผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติดีขึ้นต่อไปและเสนอผลการทดสอบต่อผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ทุกภาคส่วนทราบถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

5.2 การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายุรีรัมย์ เขต 3 ซึ่งผู้จัดได้นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมมีปัญหาในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณารายด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีปัญหาในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) ส่วนด้านอื่นๆ มีปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามคุณลักษณะการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.48$) การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ($\bar{X} = 4.48$) การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.47$) และการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ($\bar{X} = 4.24$) ทั้งนี้เป็นเพราะ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการวัดผลประเมินผลตามแนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมทั้งขาดงบประมาณที่เพียงพอส่งผลให้การสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ รัฐนี พระชับศรี (2554, หน้า 35) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครุศาสตร์ ระหว่างนั้นเขต สังกัดกรมสร้างครุภัณฑ์ตรวจสอบศึกษาธิการ พนวฯ บัญหาการบริหารงานวิชาการ

ด้านการวัดผลและการประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และปีบัญช ทองพรน (2550, หน้า 135) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เพลงคำเกอกคลองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับ กมิตร วาระรัมย์ (2556, หน้า 134) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พนว่า ในด้านปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพตามแหล่งที่มาของปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะ ทั้งผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการต่างก็ปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด เช่นเดียวกัน รวมทั้งผู้อำนวยการ โรงเรียนและครุวิชาการได้ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัศมี พระชัยศรี (2554, หน้า 35) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครุศาสตร์ หัวหนนະเขต สังกัดกรมสร้างครุภัณฑ์ศึกษาธิการ พนว่า แนวคิดของปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครุศาสตร์หัวหนนະเขต สังกัดกรมสร้างครุภัณฑ์ศึกษาธิการผู้อำนวยการ อาจารย์ ผู้สอน มีความคิดเห็นโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับ กมิตร วาระรัมย์ (2556, หน้า 136-137) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พนว่า ตำแหน่งการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับปัญหา การบริหารงานวิชาการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนตามความคิดเห็นของครุวิชาการ พนว่า โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้าน พนว่า ด้านการวัดผลประเมินผลการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนไม่แตกต่างกันส่วนด้านอื่นแตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะขนาดโรงเรียนต่างกัน จำนวนครุผู้สอนและความแตกต่างของวิชาเอก จำนวนบบประมาณคงคุณทรัพยากรทางการศึกษาแตกต่างกัน สอดคล้องกับ พิมลศรี บุญเรือน (2556, หน้า 104) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประชุมศึกษาดูงาน เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนที่มีขนาดเล็กมีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ตามลำดับ ทั้งนี้ เพราะโรงเรียนขนาดเล็กมักพบปัญหาการขาดแคลนครุอุปกรณ์ส่วนตัว ทำให้ครุต้องปฏิบัติงานหลายหน้าที่พร้อมกัน มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ซึ่งในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความพร้อมมากกว่าและสอดคล้องกับชฎากรผู้ สนิมคล้ำ (2553, หน้า 54) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประชุม ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระของ เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า การเบรี่ยนที่เขียนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประชุมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระของ เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสงค์ สาร ราชชุม (2551, หน้า 58) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานของโรงเรียนประชุมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระแก้ว เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประชุมศึกษานุรักษ์ เขต 3

3.1 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

จัดอบรมให้ความรู้กับนักทักษะเบียน โรงเรียน ครุผู้สอนทุกคนเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารหลักฐาน จัดให้มีโปรแกรมที่ใช้ในการออกแบบหลักฐานแสดงผลการจบการศึกษาและความมีคุณธรรมการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร จัดอบรมให้ความรู้แก่ครุผู้สอนในเรื่องการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายวิชานั้นฐานของตัวชี้วัดในรายวิชาพื้นฐาน และผลการเรียนในรายวิชาเพิ่มเติม ส่งเสริมให้ครุผู้สอนใช้วิธีการที่ประเมินผลตามสภาพจริงตัวบบีชีการที่หลากหลาย โดยดำเนินการไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน การร่วมกิจกรรม และการใช้การทดสอบแบบต่างๆ อย่างสมดุล ตลอดจนส่งเสริมให้ครุผู้สอนสามารถสร้างแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ เป็นเพราะหากครุนีความรู้ในการประเมินและใช้การประเมินที่หลากหลายก็จะทำให้ได้ผลการประเมินที่ตรงกับความสามารถของผู้เรียน ลดความลังเลกับการประเมินที่หลากหลาย ที่กล่าวว่า ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิรูปการศึกษาด้านการวัดผลประเมินผล คือ ครุขาดความสามารถในการสร้างเครื่องมือ หน่วยบริการนักสถานศึกษาขาดความต่อเนื่องในการประเมินคุณภาพ และการประเมินไม่สะท้อนการเรียนรู้ตามมาตรฐาน ลดความลังเลกับแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวว่า

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ความบันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียน การสอน และหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหน่นะสมกับวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด และสอดคล้องกับบรรจุ น้อยท่อง และคณะ (2548, หน้า 109) ที่กล่าวว่าสถานศึกษาต้องดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ก่อนสาระ การเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม ตามหลักสูตรของสถานศึกษาแต่ละช่วงชั้น ครูผู้สอนต้องจัดทำแผนการเรียนรู้ และแนวทางการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เลือกวิธีการประเมิน ที่สอดคล้องกับภาระงาน/กิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติการวัดและประเมินผล ต้องประกอบด้วย การประเมินเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน และการประเมิน เพื่อตัดสินผลการเรียน นอกจากนี้การประเมินผลต้องดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติของวิชา และระดับช่วงชั้นของผู้เรียน

3.2 การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

สถานศึกษาต้องกำหนดคุณทินในการดำเนินงาน ควรส่งเสริมให้คณะกรรมการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรู้ ทักษะในการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผล ประเมินผล ตลอดจนสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้กับครูผู้สอนในการดำเนินงาน ให้ถูกต้อง การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ควรประเมินในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขผ่านกิจกรรมประจำวันของนักเรียน และกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ โดยร่วมรับผิดชอบ ดูแลรักษา สาธารณประโยชน์ ของชุมชน และส่งเสริมให้ครูผู้สอนประเมินนักเรียนตามคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะ โดยการประเมินอย่างรอบค้านทั้งด้านนักเรียนเอง เพื่อนักเรียน ครูประจำชั้นหรือครูผู้สอน ผู้ปกครองและประเมินอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นพระคณาจารย์ ประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลมีความสำคัญต่อ การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน สอดคล้องกับบรรจุ น้อยท่อง (2548, หน้า 82-85) ที่ว่า ในการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คณะกรรมการประเมิน ทำการตรวจสอบ และประเมินผู้เรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนตามวิธีการและเครื่องมือ ที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลความสามารถของผู้เรียนด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน สื่อความอ้างเหมาะสม ครบถ้วน ตามศักยภาพที่แท้จริง และรายงานให้คณะกรรมการดำเนินการ รับทราบผล อย่างต่อเนื่อง แจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนและผู้ปกครองทราบ ดำเนินการซ่อมเสริม ปรับปรุงแก้ไข ผู้เรียนในส่วนที่ไม่ผ่านการประเมิน สอดคล้องกับแนวทางการวัดและประเมินผล

การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เป็นการประเมินศักยภาพของผู้เรียนในการอ่าน อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว แล้วนำมายกคิดสรุปเป็นความรู้ความเข้าใจของตน ความสามารถ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตลอดจนสร้างสรรค์งานจากเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน และสามารถ ถ่ายทอดความคิดเหล่า�ั้นด้วยการเขียนสื่อความ โดยคณะกรรมการที่โรงเรียนจัดตั้งขึ้นจะกำหนด มาตรฐานและแนวทางการวัดผลประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย

3.3 การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สถานศึกษาต้องกำหนดปฏิทินในการดำเนินงาน ควรส่งเสริมให้คณะกรรมการ ประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรู้ ทักษะในการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผล ประเมินผล ตลอดจนสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้กับครุผู้สอนในการดำเนินงาน ให้ถูกต้อง การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ควรประเมินในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอ่ายร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุขผ่านกิจกรรมประจำวันของนักเรียน และกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ สร้างเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ โดยร่วมรับผิดชอบ ดูแลรักษา สาธารณประโยชน์ของชุมชน และส่งเสริมให้ครุผู้สอนประเมินนักเรียนตามคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ 8 คุณลักษณะ โดยการประเมินอย่างรอบค้านทั้งด้านทักษะ คุณลักษณะ ภาระงาน น้อมถ่อง (2548, หน้า 82-85) ที่ว่า ครุผู้สอนต้องขัดให้มีการวัดและประเมินผลรวม ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยเป็นการประเมินวินิจฉัย เพื่อการปรับปรุงพัฒนาและส่งต่อ ทั้งนี้ควรประสานสัมพันธ์กับผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง ร่วมกันประเมิน สถานศึกษาจะได้นำไปกำหนดแผนกลยุทธ์ในการปรับปรุงพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้เป็นไป ตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ในการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สถานศึกษาต้องจัดทำ ร่วมกับชุมชน โดยคำนึงถึงวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการ ความจำเป็นของชุมชนที่จะต้องมีการปลูกฝัง จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อื่นๆ ให้แก่ผู้เรียนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ และสอดคล้องกับแนวทางการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอื่นๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นจากคณะกรรมการ โดยการประเมินคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ เป็นการประเมินเชิงวินิจฉัยทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยใช้เครื่องมือ ที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สัมภาษณ์หรือการรายงานตนเอง

3.4 การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ จัดให้มีโปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผลและตัดสินผลการประเมิน กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงาน โดยการประเมินกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมแนวๆ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ กิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ลูกเสือ เนตรนารี ชุมชน/ชุมชน เป็นการประเมิน การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน และเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม ควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่นหรือความต้องการ ของชุมชน เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักบนธรรมาภิณัติของชุมชน ตลอดจนมีครุภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถ ควรเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนค้นหาความต้องการ ในการประกอบอาชีพของนักเรียนในอนาคต ทั้งนี้เป็นเพระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนช่วยพัฒนา ความสามารถของผู้เรียนตามความถนัดและความสนใจ สอดคล้องกับแนวทางการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวว่า แนวทางการวัดผลประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถ ของตนของความถนัดและความสนใจให้เต็มศักยภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์รวม ของความเป็นมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย ศติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยมีกิจกรรม 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนวๆ และกิจกรรมนักเรียน การประเมินการผ่านกิจกรรมจะใช้การเวลาการเข้าร่วม กิจกรรมและการผ่านจุดประสงค์และสอดคล้องกับเอกสารนิยม 2546, หน้า 84-104) ที่กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาจะต้องจัดให้ผู้เรียนในทุก ช่วงชั้น การศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนของความถนัดและความสนใจ ให้เต็มศักยภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย ศติปัญญา อารมณ์และสังคม การดำเนินการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจึงต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบ และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน เหมาะสม และผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนตามที่สถานศึกษากำหนด จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมินช่วงชั้น

3.5 การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

สถานศึกษาควรจัดให้มีครุผู้รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ มีเครื่องมือ โปรแกรมสำเร็จรูปในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถานศึกษา จะต้องเตรียม ผู้ปกครอง ผู้เรียนให้ทราบถึงความสำคัญของการประเมินระดับชาติ เข้ารับ การประเมินด้วยความเข้าใจ และให้ความร่วมมือในการประเมินเพิ่มความสามารถและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขการประเมินอย่างเคร่งครัด โดยเตรียมทั้งความรู้ในด้านเนื้อหา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฝึกการทดสอบตามรูปแบบที่หน่วยงาน

จัดทำแบบทดสอบคำหนนค วิเคราะห์ผลการทดสอบในปีที่ผ่านๆ มาเพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยแล้วนำมาวางแผนในการพัฒนาให้นักเรียนมีผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติดีขึ้นต่อไปและเสนอผลการทดสอบต่อผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งนี้เป็นเพื่อชี้ข้อมูล เครื่องมือหรือแนวทางข้อสอบมีความสำคัญต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ สองคล้องกับเอกสารนิยาม สื่อมาศala (2546, หน้า 84-104) ที่กล่าวว่าในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ สองคล้องกับเอกสารนิยาม สื่อมาศala (2546, หน้า 84-104) ที่กล่าวว่าในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ ให้ความร่วมมือในการประเมินเพื่อความสามารถ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขการประเมินอย่างเคร่งครัดและสองคล้องกับบรรจุ น้อยท่อง (2548, หน้า 82-85) ที่ว่าการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ จะประเมินด้วยวิธีการ เครื่องมือประเมินมาตรฐานระดับชาติ โดยสถานศึกษาจะต้องดำเนินการวางแผนพัฒนา ส่งเสริม กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ พยายามพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและสองคล้อง กับแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวว่าวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติถือเป็นภาระ ความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องขับเคลื่อนดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตาม สภาพปัญหาและความต้องการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรหาแนวทางการวัดผลประเมินผลด้านการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะ อันพึงประสงค์

1.2 ควรส่งเสริมคณะกรรมการการวัดผลประเมินผลในแต่ละด้านของโรงเรียน ให้นิยามรู้ความเข้าใจวิธีการวัดผลประเมินผลด้านนั้นๆ

1.3 ควรส่งเสริมให้ขุนชนมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผลกิจกรรมหรือโครงการ ของนักเรียนเพื่อส่งเสริมความหลากหลายและรอบด้าน ตามแนวทางการประเมินผลตามสภาพจริง

1.4 ควรจัดให้มีโปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการเก็บรวบรวมและประมวลผลข้อมูล การวัดผลประเมินผลในแต่ละด้าน

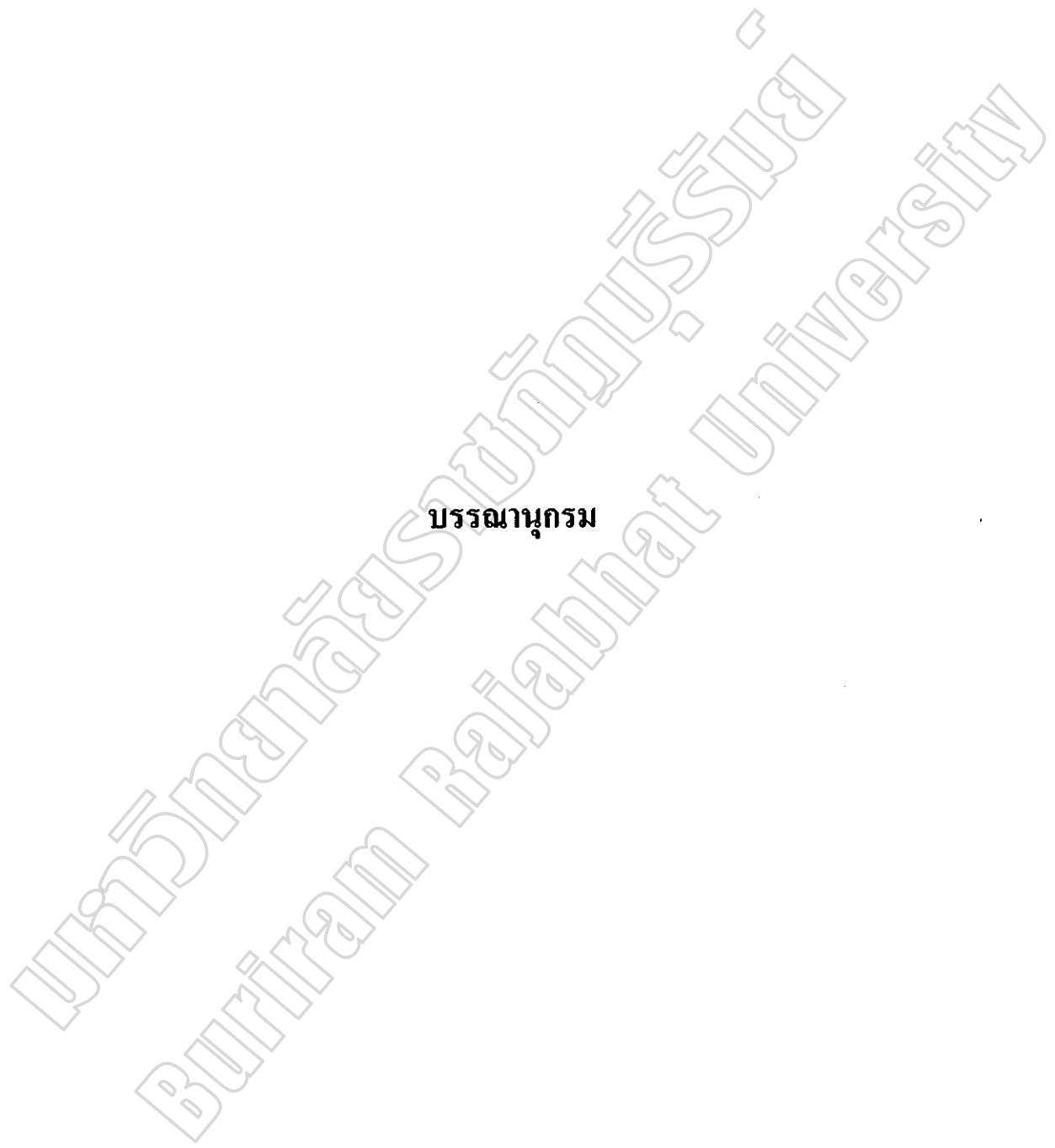
1.5 ควรจัดทำปฏิทินการดำเนินงานด้านการวัดผลประเมินผลของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวัดผลประเมินผลของโรงเรียน
- 2.2 ควรศึกษาปัญหาและแนวทางการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง
- 2.3 ควรศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการวัดผลประเมินผลด้านการวัดผลประเมินผล

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

กนล ภู่ประเสริฐ. (2545). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ทิปส์พับลิเกชั่น.

กรมวิชาการ. (2545). แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พร้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้องและ พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า พัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กษิรา วาระรัตน์. (2556). การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานครที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ.

เกวLIN ทองอี้xm. (2560, 17 สิงหาคม). ครุชานาญการพิเศษ. สัมภาษณ์.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงาน. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พุทธศักราช 2555 – 2559. (อัคสำเนา). กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

จันทรานี สงวนนาม. (2551). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นัคพอท.

ชฎาภรณ์ สนิมคล้ำ. (2553). ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับเขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ชลบุรี: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชราล แพรตคุล. (2528). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

ชาลิต เจนเจริญ. (2560, 16 สิงหาคม). ผู้อำนวยการโรงเรียนสามัคคีพิทยาคม. สัมภาษณ์.

ชัยญา พงษ์ชัย. (2554). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสาระบุรี เขต 2. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 5(3), หน้า 31-41.

ชาญชัย อาจินสมอาจาร. (2545). วิธีปรับกลยุทธ์สร้างประสิทธิผลขององค์การ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ทอง. ตวิต มาตรฐาน. (2545). การปฏิรูปการศึกษา : โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ School-Based

Management : SBM. กรุงเทพฯ: เสนารัตน์.

- ทั้งสักดิ์ คุ้ม ໄ愧 น้ำ. (2550). เทคนิคการบริหารการศึกษา. ชั้นปูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ทรายคำ เออมอร. (2553). การปรับปรุงการบริหารจัดการระบบกิจกรรมคิวซีซีของโรงพยาบาล
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ด้วยเทคนิคการกระจายหน้าที่การทำงานเชิงคุณภาพ
(การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิพวรรณ ถนนจิตพงษ์. (2554). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน
กรณีศึกษาโรงเรียนกรุงเทพพิทยา (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ。
- ทิวัตด์ มนี โชค. (2549). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ธัญพร ก้อยชูสกุล (2554). การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต)
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธีระ คนชุม. (2560, 17 สิงหาคม). ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนองรอง. สัมภาษณ์.
- ธีระ รุญเจริญ. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ.
- _____. (2550). การบริหารโรงเรียนบุคคลภูมิปัญญา. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เพรสเน็ท.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). *Measurement in Nursing Research* (เอกสารประกอบการบรรยาย)
ขอนแก่น: ภาควิชาการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิคม แก้วสา. (2548). การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเดิศของโรงเรียนบ้านเพชรบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- บรรจง จันทมาศ. (2546). การบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิต. กรุงเทพฯ : ที.เอ.ส.มี.
โปรดักส์ชั่น.
- บรรจง น้อบทอง. (2548). การพัฒนาแนวทางปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต) พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย-
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- บุญจันทร์ จันทร์เจียม. (2548). การบริหารสถานศึกษาแบบกระจายอำนาจของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประจำวันศรีขันธ์ เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เพชรบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- บุญชน ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ชัมรมเด็ก.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.
- บุรินทร์ ศิริมงคล. (2548). การพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุรินทร์ เขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สุรินทร์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ปกรณ์กฤช อินทร์มงคล. (2550). ความพร้อมของข้าราชการครูที่มีค่าต่อการกระจายอำนาจการบริหาร การศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา nab บุรี เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ประพันธ์ สุริหาร. (25427). ศัพท์ทางการบริหาร. ขอนแก่น: คลังนานาชีรรม. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประสาร รสุ่น. (2551). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสาระแก้ว เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
- ประศิริ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2) บุรีรัมย์: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประหนึด เหมือนพร้อม. (2560, 17 สิงหาคม). ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ. สัมภาษณ์.
- ปราณีต คงชุม (2560, 16 สิงหาคม). ครุชำนาญการพิเศษ. สัมภาษณ์.
- ปริยaph วงศ์อนุตโรจน์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: พิมพ์คี.
- ปิยนุช ทองพรน. (2550). ปัญหาและแนวทางในการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในเขตอำเภอหนองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
- ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ป่องศรี สมยา. (2544). เอกสารประกอบการศึกษาด้วยตนเอง หลักสูตรผู้ช่วยผู้ชับบูรหารสถานศึกษา และผู้ชับบูรหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.การพิมพ์.
- พรพิมล คำนงชัย. (2557). สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, (พิเศษ), หน้า 1290-1303.

- พิมลศรี บุญเรือง. (2556). *ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน* ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพียงใจ ทิพย์นารง (2560, 18 สิงหาคม). ครุช้านาญการพิเศษ. *สัมภาษณ์*.
- มนพิพิพัทธ์ ทรงกิตติพิศาล. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน* ระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศุภภูมิบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัศมี พระชัยศรี. (2554). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยครุศาสตร์วนะเขต สังกัดกรมสร้างครุกรະรงค์ศึกษาธิการ*. วารสารศึกษาศาสตร์, 23(1), หน้า 35-46.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2554). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: น้ำศิลป์โภณตา.
- รุจิร์ ภู่สาระ และจันทรานี สงวนนาน (2545). *การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: บุ๊กพอยท์.
- รุจิรา วิริยะหริรักษ์พညลย์. (2559). *สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาในอําเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาครุศาสตร์ เขต 1. *SOUTHEAST BANGKOK JOURNAL*, 2(2), หน้า 79-94.
- วรรษดี แสงประทีปทอง. (2556). *การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วันเพ็ญ เผราเกิด (2560, 17 สิงหาคม). ครุช้านาญการพิเศษ. *สัมภาษณ์*.
- วัฒนา ใจนเนจริญชัย. (2553). *การบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่* (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชุรย์ สินะโชคดี (2542). *TQM วิถีองค์กรคุณภาพชุด 2000*. กรุงเทพฯ: ทีพีเอ.
- วิภา สำราญ. (2547). *การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา แนวทางแก้ไขและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)* พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

- วิรัตน์ เอี่ยมสะอาด. (2544). การดำเนินงานด้านการประเมินผลในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดราชบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิโรมน์ สารัตนา. (2542). การบริหาร หลักการ ทฤษฎีและประเด็นสำคัญทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิพิธภัณฑ์.
- ศศิพิมล สิงห์สุพรรณ (2560, 18 สิงหาคม). ครุชนาณการ. สัมภาษณ์.
- ศิริกุล นามศิริ. (2552). การพัฒนางานวิชาการด้วยหลักนอร์มการในโรงเรียนขนาดเล็ก (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริชัย กาญจนวงศ์. (2550). ทฤษฎีการประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิชัยนุวัฒน์. (2553). วิธีวิทยาการประเมิน : ศาสตร์แห่งคุณค่า (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2545). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา. (2547). การศึกษาความต้องการพัฒนาพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ของข้าราชการครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา. พังงา: โรงพิมพ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา.
- ______. (2557). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). คู่มือการปฏิบัติงาน ของข้าราชการครู. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ______. (2553). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559). กรุงเทพฯ: สำนักงาน เลขาธิการสภาร่างกฎหมาย.
- สำนักงานเลขานุการครุศาสตร์. (2540). เกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษาของครุศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานเลขานุการครุศาสตร์.
- สำนักงานเลขานุการครุศาสตร์. (2552). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงาน เลขาธิการครุศาสตร์.
- สำนักงานเลขานุการครุศาสตร์. (2559). สภาพการศึกษาไทย ปี 2557/2558 “จะปฏิรูปการศึกษาไทย ให้ทันโลกในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างไร”. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____ . (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____ . (2553). แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____ . (2553). แนวทางการพัฒนา และประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____ . (2557). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สีบพงษ์ น้อบวัฒนกุล. (2551). การพัฒนางานวิชาการ โรงเรียนวัดเขาจริญธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 (ปริญญาการศึกษาอิสระมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุทธิวรรษ ตันติรجنวงศ์. (2556). การวัดและประเมินการจัดการศึกษา (เอกสารประกอบการสอน). นนทบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2550). หลักการบริหารและการวางแผน (เอกสารประกอบการสอน). มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุชี สุทธิสมบูรณ์. (2536). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

สุเนตร ชาคระธรรม. (2550). ประสิทธิผลการบริหารงานการวัดและประเมินผลการศึกษาโรงเรียนภายใต้บูรณาธิการแห่งกริสตจักรในประเทศไทย (ปริญญาการศึกษาอิสระมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุเวช เผรเกิด. (2560, 17 สิงหาคม). ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลหนองหงส์. สัมภาษณ์.

สุริyanด์ ตะเนวัน. (2551). สภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานบูรีรัมย์ เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บูรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเคมีภัณฑ์.

แสงประเสริฐ เหมธุวนนท์. (2551). การพัฒนาระบบวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้โรงเรียนเบิงกาฬ จังหวัดหนองคาย (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

- อกนิษฐ์ จันทร์สุขวงศ์. (2560, 17 สิงหาคม). ศึกษานิเทศก์ช้านาญการพิเศษ. สัมภาษณ์.
- อนันต์ ศรีโสภา. (2545). การวัดและการประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อังคณา ตุงคงสมิต. (2550). การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม:
กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านนาครีดงค์เงิน จังหวัดขอนแก่น (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎี
บัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาบพิพัช มงคลเทพ. (2555). นักขั้ยที่มีผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพของคณะในสาย
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่: โรงพยาบาล
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อุบล เพียรพิทักษ์. (2548). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
จังหวัดเชียงใหม่ เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). ฉะเชิงเทรา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบูรณะครินทร์.
- เอกринทร์ สื่นหาศาล. (2546). กระบวนการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544 (พินพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บุ๊คพอร์ท.
- แอน สุขะจิระ. (2558). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารวิชาการระดับ
การศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ,
2(2), หน้า 1-8.
- Alkin, M. C. (1996). Evaluation Theory Development. *Evaluation Comment*. 2(2),
pp. 2-9.
- Bernard, A.E. (1984). A study of Role of the senior High School Principal As Instruction Leader
[Abstract]. *Dissertation International*, 45(04), pp. 994-A.
- Buzzi, M. J. (1991). The Relationship of school Effectiveness to Selected Dimensions of
Principal's Instructional Leadership in Elementary school in the state of
Connecticut [Abstract]. *Dissertation International*, 51(12), pp. 3167-A.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essential of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper Row.
- Dann, W. N. (1994). *Public Policy Analysis: An Introduction* (2nd ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Devanathan, S. N. (1981). *Educational Evaluation in the School District of West Virginia*,
[Abstracts]. *Dissertation International*, 94(3), p. 164.

- Gay, L. R. (1985). *Education Evaluation and Measurement*. Columbus: Charles E. Merrill.
- Grondlund, N. E. (1976). *Measurement and Evaluation in Teaching*. New York: Macmillan.
- Guilford, J. P. (1965). *Fundamental Statistics in Psychology and Education*. New York: McGraw-Hill.
- Harold, K. & Heinz, W. (1991). *Ninth Edition Management*. New York: McGraw Hillbook.
- Jimy K. (1987). School Effectiveness Characteristics and School Incentive Reward [Abstracts]. *Dissertation International*, 48(04), pp. 329-A.
- Popham, E. J. (1993). *Education Evaluation*. Boston: Allyn and Bacon.
- Ramsay, R. G. (1981). Teacher's Perception of the Design and Implementation of Teacher Evaluation Systems in Tennessee Public School [Abstracts]. *Dissertation International*, 47(3), pp. 3366-A.
- Scriven, M. S. (1991). *Evaluation Thesaurus*. New York: Edgepress.
- Sergiovanni, T. J. (1980). *Education governance and administration*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Stoner, J. A. F. & Charles, W. (1986). *Management* (3th ed). New Jersey: prentice Hall, Inc.
- Stufflebeam & Shinkfield. (2007). *Evaluation Theory, Models and Applications*. New Jersey: John Wiley and Son, Inc.
- Tyler, R. W. (1969). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Theo, H. & William, G. S. (1974). *Management in the modern organization* (2nd ed). Boston, Massachusetts: Houghton Mifflin C.
- Wicklund, D. M. (2002). Individual Learning Versus Cooperative Learning in a University Spreadsheet Applications Class [Abstract]. *Dissertation International*, 63(10), pp. 3457-A.

ภาควิชา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/๒๔๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายประหยด เทม่อนพร้อม

ด้วย นายรามेष ลางกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประจำศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอน ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๔๙

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๙

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/๖๔๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายชาลิต เจนเจริญ

ด้วย นายรามะ ลางกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอน ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๙ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๔.๑๑/๒๔๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายอานันธ์ จันทร์สุขวงศ์

ด้วย นายราเมษ ลางกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอน ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๕

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๖ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๙/๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจริระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๗๐๐๐

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน โรงเรียนบ้านโนนศิลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๒

ด้วย นายราเมษ ลงกระโทก นักศึกษาคณะดับเบิลยูญาโน หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายราเมษ ลงกระโทก ใช้เครื่องมือในการวิจัย กับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๔๔.๑/๒๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๐๐๐

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน โรงเรียนบ้านโคกลอย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๒

ด้วย นายราเมษ ลางกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายราเมษ ลางกระโทก ใช้เครื่องมือในการวิจัย กับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำางานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๔๘

มือถือ ๐๙ ๖๔๖๘ ๑๖๕๙

ที่ ศธ.๐๔๔๕.๑๙/๒๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๐๐๐

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน โรงเรียนบ้านโคกตูม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๒

ด้วย นายรามेष ลางกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายรามेष ลางกระโทก ใช้เครื่องมือในการวิจัย กับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกรอบ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ.๐๕๔๕.๑๑/๒๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาน

เรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓

ด้วย นายรามेष ลางกระโทก นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓ โดยมี อาจารย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถานผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๙๑ ต่อ ๗๘๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ภาควิชาฯ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรัตน์ เขต 3

ค่าใช้จ่าย

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรัตน์ เขต 3
2. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน จำนวน 52 ข้อ
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการดำเนินงานของสถานศึกษาด้านการวัดผลประเมินผลจำนวน 50 ข้อ
3. คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของท่านแต่ประการใด ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวม เพื่อใช้ในการพัฒนาการบริหารงานด้านการวัดผลประเมิน จึงโปรด放心ความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนข้อมูลความเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะสงวนคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ
4. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครุวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรัตน์ เขต 3

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และต้องขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

(นายราเมย ลาภกระโทก)

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาระบบทรัพยากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏนรัตน์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการดำเนินงานของสถานศึกษาด้านการบริหารงานวัดผลประเมินผล จำนวน 50 ข้อ ประกอบด้วย

2.1 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน	14	ข้อ
2.2 การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน จำนวน	8	ข้อ
2.3 การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จำนวน	9	ข้อ
2.4 การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน	9	ข้อ
2.5 การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ จำนวน	10	ข้อ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพตำแหน่ง

ผู้อำนวยการโรงเรียน

ครุวิชาการ

2. ขนาดของโรงเรียน

ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมา)

ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 - 499 คน)

ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการดำเนินงานในสถานศึกษาด้านการบริหารงานวัดผลประเมินผล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องการดำเนินงานในสถานศึกษาที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

5 หมายถึง มีปัญหาการดำเนินงานในด้านนั้นในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีปัญหาการดำเนินงานในด้านนั้นในระดับมาก

3 หมายถึง มีปัญหาการดำเนินงานในด้านนั้นในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีปัญหาการดำเนินงานในด้านนั้นในระดับน้อย

1 หมายถึง มีปัญหาการดำเนินงานในด้านนั้นในระดับน้อยที่สุด

	การดำเนินงานในสถานศึกษา	ระดับปัญหาการดำเนินงาน ในสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
0.	ด้านการบริหารงานด้านการวัดผลประเมินผล สถานศึกษาสถานศึกษาสามารถบริหารงานการวัดผล ประเมินผลได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว และ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน สถานศึกษา ชุมชน และห้องเรียน					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการดำเนินงานในสถานศึกษาด้านการบริหารงานวัดผลประเมินผล

	การดำเนินงานในสถานศึกษา	ระดับปัญหาการดำเนินงาน ในสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
	การประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ					
1	โรงเรียนมีคณะกรรมการจัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล					
2	โรงเรียนมีคณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ					
3	โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนที่ถูกต้อง เหมาะสม ครอบคลุมทุกด้าน(ปพ.4-ปพ.9)					
4	โรงเรียนมีคณะกรรมการที่ยินโอนผลการเรียนของนักเรียนตาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ					
5	โรงเรียนมีระบบการออกหลักฐานแสดงผลการจบการศึกษาตาม ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ					
6	โรงเรียนมีคณะกรรมการตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ					
7	คณะกรรมการร่วมกันจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
8	คณะกรรมการแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ดำเนินการวางแผน พัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ 1 ครั้ง					
9	คณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระกำกับ ติดตาม การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระ					
10	คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกำกับ ติดตาม การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ การเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระของครุภู่สอน					
11	คณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียนทั้ง โรงเรียนในแต่ละกลุ่มสาระ					
12	โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมิน ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระของนักเรียนที่ถูกต้อง เหมาะสม					

	การดำเนินงานในสถานศึกษา	ระดับปัญหาการดำเนินงาน ในสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
13	โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง					
14	คณะกรรมการคุณสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 คุณสาระ ปรับปรุง ระเบียบการวัดผลประเมินผลทุกปีการศึกษา					
	การวัดผลประเมินการอ่าน กิตติมศักดิ์ และเขียน					
15	โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน					
16	คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ร่วม ประชุม วางแผนประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนอย่างน้อย ^{ภาคเรียนละ 1 ครั้ง}					
17	คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ดำเนินการ วัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน อย่างน้อยภาค เรียนละ 1 ครั้ง					
18	คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน กำกับ ติดตามการวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน					
19	คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ประเมินผลการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนทั้ง โรงเรียนทุกปีการศึกษา					
20	โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผล ประเมินผลการอ่าน กิตติมศักดิ์ และเขียนของนักเรียนที่ถูกต้อง ^{เหมาะสม}					
21	โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง					
22	คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ปรับปรุง การวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน ทุกปี การศึกษา					
	การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์					
23	โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์					

	การดำเนินงานในสถานศึกษา	ระดับปัญหาการดำเนินงาน ในสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
24	คณะกรรมการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ร่วมประชุมวางแผนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
25	คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกำกับ ติดตาม การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครูผู้สอน					
26	คณะกรรมการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดำเนินการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
27	คณะกรรมการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์กำกับ ติดตามการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์					
28	โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ถูกต้อง เหมาะสม					
29	คณะกรรมการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทั้งโรงเรียนทุกปี การศึกษา					
30	โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง					
31	คณะกรรมการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ปรับปรุง การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทุกปีการศึกษา การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					
32	โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					
33	คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมประชุมวางแผนประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					

	การดำเนินงานในสถานศึกษา	ระดับปัญหาการดำเนินงาน ในสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
34	คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนดำเนินการวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
35	คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกำกับ ติดตาม การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					
36	โรงเรียนมีระบบทะเบียนเก็บข้อมูลงานวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สามารถสืบค้น นำข้อมูลมาใช้ได้ตลอดเวลา					
37	คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประเมินผล กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของนักเรียนทั้งโรงเรียนทุกปีการศึกษา					
38	คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกำกับ ติดตาม การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของครุผู้สอน					
39	โรงเรียนนำเสนอบลการประเมินค่าผู้เรียน ผู้ปกครองและ ผู้เกี่ยวข้อง					
40	คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนปรับปรุงการ วัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกปีการศึกษา					
	การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ					
41	โรงเรียนมีคณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับชาติ					
42	คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติร่วมประชุม วางแผนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
43	คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติดำเนินการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ					
44	คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติกำกับ ติดตามการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของผู้เรียน					

	การดำเนินงานในสถานศึกษา	ระดับปัญหาการดำเนินงาน ในสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
45	คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติประมวลผลการทดสอบระดับชาติของนักเรียนทั้งโรงเรียนทุกปีการศึกษา					
46	โรงเรียนมีระบบทะเบียนเก็บข้อมูลงานวัดผลประเมินผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติที่สามารถสืบค้น นำข้อมูลมาใช้ได้ตลอดเวลา					
47	โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง					
48	คณะกรรมการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติปรับปรุงวิธีการเตรียมการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติทุกปีการศึกษา					
49	คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลดำเนินการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ					
50	โรงเรียนมีระบบการออกหลักฐานการจบการศึกษาที่แสดงประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ					

แบบสัมภาษณ์

ชื่อ-นามสกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....

วัน เวลาที่สัมภาษณ์.....

ประเด็นในการสัมภาษณ์

1. แนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประเมินศึกษานุริรัมย์ เขต 3 ในด้านต่อไปนี้

1.1 การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.1.1 ข้อ 12 โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินผลตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.1.2 ข้อ 5 โรงเรียนมีระบบการออกหลักฐานแสดงผลการจบการศึกษาตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.2 การวัดผลประเมินผลการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

1.2.1 ข้อ 17 คณะกรรมการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ดำเนินการวัดผลประเมินผลการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

**1.2.2 ข้อ 19 คณะกรรมการประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียนประมวลผล
การอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนทั้ง โรงเรียนทุกปีการศึกษา**

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
1.3 การวัดผลประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์

**1.3.1 ข้อ 28 โรงเรียนมีเอกสารหลักฐานเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดผลประเมินผล
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม**

.....
.....
.....
.....
.....
**1.3.2 ข้อ 25 คณะกรรมการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลกำกับ ติดตามการ
พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของครูผู้สอน**

1.4 การวัดผลประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.4.1 ข้อ 32 โรงเรียนมีคณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

.....
.....
.....
.....
**1.4.2 ข้อ 33 คณะกรรมการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมประชุมวางแผน
ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง**

1.5 การวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

1.5.1 ข้อ 46 โรงเรียนมีระบบทะเบียนเก็บข้อมูลงานวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติที่สามารถสืบค้น นำข้อมูลมาใช้ได้ตลอดเวลา

.....
.....
.....
.....
.....

1.5.2 ข้อ 47 โรงเรียนนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง

.....
.....
.....
.....
.....

2. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการบริหารงานวัดผลประเมิน

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

สัมภาษณ์สรุปเวลา.....

ภาคผนวก ค

- ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาณกับนิยามศัพท์เฉพาะ
(Index of item – objective congruence: IOC)
- ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

**ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถาม
 เรื่อง ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวัดผลประเมินผลของโรงเรียน
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครรัมย์ เขต 3**

ข้อที่	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
2	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
3	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
4	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
5	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
6	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
7	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
8	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
9	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
10	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
11	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
12	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
13	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
14	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
15	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
16	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
17	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
18	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
19	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
20	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
21	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
22	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
23	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
24	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
25	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
26	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
27	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
28	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
29	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
30	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
31	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
32	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
33	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
34	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
35	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
36	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
37	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
38	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
39	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
40	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
41	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
42	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
43	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
44	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
45	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
46	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
47	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
48	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
49	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้
50	+1	+1	+1	1.0	ใช่ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.792	50

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายรามเมษ ลางกระโทก
วัน เดือน ปีเกิด	22 พฤษภาคม พ.ศ. 2519
สถานที่เกิด	บ้านทุ่งสันติสุข หมู่ที่ 14 ตำบลชุมแสง อำเภอทางร่อง จังหวัดบุรีรัมย์
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 63 หมู่ 14 ตำบลชุมแสง อำเภอทางร่อง จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	ครุชานาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลโนนสุวรรณ ตำบลโนนสุวรรณ อำเภอโนนสุวรรณ จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	ปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2551	ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2561	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์